

הספרון הזה מוקדש לאלוהי אברהם, יצחק ויעקב

תודה לכל בני משפחתי וחבריי שהשקיעו שעות של עבודה בעריכת הספרון.
תודה מיוחדת לחברי ולרבי סטיב וויילר, על חכמתו, על התובנות שלו ועל תמיכתו.
תודה מיוחדת במינה אני רוצה לומר לחברתי הטובה ביותר עלי אדמות

ג'קי

היא באמת אשת החיל ממשלי לא...

היא באמת אשת החיל שלי.

על המחבר:

דון גולדשטיין גדל בבית יהודי אוהב ושמרני. הוא סיים לימודים בבית ספר יהודי ופקד את בית הכנסת בשבת כפי שמצפים מ"ילד יהודי טוב". על אף שקרא עברית באופן שוטף, ועל אף שקרא בתורה בבר המצווה שלו, הוא לא הרגיש ששאל תוכן משמעותי מהיהדות שהכיר. ואז, כשהיה בן 30, הוא התוודע לראשונה למשהו מהכתובים, שמעולם קודם לכן לא שמע או ידע עליו. סוף סוף הוא חווה שלום פנימי ושמחה. כמו כן הוא גם הבין למה הוא בכלל חי ומהו ייעודו.

כל הצמא יבוא נא...

את הספרון הזה כתב איש שהכניע את לבו ורוחו לפני ה'. הוא נכתב בעבור היהודי בן זמננו ובאותה מידה גם בעבור הלא יהודי. מכל מקום, אני כיהודי יכול לומר שאנחנו כעם גאים במורשת שלנו, אבל משהו חסר לנו בהיבט הרוחני. העם שלנו מחפש הגשמה רוחנית, רוגע, סיפוק... ולא מוצא.

מאז ימי בראשית, ממציאים לעצמם בני האדם דתות. הם חושבים שאם יוכלו להציג כמה מעשים וטקסים מעשי ידי אדם, הם יוכלו לרצות את אלוהים ולמצוא חן בעיני משפחתם והסביבה. האם אתה חושב שלא אלוהים אכפת אם תפקוד בית תפילה כזה או אחר ותשנן תפילה שאינך בהכרח מבין? הֲיִה בטוח שאלוהים, בורא היקום, אינו ממש מתפעל!

האם אתה מכיר את אלוהים? אני מתכוון ממש מכיר אותו, ולא רק ממה שאתה שומע שאחרים אומרים עליו. בוא נהיה כנים... ייתכן שכמה מאלה שקוראים את הספרון הזה חושבים: "אולי אלוהים אוהב אותי, אבל אינני מרגיש את זה. איך אוכל לקיים מערכת יחסים עם מישהו שאינני יכול לגעת בו, לראות או להרגיש אותו? אהה... טוב, נו, זוהי שאלת המיליון.

הבנתי שאלוהים באמת אוהב אותי ושהוא מעורב בכל מה שקורה לי בכל יום. הרשה לי לומר לך בביטחון שהוא גם אוהב אותך בלי כל קשר למה שעשית, טוב או רע. רעיון מוזר, לא? אבל האם זה נכון? אם אתה מחזיק בספרון זה ומוכן לשמוע את האמת וליישם אותה, המשך לקרוא בו ותמצא תשובות לשאלות שלך. ברגע שתתחבר לאלוהים, החיים שלך לא ישובו להיות כשהיו. נתחיל?

לפני שנתחיל...

אני רוצה לשתף אותך בכמה מחשבות שהיו לי ושהובילו אותי לחפש את האמת, כדי שיחד נוכל להבין מה יש לספרון הזה לומר. קודם כול, איך יכולים הכתובים, שנכתבו לפני אלפי שנים, לשנות את חיי במאה העשרים? ולמה בכלל ארצה לחקור בדיוק עכשיו את הספר הגדול והעתיק הזה? למה שבכלל אאמין למה שנאמר בו? וחוז' מזה, מי החליט שהוא ספר קדוש?

מה מעיד על מהימנות הכתובים?

יש הטוענים שלא כל הנבואות בכתובים אכן התגשמו, ומכאן מסיקים שהן נבואות שקר. לא כך! עם חלוף השנים, נראה שעוד נבואות מתגשמות לנגד עינינו. המציאות היא שהכתובים שלנו הם 100% נכונים מבחינה מדעית, מתמטית, נבואית, ארכיאולוגית והיסטורית. כמו כן הם חזו מאות חזונות מפורטים שכולם התגשמו! ידעת את זה? איך זה ייתכן... הרי אדם כתב אותן?

הכתובים לבדם הם נס - הם נכתבו על ידי 40 מחברים שונים. חלקם היו דייגים, רופאים, סופרים וגם מוכסים. המחברים האלה היו לגמרי רחוקים זה מזה (בלי תקשורת אלקטרונית, פקסים או טלפונים) וחיו במאות שונות. כולם כתבו על נושאים שונים כמו דת, אירועים עתידיים, מוסר, מדע, פילוסופיה, בריאת העולם וכו'. כל החיבורים האלה אוחדו יחד לספר אחד. יש שחושבים שדבר מסוג זה יוצר רק תוהו ובוהו, נכון? אבל ההפך הוא הנכון, חלקי הספר הזה מותאמים באופן מושלם - בהרמוניה מוחלטת. למה? משום שאלוהים היודע אחרית מראשית, בחר בכל אחד מהאנשים האלה לכתוב את דברו בהשראתו. בקרוב מאוד אוכיח זאת.

בימינו, תורגמו כתבי הקודש לשפות רבות וניתן למצוא עותקים רבים מבוארים. בכתובים תוכל למצוא אמיתות מדהימות. ספרון זה נועד לאפשר לך לגעת נגיעות רכות בכמה אמיתות מהכתובים כדי לשכנע אותך מעבר לכל צל של ספק, שהכתובים הם נכונים, מלאי כוח ויכולים לשנות את חייך!

אבל...

לפני שנגיע למה שלא אלוהים יש להציע לך, בוא ניווכח קודם שהכתובים אכן נכתבו על ידו, באמצעות אלה שבהם בחר. כל הציטוטים לקוחים מהתנ"ך, אלא אם כן צוין אחרת. הדפים הראשונים יוכיחו לך שרק אלוהים יכול היה לכתוב את הכתובים. חלק מהקוראים דווקא יאהב את החלק הזה...

האם הכתובים שלנו מהימנים מבחינה מדעית?

היו זמנים שבהם האמין האדם שהעולם שטוח ושלושה פילים גדולים מחזיקים אותו. זוכר את קולומבוס? הוא היה בקיא מאוד בכתובים. הוא ידע שהעולם הוא עגול בגלל מה שנאמר בספר ישעיה מ 21-22:

הָלוֹא תִדְעוּ הָלוֹא תִשְׁמְעוּ, הָלוֹא הִגַּד מְרֵאשׁ לְכֶם; הָלוֹא, הִבְיַנְתֶּם, הַמוֹסְדוֹת, הָאֲרָץ. הִישָׁב עַל חוּג הָאֲרָץ...

המילה "חוג" בהקשר הזה משמעה "גבול מקיף, גבול עגול" (מילון התנ"ך). אם כך, כריסטופר לא היה גיבור כזה גדול... אבל נוח - הוא הפליג על תיבת עץ עם שני טרמיטים על הסיפון - זה מעשה אמיץ! אם כבר מדברים על נוח, אז תחשוב מה היה קורה לו היה צריך לבנות את התיבה בימינו. הוא היה נתקל במכשולים ובעיכובים אין ספור. ראשית, היה עליו להשיג אישורי בנייה. אחר כך סביר להניח שהיה מתווכח עם כל משגיחי הבנייה על הצורך במערכת תברואתית. השכנים שלו היו מתלוננים שהוא בונה את התיבה על המדרכה ובכך מפר את תכניות בניין העיר. הוא היה מתקשה בימינו להשיג לעצמו עץ לבנייה שכן יש איסור על כריתת עצים בשל הכחדת חיות היער, וזאת גם אם היה מסביר לכל הירוקים (שוחרי איכות הסביבה) שהוא עושה את כל זה כדי להציל את חיות היער... הוא גם לא היה מקבל רשות לבנות את התיבה לפני שמילא הצהרה להגנה על הסביבה בנוגע למבול שמוריד אלוהים. מצטער, אני לא הייתי עומד בזה.

ומה בקשר לגילוי שהתגלה לפני כמה מאות שנים על ארץ שתלויה בחלל? הוא אמנם התגלה אז, אבל נכתב בכתובים אלפי שנים קודם לכן:

נָטָה צִפּוֹן עַל תְּהוֹ, תִּלְהָ אֲרָץ, עַל בְּלֵי מָה (איוב כו 7).

אז האם היה בכלל מבול? למעלה מ-500 אגדות מבול מתרבויות שונות ברחבי העולם מספרות לנו על המבול ואי אפשר להתעלם מכל הצדפות הנוצרות על סלעי פסגת הר האוורסט המתנשא לגובה של 9000 מטרים.

אם כבר מדברים על גילויים ותגליות, במאה ה-16 גילה האדם שלאוויר יש משקל. אבל ספר עתיק יומין מהכתובים שלנו מספר לנו עובדות אלה:

כִּי הוּא, לְקִצּוֹת הָאֲרָץ יִבִּיט, תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ מְשָׁקֶל, וּמִיָּם, תִּפֵּן בְּמַדָּה (איוב כח 24-25).

כיצד ידע משה, כותב התורה, על חיידקים ואסטרונומיה...

האם היו לו מיקרוסקופ וטלסקופ שהחביא איפשהו בגמל?

עד שנת 1845 מתו 30 אחוז ויותר מהנשים שילדו בבתי החולים. למה? אז היו עוברים הרופאים ממוטפל אחד לשני מבלי לשטוף ידיים. אבל אלוהים ידע על החיידקים שאיננו יכולים לראות בעין אנושית, ונתן לנו הוראות בתורתו איך לנהוג עם החולים... לשטוף ידיים תחת מים זורמים...

נְרַחֵץ בְּפָרוֹ בְּמַיִם חַיִּים, וְנִטְהַר (ויקרא טו 13)

כעת אנחנו יודעים שנדרשת שנה לכדור הארץ כדי להקיף את השמש ונדרש חודש לירח להקיף את כדור הארץ. איך יכול היה משה לדעת שהמאורות (השמש והירח) היו הגורמים שקבעו את אורכה של השנה כשכתב את התורה לפני 3,500 שנה?

נִיאָמַר אֱלֹהִים, יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם, לְהַבְדִּיל, בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה; וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים, וּלְיָמִים וְשָׁנִים (בראשית א 14).

ומה בנוגע לאבולוציה?

בימינו מדענים רבים משוכנעים שהסבירות שסופת הוריקן המשתוללת במגרש גרוטאות תרכיב במקרה ובאופן מושלם מטוס מדגם 16-F, גבוהה יותר מהסבירות שהאדם התפתח מתא יחיד אחד שאין בו חיים.

חשוב על זה: תא אחד מורכב הרבה יותר מהמחשב המתוחכם ביותר שברשותנו. אם היית רואה מחשב נייד חדש לגמרי מונח על סלע באמצע המדבר, האם היית אומר: "וואו, אני בטוח שזה נוצר מרכיבי מתכת גולמיים שהתגלגלו כאן במשך מילוני שנים?" לא. היית ודאי שואל: "מי עשה את זה ומי שם את זה כאן?". אני לא מאמין שהיית אומר שדבר לא עשה את זה.

צ'ארלס דרווין, אבי תורת האבולוציה ומחבר "מוצא המינים", הודה שמיליונים של "חוליות חסרות" יצטרכו להתגלות במאובנים כדי להוכיח את אמיתות התיאוריה שלו. בכל זאת, דוגלי תורתו לא הצליחו למצוא אף חוליה חסרה. פליאונטולוגים (מומחים בחקר המאובנים) מפורסמים מאוניברסיטת הווארד, המוזיאון האמריקני וגם הבריטי, מדווחים שאין להם, ולו דוגמה אחת, לשינוי אבולוציוני.

וזה מה שקרה לאותן, כביכול, "הוכחות" לאבולוציה...

[תמונה של קופים עם טקסט]

רבים היום עדיין מאמינים שתיאוריית האבולוציה היא עובדה. סר פרד הויל, האסטרונום הדגול, סיכם ואמר בספרו המרשים The Universe Intelligent ("היקום החכם" - אין מהדורה בעברית): "בעוד הביוכימאים מגלים יותר ויותר גילויים על המורכבות האדירה של החיים, נראה שהסבירות שהחיים התפתחו במקרה היא כל כך נמוכה שלגמרי אפשר לשלול אותה. החיים לא הופיעו כאן במקרה". אפילו דוגל האבולוציה סטיבן הוקינג, המדען המפורסם ביותר מאז אלברט איינשטיין, הודה שנראה שהיקום וחוקי הפיזיקה תוכננו במיוחד עבורנו. אם רק אחת מתוך 40 התכונות הפיזיקליות הייתה בעלת ערכים שונים, ולו במעט, החיים כפי שהם מוכרים היום, לא היו יכולים להתקיים: האטומים היו חסרי יציבות, או היו מתחברים זה לזה ומרכיבים מולקולות... או שהיקום היה קורס לפני שבכלל יכול היה להתפתח.

אם אתה מאמין שתורת האבולוציה היא נכונה ושאלוהים לא ברא את הכול, אז מהיכן הגיעו אלינו חוקי היקום כמו כוח המשיכה והאינרציה? ספר לי מהיכן הגיע חלל היקום? מהיכן הגיע החומר ומהיכן הגיעה האנרגיה הנדרשת כדי לארגן את כל מה שדרוש לאבולוציה כדי להתחיל?

למעשה, האבולוציה מפרה את החוק הראשון של התרמודינמיקה: אנרגיה יכולה להשתנות מצורה אחת לאחרת, אבל לא ניתן ליצור אותה או להשמיד אותה. אילו לקחתי שורה מסודרת של 50 מטבעות והפלתי אותם על הרצפה, האם הייתי מצליח לשכנע אותך שהם ייפלו בעשר שורות מקבילות לחלוטין של חמישה מטבעות בכל שורה? אין סיכוי. ובכל זאת, יש אנשים שמאמינים שאורגניזמים מורכבים ביותר פשוט הסתדרו מאליהם...

האם תוכל להראות לי בניין אחד בעולם שלא נבנה בידי בנאי?

האם תוכל להצביע על ציור אחד בעולם שמאחוריו לא עומד אדם שצייר אותו?

האם אתה יכול לספר לי על משאית אחת בעולם שהורכבה כך, בלי שום תכנון?

איך היית מתייחס לאדם שרואה בניין, ציור או משאית ואיננו יודע שמישהו יצר אותם? האם היית מתייחס אליו כאדם:

א. אינטליגנטי?

ב. טיפש?

ג. בעל מניע ואג'נדה נסתרים?

אם אמנם אין כל ראיות לאבולוציה, מדוע עדיין מקדמים את התיאוריה הזו ומגנים עליה בלהט רב? סר ארתור קיט', האישי שכתב את ההקדמה למהדורה המאה לספרו של דרווין "מוצא המינים", הודה ואמר: "האבולוציה איננה מוכחת ואיננה ניתנת להוכחה. אנחנו מאמינים בה רק מפני שהחלופה שלה היא בריאה מכוונת, דבר שאיננו מתקבל על הדעת".

אפילו דרווין עצמו קבע בספרו "מוצא המינים": "הדעה שאיבר מושלם כגון העין היה יכול להתהוות בדרך הבריור הטבעי, דייה להבהיל כל איש". מה עוד אמר דרווין? "הייתי בחור צעיר עם רעיונות לא מגובשים. פלטתי שאלות, הצעות, ותהיתי כל הזמן על הכול: ולתדהמת, הרעיונות שלי אחזו כאש בשדה קוצים. אנשים עשו מהם דת".

רק אמונה עיוורת יכולה לקבל את האבולוציה... אבל... את קיומו של אלוהים אפשר להוכיח... כן, בניין הוא הוכחה לכך שיש בונה, וציור הוא הוכחה לכך שיש צייר. לא צריך לראות את הבונה או את הצייר כדי לדעת שהם קיימים, נכון? ובדיוק כך הבריאה מוכיחה שיש בורא!

כעת, השאלה המתבקשת היא: "למה אני לא יכול לראות את אלוהים?". העובדה שאינך יכול לראות את אלוהים איננה שוללת את קיומו. אינך יכול לראות גלי רדיו, אבל הם עוברים ממש לנגד עיניך בשעה שאתה קורא את החומר הזה; אינך יכול לראות את הרוח, אבל אתה יודע שגם היא קיימת. אלוהים הוא רוח נצחית, בת אלמוות בלתי נראית שלעתים מתגלה. נדון בזה בהמשך.

האם חשבת פעם על כך שכמעט כל היצורים המורכבים מכל סוג שהוא עלי אדמות זקוקים גם לזכר וגם לנקבה כדי להתרבות? אם כן, איך קובעת האבולוציה, מי מהם קדם לשני? אולי אתה מנסה להבין ושואל את עצמך: אולי... ייתכן... סביר להניח... שהזכר והנקבה התפתחו על פני מיליוני שנים... אם אמנם כך, אז מדוע לפתע דרשה האבולוציה גם זכר וגם נקבה כדי להמשיך ולפתח את המינים והזנים? מבחינה מדעית, תיאורית האבולוציה מפרה את החוק השני של התרמודינמיקה הטוען שכל אנרגיה/חומר עוברים מסדר לאי סדר. לדוגמה, ברזל הופך בסוף לחלודה. לעומת זאת, חלודה לעולם איננה הופכת חזרה לברזל טהור. חשוב על כך: אם נניח... שכדור הארץ היה בן מיליון שנה בלבד, שדור ממוצע של בני אדם נמשך 43 שנים ולכל משפחה יש 2.5 ילדים, הרי שטריליון בני אדם היו חיים כיום על פני כדור הארץ. אנחנו יודעים שזה לא נכון וגם איננו עומדים על הר עצום של עצמות אבותינו. אם כן, איך ייתכן שהעולם הזה הוא בן 15 מיליארד שנים?

כיצד יכול אדם הגיוני וכן מהמאה ה-21 להאמין בכתבי הקודש המספרים שאלוהים ברא את השמים ואת הארץ בשישה ימים?

בוא נאמר שאתה גאון עם תעודות ומנת המשכל שלך גבוהה יותר מכל אדם עלי אדמות. מזווית ראייה זו, נאמר שהמעגל הזה מייצג את כל הידע ביקום. אתה מאוד מאוד חכם ולכן נאמר שאתה יודע אחוז אחד מכלל הידע ביקום! האם ייתכן שבאותם 99% ידע שאותם אינך יודע... טמונה ההוכחה שאלוהים קיים?

להלן המידע החדש של המדע. ד"ר ג'ראלד שרוודר, פיזיקאי גרעיני שקיבל את הדוקטוראט שלו מהמכון לטכנולוגיה במסצ'וסטס (T.I.M) וקוסמולוג (ענף באסטרופיזיקה שחוקר את מקור ומבנה היקום) חושף ראיות מדעיות נוספות לכך שאפשר להתייחס אל כתבי הקודש כלשונם.¹

חוגים מדעיים רבים בימינו מסכימים שהייתה "ראשית" והיה "בורא". לפני 40 שנה, המושג שלפיו נברא העולם בשישה ימים, עורר צחוק, באותו האופן שבו המפץ הגדול מקובל כיום כעובדה. התיאוריה הזו קיבלה חיזוק גדול כשהפיזיקאים גילו שהעולם כולו טבול בזוהר עמום של קרינה, בגלי קרינה שנעים באותו דפוס שבו נעים גלי אורך בפיצוץ ענק. עובדה זו זכתה לחיזוקים רבים. האסטרונומים קבעו שקצב ההתרחבות של כדור הארץ מהראשית (המפץ הגדול) הוא מיליון בריבוע, כלומר, הספרה אחת (1) ואחריה 12 אפסים (1,000,000,000,000). זכור את המספר הזה. נשתמש בו מאוחר יותר. מובן לנו מאליו שאובייקטים ממדיים נראים לנו קטנים יותר ככל שאנחנו מתרחקים מהם, לדוגמה, הירח שנראה לנו מרחוק כמטבע. פסי רכבת נראים כאילו קרובים זה לזה (הם קטנים יותר) ככל שמתרחקים מהם.

כך גם לגבי הזמן. הוא גמיש כמו אובייקטים ממדיים. תיאוריות היחסות של אינשטיין, שלפיה הזמן של גופים מאט בתנועה, הוכחה כשהטיסו שעון אטומי במהירות גבוהה מאוד, והשוו אותו לשעון אטומי אחר שנשאר בשדה התעופה. השעון שהוטס במהירות גבוהה, "פיגר".

זה עשוי להישמע מגוחך, אבל ששת ימי (24 שעות) הבריאה ו-15 מיליארד השנים של היקום שלנו, הם למעשה, אותה תקופת זמן... תלוי בזווית הראייה שלך. הישאר אתי...

אלוהים מודד את הזמן מזווית הראייה "שלו", במילים אחרות, מהיכן שהוא החל את הבריאה. לעומת זאת, אנחנו מודדים זמן מכאן, עלי אדמות; ולכן זוויות הראייה שלנו משפיעות מאוד על הזמן, או, למעשה, מאריכות אותו.

נוכיה זאת בעזרת תורת היחסות של אינשטיין. המספרים הבאים לקוחים מספרי הפיזיקה העדכניים ביותר ומשתמשים בהם במעבדות לפיזיקה ובכתבי העת המקצועיים ברחבי העולם. למשל, בספרים Bang Big The מאת ג'וזף סילק, בהוצאת Freeman.H.W או Cosmology Physical of Principles מאת E.J.P. Peeble (שניהם מדע חילוני לחלוטין) כתוב שהיקום גדול היום פי מיליון בריבוע משהיה בעת המפץ הגדול. כלומר, היקום מתרחב כל העת. הבה נמחיש את זה.

בוא נאמר שאלוהים יושב בנקודה על המפץ הגדול ומשחק עם רובה הלייזר החדש שלו. הוא משגר זרם של אור ומעביר באמצעותו את המסר "אני שולח לך זרם של אור בכל רגע". הזרם הראשון יוצא ממנו במהירות של 299,792.458 ק"מ לשנייה (מהירות האור). שנייה לאחר מכן, אלוהים יורה זרם שני, ואחר כך את השלישי וכו'.

אבל בשעה שהזרמים האלה מתרחקים מאלוהים, מה קורה ביקום? עם חלוף הזמן הוא מתרחב כלפי חוץ. לכן, גם המרווח בין הזרמים מתרחב, ולזרמים נדרש כל העת זמן רב יותר לצלוח את המרחב המתרחב. כשהזרם הראשון מגיע לצלחת הלוחית הגדולה שלנו כאן עלי אדמות, אנחנו מתרגשים מאוד. אבל מזווית הראייה שלנו, הזרם הבא איננו מגיע כעבור שנייה, אלא בפרופורציה ישירה למידת ההתרחבות או ההתמתחות שהיקום עבר עד לאותו רגע. לשם הוויכוח, הבה נניח שנדרשו 25 שנים עד שהזרם השני הגיע אלינו. האם הזרמים נורו בטווח של שנייה זה מזה? כן, מזווית הראייה של אלוהים. והאם הזרמים רחוקים 25 שנים זה מזה? כן, מזווית הראייה שלנו.

אני יודע שקשה לתפוס את המושג הזה, ולכן, הרשה לי להציג אותו בדרך אחרת. אלוהים ירה מרובה הלייזר שלו מאותה נקודה על המפץ הגדול, לפני חמישה מיליארד שנים. הבה נניח שנדרשה שנה עד שהאור חצה את היקום כפי שהיה באותו זמן ובאותו גודל. אם הוא ירה אותו לפני 10 מיליארד שנים, וליקום היה זמן רב יותר להתרחב, האם לא היה נדרש זמן רב יותר לאור לחצות את היקום הגדול יותר? כן, כמובן שכן. ובכן, בכל זאת נדרשה לו שנייה אחת בלבד לפי הזמן של אלוהים. אבל היקום המשיך להתרחב, ולכן נראה שנדרש לו זמן רב יותר להגיע אלינו, מכיוון שאנחנו מודדים את הזמן מזווית הראייה של היקום שלנו, שכבר התרחב. לכן, שנייה אחת שווה לפרקי זמן שונים, בהתחשב במקום שבו מודדים את הזמן. המדע טוען שהיקום הוא בן כ-15 מיליארדי שנים. התורה אומרת שאלוהים ברא את השמים ואת הארץ בשישה ימים. עשה את החישוב המתמטי. חלק 15,000,000,000 (גילו המשוער של היקום) ב-1,000,000,000,000 (הקצב שבו היקום מתרחב או מתמתח) ותקבל 0.15. הכפל 0.15 ב-365 ימים בשנה ותקבל שישה ימים שכל יום הוא 24 שעות.

זה נראה לי מהמם. מקורו של המידע הזה נמצא בספר לימוד מדעי שניסיתי לצמצם לכמה עמודים. יש עוד כמות מהותית של מידע שאתה, הקורא, זקוק לו כדי לצמצם את החומר כך שתבין אותו בדיוק רב יותר. אם אתה רוצה הסבר מלא, קרא את The God of Science מאת ג'ראלד שרודר. (ש, 1)

עם הדברים האלה אני שואף להוכיח שהמדע וכתבי הקודש מסכימים זה עם זה. נראה לי שככל שאנחנו לומדים יותר, אנחנו מגלים שכתבי הקודש הקדומים שלנו באמת "חכמים".

האם ידעת שמשה היה מדען?

כתבי הקודש מצווים עלינו לערוך לתינוק את ברית המילה ביום השמיני. חוקרים בתחום הרפואה גילו לאחרונה ששלושה גורמים שונים של מקרישי דם - התרומבין, ויטמין K והפרותרומבין - נמצאים בדם ביום השמיני לחיים ברמת השיא שלהם (כ-110%)! שאל את הרופא שלך. איך משה יכול היה לדעת זאת כשכתב את התורה? ספק אם אשתו נתנה לו ערכה כימית לכבוד יום הולדתו ה-80...

האם כתבי הקודש נכונים מבחינה היסטורית?

ד"ר גלסון גליק, הארכיאולוג היהודי הבולט ביותר במאה זו, כתב בספרו Desert the in Rivers ("נחלים במדבר" - אין מהדורה בעברית): "אפשר לקבוע באופן חד משמעי שאין תגלית ארכיאולוגית שסתרה את הכתוב בתנ"ך. יש עשרות תגליות ארכיאולוגיות המאשרות בקווים ברורים או בפרטים מדויקים את התיאורים ההיסטוריים בכתבי הקודש. באותו אופן, הערכה נכונה של תיאורים בכתבי הקודש הובילה תכופות לתגליות מדהימות...".

גם תגליות ארכיאולוגיות שנעשו לאחרונה מחזקות את קיומם של דמויות ואירועים מכתבי הקודש ביניהם: אברהם, דוד המלך, משה, המקום שבו חצו בני ישראל את ים סוף, המלך נבוכדנאצר, מגדל בבל, יוסף ושבע שנות הבצורת וכו'!²

כתבי הקודש מספרים שבני ישראל הקיפו את חומות העיר יריחו, והחומות נפלו כשהם צעקו בקול גדול. ד"ר ג'ון גרסטנג,³ מנהל בית הספר הבריטי לארכיאולוגיה בירושלים, גילה את הריסותיהן. התגלית שלו הייתה מדהימה. בכל פעם שהתקיים מצור על חומת אבן, הצבא הפולש הפעיל לחץ על החומות והפיל אותן פנימה, אל תוך העיר. לעובדה זו יש אישור באינספור ממצאים ארכיאולוגיים. אבל הממצא הארכיאולוגי ביריחו הראה שהחומות נפלו החוצה! על פי הממצאים, החומות היו בגובה חמישה מטרים וברוחב של שלושה מטרים! רק כוחו העל-טבעי של אלוהים יכול לעשות את זה. הארכיאולוגים מצאו 377 לוחות חרס⁴ שהיו בבעלות שני הפרעונים ששלטו בשנים 1500-1400 לפנה"ס. הלוחות תיארו במדויק את אירועי יציאת מצרים. אפילו יש עליהן ציור של צ'ארלסטון הסטון... סתם (שיחק בתפקיד משה בסרט "עשרת הדיברות").

הר סיני נמצא בערב הסעודית ונקרא כיום ג'בל אל לוז.⁵ נמצאו גם ראיות המתאימות לסיפור הר סיני בספר שמות. הסלעים והעפר על פסגת ההר חרוכים וצבעם שחור עז. בהתחלה אפשר לחשוב שמדובר בסלע בזלתי, אבל כשמבקעים את הסלעים, מגלים שהחלק החיצוני הוא סלע נמס חרוך בצבע שחור מבריק ואילו החלק הפנימי בצבע נחושת אדמדמה. הסלעים הם בעצם גרניט חומה רגילה. בשמות יט 18 כתוב:

הר סיני, עֶשֶׂן פָּלוּ, מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה, פָּאֵשׁ; וַיַּעַל עֶשֶׂנוּ כְּעֶשֶׂן הַכֶּפֶז, וַיִּתְרַד כָּל הָהָר מְאֹד.

כמו כן, החוקרים מצאו שם את מזבח עגל הזהב, המזבח שהעלה עליו משה קרבנות עולה; את שתיים עשרה אבני המצבה לשנים עשר שבטי ישראל; את הסלע שעליו הכה משה ויצאו ממנו... מים שזרמו במורד ההר; את שירי קרקעית הנהר שבו געשו המים במורד ההר הזה שבמדבר הצחיח (במדבר הזה יורדים פחות מ-1.5 ס"מ מים בעשור), וכך הלאה... קרא את ספר שמות ותראה שמציאת הר סיני היא הוכחה חיה נוספת לכך שהאמת של דבר אלוהים הקדוש היא אכן אמת ב-100%.

האם כתבי הקודש נכונים מבחינה נבואית?

לדעתי, התשובה בנוגע לתוקפם וסמכותם של כתבי הקודש איננה מתחילה באמונה. החותמת הייחודית של כתבי הקודש היא התגשמות הנבואות. נבואה היא הצפייה לאירועים שיתרחשו בעתיד. אסטרולוגים, מדיומים, בעלי כוחות על טבעיים וכו' בימינו, אינם נביאי אלוהים, מכיוון שהתחזיות שלהם אינן מדויקות ב-100%. מדוע? מכיוון שאלוהים אמר שנביאיו ידייקו ב-100%, או שייסקלו אותם למוות (לא מחמאה גדולה לנוסטרדמוס). אבל כתבי הקודש, במשך אלפי שנים, הוכחו כמדויקים ב-100%! להלן מעט הוכחות שניתן לאמת. עוד נעסוק בהמשך בהוכחות רבות אחרות. האם ידעת שאלוהים אמר לאברהם מראש שאנחנו (היהודים) נהיה משועבדים במצרים במשך 400 שנה?

נִיאָמַר לְאַבְרָם, יָדַע תְּדַע כִּי גַר יִהְיֶה זְרָעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וַעֲבָדוּם, וַעֲנֹו אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה (בראשית טו 13).

האם ידעת שכ-100 שנים לפני גלות בבל, לפני שהיהודים יצאו לגלות בפעם הראשונה, גילה אלוהים לנביא ישעיהו על הפעם השנייה שישב אותנו, בריבונותו, חזרה למולדתנו? בישעיה יא 11-12 כתוב:

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא, יוֹסִיף אֲדֹנָי שְׁנֵית יְדוֹ, לְקִנּוּת, אֵת שְׂאֵר עַמּוֹ... וְאָסַף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל.

120 שנה לפני שנולד המלך כורש, ניבא ישעיהו שהוא יהיה המלך שיתיר ליהודים לשוב אל ארצם... ואפילו מכנה אותו בשם!... האמר לכוּרֶשׁ רְעִי, וְכָל חֶפְצֵי יִשְׂרָאֵל; וְלֹאמַר לִירוּשָׁלַם תִּבְנֶנָּה, וְהִיכַל תִּבְנֶנָּה (ישעיה מד 28).

כתבי הקודש צפו את תקומת מדינת ישראל בשנת תש"ח, ואת כיבושה מחדש של ירושלים במלחמת ששת הימים!

הידעת שביחזקאל ד אמר אלוהים לנביא יחזקאל לומר לישראל שהם ירצו 430 שנות משפט ועונש על חטאיהם? אנחנו יודעים שאת 70 השנים הראשונות של המשפט הזה עברנו בגלות בבל. למה זה בדיוק קשור? ובכן, קודם עלינו להבין את כתבי הקודש. על פי לוח השנה העברי, יש בשנה 360 ימים. הוסף 70 שנים לשנת היציאה שלנו לגלות בבל, שהחלה בשנת 606 לפנה"ס, והכפל אותן ב-360 ימים בכל שנה. קח בחשבון את התיקונים בלוחות השנה שנערכו באותם ימים, שהם דומים לשנים המעוברות שלנו, ותגלה שעם ישראל היה בגלות בערך 69 שנים (לפי האופן שבו אנחנו סופרים שנים). כעת, הוסף את 69 השנים ל-606 לפנה"ס, וגלות בבל הסתיימה בשנת 537 לפנה"ס. אבל האם שכח אלוהים את 360 השנים הנתרות? לא! אלוהים מקיים את דברו. בספר ויקרא כו אמר אלוהים ארבע פעמים שהוא יכפיל את עונשיו פי שבע אם לא נציית לו בפעם הראשונה. אוי ואבוי, כלומר, הוא יעניש אותנו במשך 360 שנים כפול שבע, או 2,520 שנים? כן! קח את 2,520 השנים וערוך בהן את התיקונים שנעשו בגלל השנים המעוברות והשינויים בלוחות במהלך השנים, הכפל את 360 הימים ב-2520 שנים, ותקבל 907,200 ימים.

הוסף 907,200 ימים לשנת 537 לפנה"ס (זכור שאין שנת אפס) ותגיע לשנת 1948! זוכר מתי הכריז דוד בן גוריון ברדיו על הקמת המדינה היהודית? האם ידעת שהוא ציטט מיחזקאל כדי לתת תוקף לדבריו? האם אלוהים עקבי? ידוע לנו שירושלים נפלה בשנת 587 לספירה. הוסף את אותן 69 שנות גלות בכתבי הקודש לשנת 587 לפנה"ס ותגיע לשנת 518 לפנה"ס. נעשה זאת שוב. הוסף 907,200 ימים ל-518 לפנה"ס (זכור שאין שנת אפס) ותגיע לשנת 1967! מי לא זוכר את הניצחון המהמם של ישראל על אויביה? בעקבות מלחמת ששת הימים קיבלה ישראל מחדש את השליטה בירושלים, באותה שנה ממש שבה הוסר עונשה על חוסר הציות!

חשוב על כך... האם אתה מכיר עם שהושמד באופן שיטתי ונאלץ להתכחש לאמונתו ולשפתו, ובכל זאת שרד? עם שאיבד את שפתו והחיה אותה. מיהו העם הזה? העם היהודי. אנחנו הוכחה לכך שכתבי הקודש הם אמת.

מי שָׁמַע פְּזָאת, מִי רָאָה פְּאֵלָה הַיּוֹחֵל אֶרְץ בְּיוֹם אֶחָד, אִם יִנָּלַד גּוֹי פְּעַם אֶחָד (ישעיהו סו 8).

כן, ישראל!

האם אלוהים עדיין מקיים את הבטחותיו?

נֶאֱבְרָה מְקַרְקֵי, וּמְקַלְלֵי אָרָר; וְנִבְרָכוּ בְּךָ, כָּל מְשֻׁפָּחֵת הָאֲדָמָה (בראשית יב 3).

זוכר את הספר או הסרט "הסערה המושלמת"? המטראולוגים אומרים ש"סערה מושלמת" מתרחשת רק פעם במאה שנה. ודאי שמת לב בצפייה בחדשות שתחזיות מזג האוויר נעות תמיד ממערב למזרח. הסערה המושלמת נוצרה בצפון האוקיינוס האטלנטי ונעה למעלה מ-1600 ק"מ ממזרח למערב (כלומר, אחרנית). זו הייתה אחת הסערות העצומות ביותר בהיסטוריה. למעשה, הגלים שלה הגיעו לגובה של 35 מטרים, הגבוהים ביותר שנרשמו באוקיינוס האטלנטי הצפוני. מתי התרחשה הסערה הזו? ממש באותו יום שבו אירח הנשיא בוש (האב) את ועידת השלום במדריד, ביום ה-31.10.1991. הסערה פגעה קשות בביתו במיין. מה הייתה מטרת הוועידה? לאלץ את ישראל לוותר על שטחים תמורת שלום, ונשיא ארה"ב קידם את המהלך. ב-13.10.1991, קרא אלוהים באופן אישי את ארה"ב ונשיאה לסדר! אבל לפני שתגידו לי שאני מגזים ושמדובר בצירוף מקרים בלבד, קרא על 11 האסונות שהתרחשו "באותו יום". מדובר באסונות טבע בלבד, שלא לדבר על נפילות בורסה שקרו באותו יום שבו ביקשה ארה"ב מישראל או אילצה אותה לוותר על אדמתו של אלוהים:

זוכר את סופת ההוריקן "אנדרו"? היא הכתה בפלורידה ב-23.8.1992. בגלל הסופה איבדו 205,000 בני אדם בפלורידה ובלואיזיאנה את בתיהם והנזק מהסופה הוערך ב-30 מיליארדי דולרים. הסופה הייתה עזה עד כדי כך שהיא הרסה את הציוד למדידת עצמת הרוח ומרכז ההוריקנים הלאומי תיאר אותה מאוחר יותר כטורנדו ברוחב 37-45 ק"מ. מה התרחש באותו יום ממש, והפעם באמריקה? הנשיא בוש (האב) אירח שוב את ועידת מדריד ושוב ניסה לאלץ את ישראל למסור שטחים. ב-16.1.1994 נפגשו בז'נבה הנשיא קלינטון והנשיא הסורי האפז אל-אסד, כדי לדון בהחזרת רמת הגולן מישראל לסוריה. העיתונים ציטטו את קלינטון אומר ש"ישראל חייבת לעשות ויתורים שאינם מקובלים על ישראלים רבים". תוך 24 שעות פגע בארה"ב אסון הטבע השני הקשה ביותר בתולדותיה, הפעם, בדרום קליפורניה, בצורת רעידת אדמה בעצמה של 6.9. במארס 1997 הזמין הנשיא קלינטון לבית הלבן את יאסר ערפאת, לדון במעמדה של ירושלים. בשעה שיאסר ערפאת היה בדרכו לארה"ב השתוללה סדרה של סופות טורנדו בשבע מדינות. הנזק הקשה ביותר היה בארקנסו, מדינת הולדתו של קלינטון, וכן בקנטאקי ובאוהיו. סערות עצומות אלה גרמו להצפות הקשות ביותר בהיסטוריה של נהר האוהיו ו-13 מחוזות הוכרזו כאזורים מוכי אסון. שוב, באותו יום ממש שבו התעסקה ארה"ב עם אדמתו של אלוהים.

ב-12.1.1998 זומן ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו, לבית הלבן, כדי לדון בשטחים תמורת שלום. זמן קצר לאחר הפגישה, באותו יום, עלתה לכותרות הראשיות שערוריית המין של מוניקה לווינסקי עם הנשיא קלינטון. אל תתעסק עם עמו של אלוהים!

ב-27.9.1998 נפגשה מזכירת המדינה מדלן אולברייט עם יאסר ערפאת, כהכנה לדיונים על ויתורים טריטוריאליים נוספים מצד ישראל. באותו יום ממש הכה ההוריקן ג'ורג' במפרץ מקסיקו במשבי רוח במהירות של 262 קמ"ש, והסב נזקים בסך מיליארד דולרים נוספים.

ב-17.10.1998, עם המשכן של השיחות, החריבו את טקס סופות טורנדו עצומות וגשמי זעף עזים. בסך אנטוניו ירדו 50 ס"מ של גשם ביום אחד! נהר הגוודלופ גאה מ-50 מטר רוחב לרוחב של 4.5-7.5 קילומטרים ובלע ערים שלמות. ההצפות האלה

נמשכו עד היום שבו הסתיימו השיחות, ב-22.10.1998. שיטפון שיא החריב רבע משטחה של טקסס ועלה לארה"ב מיליארד דולרים נוספים.

ב-3.5.1999 בשעה 16:47 שעות מרכז ארה"ב, היה התאריך בישראל ה-4.5.1999. הנשיא קלינטון קבע שזהו היום שבו יכריז יאסר ערפאת על מדינה עצמאית. באותו יום ממש הכו בארה"ב סופות הטורנדו העצומות ביותר בתולדותיה. רוחות בעצמה של 474 קמ"ש וסופות בדרגות ארבע וחמש הכו בו-זמנית. רוחבה של אחת הסופות (רוחות בעצמות של למעלה מ-475 קמ"ש) היה קילומטר וחצי. היא השתוללה על פני 120 קילומטרים במשך למעלה מארבע שעות והחריבה את כל מה שהיה בדרכה! סופות בעצמה חמש נמשכות בדרך כלל 10-15 דקות, רוחבן 200 מטרים לכל היותר, הן נדירות מאוד ומתרחשות פעם במאה סופות טורנדו. הנזק נאמד במיליארדי דולרים וערים שלמות נחרבו. המנהל הלאומי לאוקיינוס ולאטמוספירה קבע ש"אין ספק שזוהי התפרצות בקנה מידה היסטורי".

ב-13.9.1999 התחזקה סופת ההוריקן "פלוייד" והגיעה תוך יום אחד לדרגה חמש. זהו היום שבו אילצה ארה"ב את ישראל להיוועד עם אחד מסגניו של ערפאת כדי לסגור פרטים אחרונים לפני מסירת אדמות משטחה.

אחר כך, ב-9.16.999, הכתה סופת ההוריקן בצפון קרוליינה וגרמה לפינוי השני בגודלו בתולדות ארה"ב. גשמים בגובה של למעלה מ-70 ס"מ הכו בצפון מזרח קרוליינה, ששבועיים בלבד לפני כן ניזוקה קשות מגשמי הזעף של ההוריקן "דניס". גם סופת ההוריקן "דניס" פגעה ביבשה באותו יום ממש שבו מדלן אולברייט נפגשה עם יאסר ערפאת ועם ראש ממשלת ישראל, מר אהוד ברק, ב-3.9.1999, כדי להתחיל מחדש את תהליך השלום וכמובן לאלץ את ישראל למסור שטחים. צפון קרוליינה נחלה הפסדים של 100,000 חזירים, כ-2.5 מיליון עופות וחצי מיליון תרנגולי הודו. 28 מחוזות הוכרזו כאזורים מוכי אסון. שוב, ארה"ב משלמת מחיר של מיליונים רבים על כך שהיא פונה עורף לישראל.

כעת הגענו לנשיא ג'ורג' בוש הבן. כשעלה לנשיאות הוא ניסה להתחמק מהעימות הישראלי-פלסטיני, אבל ב-8.6.2001 הוא שלח למזה"ת את ראש הסי.אי.אי., ג'ורג' טנט, כדי לקדם עסקת שטחים תמורת שלום. באותו יום ממש הרסה הסופה "אליסון" 25,000 בתים ועסקים וכ-50,000 רכבים ביוסטון לבדה! העיר נסגרה למשך שלושה ימים וטקסס, מדינת הולדתו של הנשיא בוש הבן, שילמה מחיר יקר על הצעד שעשה נגד עמו של אלוהים - למעלה מארבעה מיליארד דולרים בהפסדים, וזה לא הסוף. הסערה הטורפית המשיכה לפלורידה וצפונה במעלה החוף כשהיא זורעת שמות ומכה באסון אזורים עד לפנסילבניה. המטראולוגים קבעו שהיא הייתה הסערה הטורפית הגרועה ביותר בהיסטוריה והמטירה בעשרה ימים כמויות של גשם השוות לאלה שירודות בכל ארה"ב בשנה שלמה!

ההוריקן "קתרינה": ההתנתקות של ישראל מעזה ופינויה מהרצועה החלו ב-17.8.2005 והסתיימו ב-23.8.2005. באותו יום ממש נוצר שקע טרופי 12, והפך מהר לסופת ההוריקן "קתרינה". סופה אימתנית ועצומה בעצמה ארבע פגעה בלואיזיאנה, מיסיסיפי ואלבמה והחריבה את העיר ניו אורלינס. ראש ממשלת ישראל, מר אריאל שרון, היה עד לפינוי הגדול ביותר של יהודים בתולדות מדינת ישראל, והנשיא בוש התמודד עם אסון הטבע והעקירה הגדולים ביותר של עמו בתולדות ארה"ב. 9000 ישראלים פונו מבתיהם על ידי ממשלתם. זמן קצר לאחר מכן, פונו מיליון אמריקנים בגלל ההוריקן "קתרינה". נדמה לי שהבנת את הרעיון. ארה"ב חייבת לגבות את ישראל ולא לדרוש ממנה למסור את האדמות שנתן לה אלוהים. להלן דבריו של אלוהים לארה"ב ולעולם כולו:

הִנֵּה בַיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַם אֶבֶן מַעֲמָסָה, לְכָל הָעַמִּים, כִּי עַמְּסִיָּה, שְׂרוּט יִשְׂרָאֵל; וְנֶאֱסַפּוּ עָלֶיָּה, כָּל גּוֹי הָאָרֶץ.. וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא; אֲבָקָשׁ, לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַגּוֹיִם, הַבָּאִים, עַל יְרוּשָׁלַם. וְשִׁפְכְּתִי עַל בַּיִת דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, רוּחַ חַן וְתַחֲנוּגִים, וְהִבִּיטוּ אֵלַי, אֶת אֲשֶׁר דָּקְרוּ; וְסָפְדוּ עָלָיו, כְּמִסְפַּד עַל הַיְחִיד, וְהִמְר עָלָיו, כְּהִמְר עַל הַבְּכוֹר (זכריה יב 3, 9-10).

אחרי שלמדתי את הדברים שסיפרתי עד כה וקראתי את הדברים שאתה עומד לקרוא, הבנתי בפעם הראשונה בחיי שאלוהים יודע את העתיד. לאלוהים יש משמעות עמוקה. הוא רלוונטי. הוא רוצה להעניק משמעות לחיי. כשהבנתי את זה והעזתי לבקש ממנו לדבר אתי, הוא עשה את זה! אם אתה רוצה להכיר את אלוהים כפי שהוא מכיר אותך, שים בצד את מחשבותיך הדתיות והמסורתיות, והסכם שאלוהים רוצה לאהוב אותך ולדאוג לך מכיוון שאתה באמת אחד מילדיו.

אלוהים רוצה מאוד לעזור לך להגשים את הטוב ביותר בחיך...

הוא צופה בך קורא את המילים האלה ממש עכשיו.

הוא מוכן להרעיף עליך ברכות מדהימות.

אבל קודם כול עליך להבין את אלוהים, לקבל אותו. לא מדובר בכללים וחוקים שהמציאו בני אדם ולא מדובר בדת, אלא במערכת יחסים עם הבורא שלך, אלוהים חיים, אלוהי אברהם, יצחק ויעקב.

מה לא בסדר בתמונה הזו?

כלום, אבל כדי לדבר עם אלוהים אינך צריך להתלבש באופן מיוחד, לצאת לבית הכנסת, לחבוש כיפה, להתעטף בטלית ולהניח תפילין.

מיהו אלוהים?

קשה להבין אלמוות, מכיוון שלכל דבר שאנחנו חווים יש סוף. באותו אופן, קשה להבין את אלוהים שהוא רוח וגם את הנצח, בגלל מגבלות השכל שלנו. זכור, אנחנו חושבים על כל דבר במונחים לינאריים. כלומר: לכל דבר יש התחלה וסוף, נקודת התחלה ונקודת סיום, מועד התחלה ומועד סיום. אבל אלוהים הוא מחוץ לזמן והמרחב כפי שאנחנו תופסים אותם; הוא איננו מוגבל כמונו על ידי זמן או מרחב... הוא יכול לדעת מה עומד לקרות מחר, מכיוון שמזווית הראייה שלו, זה כבר קרה. המדע כבר הוכיח שיש לפחות עשרה ממדים, אבל אנחנו מסוגלים לתפוס רק ארבעה.

הואיל ואלוהים כבר יודע דברים שאנחנו איננו מסוגלים אפילו לתפוס, אלה שפועלים על פי הדרכתו מקבלים כיוון בחיים, דברים מסתדרים להם נכון. יש אנשים שמכנים את זה מזל, אחרים קוראים לזה צירוף מקרים, אבל אני קורא לזה ברכה שנובעת מציות. כשתלמד להפסיק לחשוב על "מה אם" ו"כן אבל", ותתחיל פשוט להאמין ולבטוח, תראה שזה יקרה! אלוהים אוהב אותך, יודע מה טוב עבורך מעבר ליכולתך להבין, והוא ידאג לך אם רק תשתף פעולה.

מה אלוהים אומר על עצמו:

יֹצֵר אֹר וּבֹרָא חָשֶׁךְ, עֹשֶׂה שְׁלֹמֶם וּבֹרָא רָע; אֲנִי יְהוָה, עֹשֶׂה כָּל אֵלֶּה. הֲרַעִיפוּ שְׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁחַקִּים יִזְלוּ צָדָק; תִּפְתַּח אָרֶץ וַיִּפְרוּ יְשָׁע, וַצְדָקָה תִּצְמַח מִצְדָּתִי יְחַד אֲנִי יְהוָה, בְּרִאשִׁיתוֹ. הוֹי, רַב אֶת יִצְרוֹ חָרָשׁ, אֶת חֲרָשֵׁי אֲדָמָה; הַיָּאֵמֶר חֲמָר לִי־צִרוֹ מִהַ תַּעֲשֶׂה, וּפְעֻלָּה אֵין יָדַיִם לוֹ. הוֹי אֲמַר לְאָב, מִה תוֹלִיד; וּלְאִשָּׁה, מִה תַּחֲלִיץ. כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, וַיִּצְרוּ: הָאֲתִיּוֹת שְׂאֵלוֹנֵי, עַל בְּנֵי נְעַל פֶּעַל יְדֵי תַצְנֹגֵי.

הגידו והגישו, אף ינעצו יחדו: מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה, הלא אני יְהוָה ואין עוד אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי אֵל צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ, אֵין זוֹלָתִי. פָּנּוּ אֵלַי וְהִנָּשְׁעוּ, כֹּל אִפְסֵי אָרֶץ: כִּי אֲנִי אֵל, נֵאִין עוֹד. בִּי נִשְׁבַּעְתִּי יִצְא מִפִּי צְדָקָה דְבָר, וְלֹא יִשׁוּב: כִּי לִי תִקְרַע כָּל בְּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן (ישעיה מה 7-11, 21-23).

בתורתנו

אלוהים אומר בבראשית יח 14:

הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דְבָר?

ואילו בישעיה נט 1-2, נאמר:

הֵן לֹא קִצְרָה יַד יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ; וְלֹא כִבְדָה אֲזָנוֹ, מִשְׁמוֹעַ. כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם, הֵיוּ מִבְּדָלִים, בִּינְכֶם, לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם; וְחֲטָאוֹתֵיכֶם, הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ.

האם כתבי הקודש שלנו סותרים זה את זה? לא! אז איך נוכל לנהל מערכת יחסים אמיתית ואישית עם הבורא שלנו? מהניסיון שלי, אלוהים הוא אל אוהב, מקבל וסולח, אבל הוא קדוש. משום כך לא יתערב אלוהים בחיינו כל עוד חיינו מלאים בחטאים שלא קיבלנו עליהם סליחה. אם אתה אומר לעצמך: "אינני חוטא אף פעם" או "אני טוב יותר מרוב בני האדם או לפחות לא גרוע כמותם", מוטב שתפסיק לקרוא, ותעשה חשבון נפש אמיתי עם עצמך, כדי שמחשבותיך ולבך יהיו פתוחים לדברו של אלוהים המנסה לדבר אליך. אלוהים יודע שאתה שוגה ותמיד תשגה, ולכן, ערך תכנית שדרכה יוכל להתקרב אליך.

אם כן, מהי התכנית של אלוהים?

תכניתו של אלוהים פשוטה. בפסח הראה לנו אלוהים שעלינו לקחת את דמו של שה תמים ללא מום ולמרוח אותו על משקוף ביתנו, כדי שמלאך המוות יפסח על הבכור שלנו. הוא הראה לנו שוב שביום כיפור עלינו להקריב את דמו של בעל חיים חף מפשע כתשלום על חטאינו... בספר ויקרא יז 11 הסביר אלוהים מדוע:

כִּי נִפְשׁ הַבְּשָׂר, בְּדָם הוּא, וְנַאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ, לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם: כִּי הַדָּם הוּא, בְּנִפְשׁ יְכַפֵּר.

אבל בית המקדש והמזבח שלנו נחרבו בשנת 70 לספירה ולא יכולנו עוד להעלות קרבנות על חטאינו. האם אלוהים שינה את דעתו מפני שבית המקדש נחרב? האם הוא מקבל צדקה ומעשים טובים במקום קרבן דם? לא! אלוהים ידע מראש שבית המקדש ייחרב, וסיפר לנו באמצעות נביאיו על הכפרה באמצעות קרבן תמורה שהוא עצמו יספק. אלוהים סיפק את השה שלו, ובזה... נדון בהמשך.

לפני שאסיים, הרשה לי להסביר (למקרה שאינך יודע) שהרבנים כתבו פרשנויות על קטעים שונים בכתבי הקודש. אלה נקראים תלמוד, מדרש, תרגומים ומשנה.

להלן סיפור מעניין הנמצא בתלמוד:

התלמוד (יומא טז) מספר שביום הכיפורים היה נהוג לקשור חוט צמר אדום (חוט השני) לשער המקדש. אם היה מלבין החוט בשעת הקרבת השעיר (השה), היה זה אות לכך שאלוהים מחל לעם. אבל אם נשאר אדום, לא מחל. בשנים 30-70 לספירה לא שינה הצמר את צבעו ונשאר אדום.

מכך הסיקו הרבנים שאלוהים מנסה לומר, "לא אסלח, לא אסלח". למה זה חשוב? כי בראשית ארבעים השנים האלה (30-70 לספירה) סיפק אלוהים את השה שלו כדי לספק כפרה אחת ולתמיד בעבור חטאינו. הרבנים והעם לא קיבלו את תכנית הכפרה של אלוהים, ולכן הוא לא סלח להם.

אלוהים הודיע מראש על ההבטחה הזו בכתבי הקודש:

לֹא כִּבְרִית, אֲשֶׁר כְּרַתִּי אֶת אֲבוֹתֵךְ, בְּיוֹם הַחֲזוֹקִי בְּיָדְךָ, לְהוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲשֶׁר הִמָּה הִפְרוּ אֶת כְּרִיתִי, וְנִאֲנָכִי בְּעֵלְתִּי כִּם נִאֲם יְהוָה. כִּי זֹאת הַכְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶחָדִי הַיָּמִים הֵּהֵם, וְנִאֲם יְהוָה, נִתְתִּי אֶת תּוֹרַתִּי בְּקִרְבְּךָ, וְעַל לִבְךָ אֶכְתָּבְנָהּ; וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים, וְהִמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם (ירמיה לא 31-32).

חז"ל כתבו במדרש תהילים ב (שוחר טוב) על ירמיה לא 31-32:

ואחת דורו של משיח וכרתית שעתיה אומר הקב"ה עלי לבראתו בריה חדשה וכן הוא אומר אני היום ילדתיך.

מכאן אנחנו מבינים שחז"ל הבינו מהקטע שהמשיח יהיה בנו של אלוהים והוא יחיש את הברית החדשה. דרך אגב, מגילות ים המלח מדברות על בן האל בטקסט (246Q4):

ברא דה אל יתאמר ובר עליון יקרונה (תרגום חופשי מארמית: בן האל יאמרו עליו וכן עליון ייקרא).

בפרשנות רבנית קדומה אחרת על ירמיה לא 31-32 כתוב:

והקב"ה יושב ודורש תורה חדשה שעתיד ליתן על ידי משיח (מדרש תלפיות נח א).

אם מישוהו בימינו יכריז על עצמו כמשיח, הוא לא יוכל להוכיח זאת מכיוון שבית המקדש נחרב עם כל אילנות היוחסין שבו. לכן, איננו עוד יכולים לאמת אם אדם כלשהו הוא צאצא ישיר לשושלת בית דוד, כפי שנדרש בכתבי הקודש. אם כן, כיצד נזהה את המשיח שלנו כשיבוא?

כתבי הקודש (לא רק הברית החדשה) מתארים אותו בבירור רב כדי שנוכל להכיר אותו:

הִנֵּה הֶעֱלַמָהּ, הִרְהוּ וְיִלְדָתָ בֶן, וְנִקְרָאת שְׁמוֹ, עֲמָנוּ אֵל (אלוהים אתנו).

אותו ילד מתואר גם בישעיה ט 5:

כִּי יֵלֵד יֵלֵד לָנוּ, בֶּן נֶטוּן לָנוּ, נִתְהַי הַמְּשֻׁקָה, עַל שְׂכָמוֹ; נִיקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ, אֵל גִּבּוֹר, אֲבִי עֵד, שֵׁר שְׁלוֹם (ישעיה ז 14).

דרך אגב, אם אמרו לך פעם ש"עלמה" (בתולה) היא בעצם נערה צעירה ולא בהכרח בתולה, שים לב: כתבי הקודש תורגמו ליוונית כמאתיים שנה לפני לידתו של ישוע ונקראו "תרגום השבעים", על שמם של הרבנים שביצעו את התרגום (יש האומרים 72). הם היו מודעים לטבעם הפלאי גם של הילד וגם של לידתו, ולכן כשהגיעו למילה "עלמה", הם לא היססו. הם בחרו במילה היוונית parthenos, שמשמעותה באופן חד משמעי אישה שמעולם לא קיימה יחסי מין מכל סוג שהוא. בכל ששת המקומות

האחרים בכתבי הקודש שבהם מופיעה המילה, משמעותה היא תמיד "עלמה": בראשית כד 43, שמות ב 8, תהילים סח 26, משלי ל 19 ושיר השירים א 3, ו 8.

כמובן שלא היה להם שום מניע לחדד כאן את זהותו של המשיח, מכיוון שהתרגום נערך לפני שנולד ישוע. האם אתה מכיר מישהו שנולד לבתולה? יש רק אחד, והוא נקרא ישוע, והוא משיחנו!

אם אתה אומר: "אז איפה השלום?", אז אולי לא הבנת שהמשיח נותן לנו שלום בלבנו! כן, יבוא יום שבו הוא גם ישכין שלום עלי אדמות, אבל זה יקרה מאוחר יותר.

אולי אתה אומר שאנחנו (היהודים) לא מאמינים שהמשיח כבר בא. אבל האם ידעת שאלוהים אומר לנו בדיוק מתי הוא יבוא?

נתדע ונמשפל מן מצא דבר, להשיב ולבנות ירושלים עד משיח נגיד שבעים (שבע שנים), שבעה; ושבעים ששים ושנים, תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ, ובצוק, העתים. ואתרי השבעים ששים ושנים, ופרת (ייהרג) משיח נאין לו;

והעיר (ירושלים) והקדש (ההיכל) וישחית עם נגיד הבא (הרומים), וקצו בשטף, ועד קץ מלחמה, נחרצת שממות (דניאל ט 25-26). (הביאורים בסוגריים אינם חלק מהטקסט המקורי).

אם תחבר "שבעה ושבעים" ($7 \times 7 = 49$ שנים) ל"שבעים ששים ושנים" ($7 \times 62 = 434$) תקבל 483 שנים. מה זה קשור? המשך לקרוא... כתבי הקודש אומרים לנו כאן מתי יבוא המשיח שלנו.

כפי שקראנו זה עתה, המשיח יתגלה 483 שנים אחרי שייתן המלך ארתחשסתא את הצו לבנות את ירושלים מחדש, אחר כך ייהרג וירושלים ובית מקדשה ייחרבו. בהתאם לאנציקלופדיה בריטניקה, ארתחשסתא לונגימאנוס עלה למלכות באימפריית פרס ומדי בשנת 465 לפנה"ס. בנחמיה ב 1-2 כתוב:

ניהי בחדש ניסן, שנת עשרים לארתחשסתא המלך ינו לפניו; ואשא את הינו ואתנה למלך, ולא הייתי רע לפניו. ניאמר לי המלך מדוע פניך רעים, ואתה אינך חולה אין זה, כי אם רע לב; נאירא, הרבה מאד. נאמר למלך, המלך לעולם יחיה; מדוע לא ירעו פני, אשר העיר בית קברות אבתי חרבה, ושעריה, אכלו באש. ניאמר לי המלך, על מה זה אתה מבקש; ואתפלל, אל אלהי השמים. נאמר למלך אם על המלך טוב, נאם ייטב עבדך לפניך: אשר תשלחני אל יהודה, אל עיר קברות אבתי ואתנה. ניאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו, עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב; וייטב לפני המלך וישלחני, ואתנה לו זמן.

לפי המסורת, אם היום בחודש איננו מוזכר, הרי שמדובר ביום הראשון בחודש. היום הראשון של חודש ניסן בשנת 445 לפנה"ס (20 שנה אחרי ראשית מלכותו של המלך) הוא ה-14 במארס. את התאריך אישר הפלנטריום המלכותי הבריטי (Royal British Observatory) ודיווח עליו סר רוברט אנדרסון.

ב-14 במארס (א בניסן) של שנת 445 לפנה"ס נתן המלך ארתחשסתא ליהודים צו המאפשר להם לצאת מבבל כדי לבנות מחדש את ירושלים.

ידעת שבדיוק 483 שנים לאחר מכן (173,880 יום), נכנס לירושלים אדם שטען שהוא בן אלוהים ובאותו יום ממש הרשה שיכריז עליו העם כמשיח?

מה אומר התלמוד על הפסוקים האלה? במגילה ג א נאמר:

יצתה בת קול ואמרה מי הוא זה שגילה סתריי לבני אדם עמד יונתן בן עוזיאל על רגליו ואמר אני הוא שגליתי סתריך לבני אדם גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא אלא לכבודך עשיתי שלא ירבו מחלוקת בישראל ועוד ביקש לגלות תרגום של כתובים יצתה בת קול ואמרה לו דייך מ"ט משום דאית ביה קץ משיח.

אבל למרות כל הראיות לגבי זהותו של המשיח, ידע אלוהים שאנחנו, היהודים, נדחה אותו. ברור מכתבי הקודש שאלוהים רצה לתת לנו את בנו, ובעשותו כן, הקריב עבורנו את הקרבן הגדול ביותר.

ישעיהו הנביא כתב את הנבואה הגדולה

ביותר בתנ"ך על המשיח:

הנה ישפיל, עבדי; ירום ונשא וגבה, מאד. פאָשר שָׁמְמוּ עֲלֵיךָ רַבִּים, כֵּן מִשְׁחַת מְאִישׁ מְרָאֵהוּ; וְתִאָּרוּ, מִבְּנֵי אָדָם. כֵּן יִזְהַר גּוֹיִם רַבִּים, עֲלֵיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיָּהֶם: כִּי אֲשֶׁר לֹא סָפַר לָהֶם, רָאוּ, וְאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ, הִתְבּוֹנְנוּ.

מי הָאָמִין, לִשְׁמַעְתֵּנּוּ; וְזָרְעַתְּ יִהְיֶה, עַל מִי נִגְלְתָהּ. נִיַּעַל כִּי־זָנַק לִפְנָיו, וְכִשְׂרָשׁ מֵאָרְץ צִיָּה לֹא תֵאָר לּוֹ, וְלֹא הִדָּר; וְנִרְאֶהוּ וְלֹא מְרָאֵהוּ, וְנִחְמָדְהוּ. נִבְּרָה נִחְדַּל אִישִׁים,⁶ אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיְדוּעַ חֲלִי; וְכִמְסַתֵּר פְּנִים מִמֶּנּוּ, נִבְּרָה וְלֹא תִשְׁבְּגָהוּ. אָכֵן תִּלְגְּנוּ הוּא נֶשֶׂא, וּמִכְּאֲבֵינוּ סִבְלָם; וְנִאֲנַחְנוּ תִשְׁבְּגָהוּ, נְגוּעַ מִפֶּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה. נְהוּא מִחֲלָל מִפְּשַׁעֵנוּ, מִדְּכָא מַעֲוֹנֵתֵינוּ; מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עֲלֵיו, וּבִתְבַרְתּוֹ נִרְפָּא לְנוּ. כְּלָנוּ כְּצֹאן תַּעֲיִנוּ,

אִישׁ לְדַרְכּוֹ פְּנִינוּ; נִיהֵנָה הִפְגִיעַ בּוֹ, אֵת עֶזְוֹן כְּלָנוּ. נִגְשׁ נְהוּא נִעְנָה, וְלֹא יִפְתַּח פִּיו, כְּשֶׁה לְטָבַח יוֹבֵל, וְכִרְחַל לִפְנֵי גִזְזִיָּה נְאֻלְמָה; וְלֹא יִפְתַּח, פִּיו.⁷ מַעֲצָר וּמִמְשַׁפֵּט לָקַח, וְאֵת דּוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח: כִּי נִגְזַר מֵאָרְץ חַיִּים, מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לְמוֹ. נִיַּתֵּן אֵת רְשָׁעִים קָבְרוּ,⁸ וְאֵת עֲשִׂיר בְּמִתִּיו;⁹ עַל לֹא חָמַס עָשָׂה, וְלֹא מָרְמָה בְּפִיו.¹⁰ נִיהֵנָה תִּפְּץ דְּכָאוּ, הִחֲלִי אִם תִּשִׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ, יִרְאֶה זָרַע יֵאָרִיף יָמָיו; וְחִפְּץ יִהְיֶה, בְּיָדוֹ יִצְלַח. מַעֲמַל נִפְשׁוֹ, יִרְאֶה יִשְׁבַּע¹¹ בְּדַעְתּוֹ יִצְדִיק צְדִיק עַבְדִּי, לְרַבִּים; וְעֹנֵתָם, הוּא יִסְבֵּל. לָכֵן אֲחַלֵּק לוֹ כְּרַבִּים, וְאֵת עֲצוּמִים יִחַלֵּק שְׁלָל, תַּחַת אֲשֶׁר הִעֲרָה לְמִנַּת נִפְשׁוֹ, וְאֵת פְּשָׁעִים נִמְנָה; וְהוּא חָטָא רַבִּים נֶשֶׂא, וְלִפְשָׁעִים יִפְגִיעַ (ישעיה נב 13 - נג 12).

אני חוזר: אלה הכתובים היהודיים שלנו, אלה שנכתבו על ידי הנביא היהודי ישעיהו... למעלה מ-700 שנה לפני שישוע בכלל נולד!

אבל אם תקשיב לרבנים של ימינו, תחשוב שפרק נג בישעיה איננו משמש כנבואה על המשיח. הם אומרים שמדובר בעם ישראל. לא רק שזה לא הגיוני, אלא שזה נוגד לחלוטין את התלמוד, התרגומים והמדרש מהסיבות הבאות...

ראשית, העבד הסובל מישעיה נג 9 הוא אדם חף מפשע שאין בו חטא. האם עם ישראל חף מפשע?

שנית, העבד הסובל מישעיה נג 4 סובל למען חטאיהם של אחרים. ישראל איננו יכול לסבול עבור ישראל.

שלישית, העבד הסובל מישעיה נג 7 מוכן לסבול. ממתני עם ישראל מוכן לסבול ברצון ובשקט?

רביעית, העבד הסובל מישעיה נג 12 מת. עם ישראל בהחלט סבל, אבל הגזע היהודי (אנחנו) מעולם לא מת!

יחד עם זה, שים לב כמה פעמים הכתוב משתמש בכינויי גוף כגון "לו" ו"שלו". הנבואה המשיחית עוסקת באדם!

מה אומרים חז"ל על ישעיה נג?

הרב משה כהן איבן קריספין קובע שאותם אלה שמייחסים, מסיבות שנויות במחלוקת, את נבואת העבד הסובל לעם ישראל אינם יכולים להבין את המשמעות האמתית של הנבואה:

ואני רוצה לפרש הפרשה הזאת (כלומר, את הקטע מישעיהו) על דעת ר'ז'ל שפירשה על המלך המשיח ואזהר בכל יכולתי לשמר דרך הפשט... ואולי לא יעבור כל כך דחקים וריחוקים מהפכו כמו שעבר עליהם... הנבואה הזאת התנבא בה ישעיהו ע"ה על פי יי להודיע לנו ענין המשיח העתיד לבוא ולגאול את ישראל כיצד יהיה ענינו מיום שיעמוד על דעתו עד שיבוא ויגאל אותנו כדי שאם יעמוד שום עומד ויאמר על עצמו שהוא משיח, שנתבונן בדעתנו ונראה בינינו אם נראה שענינו כמו שאמ' הנביא בנבואה הזאת אז נאמין שהוא משיח צדקנו ואם לאו לא נאמין בו (מפירוש ר' אבן כריספין).

הרב אליהו דה-וידאס אמר:

...והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעוונותינו. והכוונה שכמו שהמשיח סובל העוונות שלנו עושים לו שיהא מדוכא אם כן מי שירצה שהמשיח לא יהיה מדוכא מעוונותיו יסבול וידכא הוא בעצמו (ראשית חכמה מר' אליהו דה-וידאס, דפוס ונציה).

בתלמוד, סוכה נב א נאמר על זכריה יב 10:

וספדה הארץ משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד אמרו והלא דברים ק"ו ומה לעתיד לבא שעוסקין בהספד ואין יצר הרע שולט בהם אמרה תורה אנשים לבד ונשים לבד עכשיו שעוסקין בשמחה ויצה"ר

שולט בהם על אחת כמה וכמה הא הספידא מאי עבידתיה פליגי בה רבי דוסא ורבנן חד אמר על משיח בן יוסף שנהרג וחד אמר על יצה"ר שנהרג בשלמא למאן דאמר על משיח בן יוסף שנהרג היינו דכתיב: 'והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד'.

הבנת? לא זו בלבד שחז"ל ידעו שהמשיח יידקר, אלא גם ידעו שימות!

רבי יצחק אברבנאל, ציין בנוגע לישעיה נג:

השאלה הראשונה היא, על מי נאמרה נבואה זאת? כי הנה חכמי הנוצרים פירשוה על אותו האיש שתלו בירושלים בסוף בית שני, שהיה לדעתם בן האלוהי ית' שנתגשם בבטן העלמה כפי שמפורסם בדבריהם. ואמנם יונתן בן עוזיאל תרגמה על משיח העתיד לבוא וזהו גס דעת חכמים ז"ל בהרבה ממדרשותיהם... (מפירושו של דון יצחק אברבנאל לנביא ישעיהו).

באותו תרגום רבני קדום של יונתן בן עוזיאל נאמר על העבד מישעיה נב-נג:

הנה ישכיל עבדי המשיח... ("הא יצלח עבדי משיחא...") (ישעיה נב 13).

מגילות ים המלח

מגילות ים המלח היו מחוץ להישג ידה של הקהילה האקדמית במשך למעלה מ-40 שנה. זכור שמגילות ים המלח נכתבו לפני שנת 68 לספירה, בעוד עדי הראייה לחייו של ישוע היו בחיים! הם מתייחסים ברורות ל"משיח הסובל" שידי ורגליו נוקבו, למשיח שסבל ומת בעבור חטאי עמו.

התגלית של מגילות ים המלח בקומראן בשנת 1949 מספקת ראיות משמעותיות לתקפותם והמשכיותם של כתבי הקודש. העותקים הקדומים, שנמצאו מוסתרים בכדים במערות בראשי הצוקים, אישרו את מהימנותם של כתבי הקודש.

זה הדבר האמתי!

האם קשה לך להתמודד עם הדברים שקראת?

הבה נעיין עוד קצת ונגלה את תכנית אלוהים לגאולת האדם הנחבאת בשושלת היוחסין של האדם הראשון, אדם.¹² אם תציין את צאצאיו של אדם עד נוח כסדרם תגלה שהם אדם, שת, אנוש, קינן, מהללאל, ירד, חנוך, מתושלח, למך ונוח. נו אז מה? אבל לשמות העבריים תמיד יש משמעות. למשל: "אדם" פירושו אדם, איש. "שת" משמעותו נועד. אם תתרגם לאנגלית את השמות העבריים בהתאם לשורש העברי שלהם, לפי סדר לידתם, מתקבל משפט משמעותי מאוד.

אדם = איש

שת = נועד

אנוש = בן תמותה

קינן = צער

מהללאל = אלוהים המבורך

ירד = ירד

חנוך = יחנך ויורה

מתושלח = מותו ישלח

למך = למוכים ולנואשים

נוח = מנוחה ונחמה

כעת נקרא את השמות האלה כסדרם לפי התרגום שלהם: אדם - נועד - בן תמותה - צער - אלוהים המהולל - ירד - יחנך ויורה - מותו ישלח - למוכים (נואשים) - מנוחה ונחמה... (בעצם: האדם נועד למוות ולצער. אלוהים המהולל ירד, יחנך ויורה. מותו ישלח לנואשים למוכים, מנוחה ונחמה.)

וואו, הנה תכניתו של אלוהים, ממש כאן בתורה שלנו! האם יש ספק שאלוהינו מוודא שאנחנו יודעים על מי הוא מדבר כאן? ברור שאלוהים מוודא (שוב דרך התנ"ך) שאם אנחנו מוכנים לדרוש אותו, גם נמצא אותו!

כתבי הקודש שלנו...

...מצביעים על האדם שמנסה להשמיד את עצמו, והם מאוד מדייקים בנקודה זאת. למרבה השמחה, המשיח הצפוי לבוא, יבוא ממש כפי שהוא מביטיח בכתבי הקודש, כדי להשיכן שלום אין קץ עלי אדמות. הצד העצוב הוא שכולם חושבים שהם ייקחו חלק בעידן השלום הזה, אבל כתבי הקודש מסבירים בבירור שבני האדם היחידים שישדרו הם אלה שיקבלו את תכנית אלוהים לכפרתם.

כשבננו הצעיר היה בן 18, הוא קרא את הספרון וכעס!...

...הוא שאל אותי אם אני באמת צר אופקים עד כדי כך שאני אומר שאנשים שמאמינים באלוהים, אבל לא בישוע, לא ייהנו מעידן השלום ולא ייכנסו אל גן עדן. "ומה לגבי היהודים הלא משיחיים, ההינדים והבודהיסטים?", שאל בטרוניה. ואני, כפי שרק יהודי טוב יודע לעשות, עניתי על שאלתו בשאלה משלי: "איזה מן אלוהים הוא היה לו היה מרשה לנו לבחור מתוך דתות שבראנו בדמותנו, מתוך דתות שנוגדות זו את זו? איך אפשר היה לדעת לבטח מה נכון? האם אלוהים כזה נשמע לך כמו אלוהים אוהב?". אתה סטודנט עכשיו. לך תשאל חלק מדידיך ההינדים, או המוסלמים או הבודהיסטים את השאלה הזו. שאל אותם אם הם בטוחים בוודאות שהם אכן ישיגו נירוונה או ילכו לגן עדן כשימותו. הם יגידו לך משהו על התקווה שלהם, ויספרו על הפגמים שמכשילים אותם. אין להם שום ביטחון, מכיוון שהישועה שלהם תלויה בזכות שזיכו את עצמם. שאלתי אותו אם כיהודי הוא בטוח שיגיע לגן עדן... יודע מה הוא ענה לי? "כל היהודים הולכים לגן עדן, הם אינם זקוקים למתווך. אנחנו העם הנבחר!". האם גם אתה מאמין בזה? אם כן, שאל את עצמך מי צר אופקים. תמיד היו לנו מתווכים, למשל משה והכוהנים הגדולים. ואם אינך מאמין שכל היהודים ילכו לגן עדן, איך לדעתך אתה תגיע לשם בעצמך?

לפני שאמשיך, הרשה לי להראות לך מה אמר ישוע:

כִּי זֶה אֱהָב אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יֵאבֵד כָּל הַמַּאֲמִין בּוֹ, אֲלָא יִנְחַל חַיֵּי עוֹלָם. הֵן הָאֱלֹהִים לֹא שָׁלַח אֶת בְּנוֹ אֶל הָעוֹלָם לְשִׁפְטֵי אֶת הָעוֹלָם, אֲלָא כְּדֵי שְׂיִנְשַׁע הָעוֹלָם עַל יָדָיו. הַמַּאֲמִין בּוֹ אֵינְנוּ נִדוּן. מִי שְׂאִינְנוּ מַאֲמִין כְּכֹר נִדוּן, מִפְּנֵי שְׂלֹא הָאֱמִין בְּשֵׁם בֶּן הָאֱלֹהִים הַיְחִיד.

אני יודע שזה נשמע כאילו הדרך היחידה לגן עדן היא דרך הדת הנוצרית... אבל זה לא מה שכתוב!

טוב, נתחיל מהתחלה. האם אפשר להיות אתאיסט, בודהיסט, אגנוסט או להאמין בכל דת אחרת ועדיין להיחשב יהודי? כן, כמובן שכן, ויש לנו בני משפחה שהיו שם ונהגו כך. האם אפשר להאמין שכל המוסלמים, הבודהיסטים, ההינדים וכו' שמאמינים בדרכם בתום לב ומעומק הלב ילכו לגן עדן? כן, כמובן שאפשר להאמין בזה. אז מה הבעיה? האמונה בדבר מה איננו הופכת אותה לאמת, ממש באותו אופן שחוסר אמונה באמת איננו הופך אותה לשקר. אם תתחיל ללכת על אגם קפוא והקרח דק מדי, אתה יכול להאמין כמה שתרצה שלא תיפול, אבל מוטב שתלבש חליפת צלילה. לעומת זאת, אם תלך על שכבת קרח עבה, גם אם אתה חסר אמונה, הקרח יחזיק אותך. כשאלוהים ציווה על בני ישראל למרוח את הדם על מזוזות ביתם, זו הייתה הדרך היחידה להציל את בכוריהם. האם, לדעתך, כולם האמינו בזה? כמובן שלא. אתה יכול להיות בטוח שחלקם חשבו שמשה יצא מדעתו. אבל כל מי שעשה את זה ניצל! אפילו בכוריהם של המצרים שהאמינו וצייתו לאלוהים נשאר בחיים.

האמת היא האמת, בלי שום קשר למידת ההסכמה או חוסר ההסכמה של בני אדם. אחרי הכול, יכולת להיות אידיוט גמור ולהסכים עם כל בני האדם כשאמרו שהשמש חגה סביב כדור הארץ ושכדור הארץ שטוח. נו באמת, מי לא יודע את זה! אבל כולם האמינו במשהו שהוא לא נכון. האם זה מה שהפך אותו לנכון? לא, כמובן שלא.

האסלאם טוען שישוע לא מת ולא קם לתחייה. המשיחיות אומרת שקם. אחת הדתות האלה טועה. בודהה, בניגוד לאמונה הרווחת, מעולם לא טען שהוא אלוהי. למעשה, הוא היה אגנוסט בנוגע לשאלת קיומו של אלוהים. ההינדים מאמינים במיליוני אלילים. היהודים והמשיחיים מאמינים באלוהים אחד, אלוהי אברהם, יצחק ויעקב. אז מי צודק? אולי אתה אומר שאנחנו צריכים לגלות סובלנות. אתה צודק, אבל צריך להבין בבירור מהי סובלנות. האמת מעצם טבעה איננה סובלת טעות.

לדוגמה, כוח המשיכה הוא אמת, בין שאתה מאמין בו ובין שלא. אתה יכול לערוך את כל סקרי דעת הקהל האפשריים בנושא. למעשה, אתה יכול לגרום לכל בני האדם עלי אדמות להסכים לעצור את כוח המשיכה למשך שעה אחת, אבל אני מתערב אתך

שלא תעמוד על בניין גבוה ותנסה לצעוד צעד אחד יותר מדיי. כולנו יודעים עמוק בתוכנו שיש אמת אחת בלבד וכל השאר שקר. נכון, עלינו לגלות סובלנות כלפי השקפות אחרות, אבל לא להגיע לשלב שבו אנחנו נאלצים להסכים שכל אותן השקפות תקפות, במיוחד לא לגבי ההשקפות המנוגדות. זה לא הגיוני. אין עניין חשוב יותר מהשאלה היכן תהיה בנצח. אבל ייתכן שאתה עדיין שואל: "איך יכול להיות שאלוהים ישלח משהו לגיינום?". במובן מסוים, האם איננו שולחים לשם את עצמנו? האם אלוהים לא עשה את כל הדרוש עבורנו כדי לסלוח לנו, לגאול ולטהר אותנו ולהפוך אותנו לראויים להיכנס לגן עדן? כל שעלינו לעשות הוא לקבל את מתנת החינם של הישועה שלו! יש דרך אחת בלבד ואמת אחת בלבד - האמת של אלוהים, כפי שהוא אמר בבירור.

פתח את לבך לאמת, ואלוהים עצמו יגיד לך מה נכון. הוא עשה את זה בכתבי הקודש, ובאמצעות הנבואות על ישוע - נבואות שהתגשמו ושניתן להוכיח אותן - והוא ידבר אליך אם רק תהיה כן וגלוי בלבך.

ישוע עצמו אמר:

בְּקִשׁוּ וְיִנָּתֵן לָכֶם. חַפְּשׂוּ וְתִמְצְאוּ. דַּפְּקוּ וְיִפְתַּח לָכֶם. כִּי כָּל הַמְּבַקֵּשׁ מִקְּבֵל, וְהַמְּחַפֵּשׁ מוֹצֵא, וְהַמְּדַפֵּק יִפְתַּח לוֹ... אֲנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים. אִין אִישׁ בָּא אֶל הָאֵב אֶלָּא דֶּרֶכִי.

דרך אגב, ארבע שנים אחרי חילופי הדברים ביני לבין בני, קיבל בני את ישוע אל לבו!

האם הדור שלנו הוא הדור האחרון?

לכל אורך ההיסטוריה אמרו בני האדם שהקץ קרוב, אבל מעולם לא הייתה תקופה שבה נבואות אלוהים התגשמו בדור אחד כפי שאמר לנו המשיח המובטח. המשיח שלנו אמר מראש, באמצעות מתי המחבר היהודי שהדור שיראה את תקומת ישראל בארצו (הדור שאליו מתייחסים כתי הקודש כאל עץ זית מלבלב - ישראל) יהיה הדור האחרון, הדור שיראה את סוף העולם (מתי כד 32-34). דור הוא תקופה שנעה בין 40 ל-100 שנים. הדור הזה יראה את אלוהים פותר את המצב!!! הגיע הזמן להתעורר ולדעת שאלוהים הוא הישועה האמתית היחידה. אלוהינו רוצה שתשגשג בדרך אמת, בדרך שלו!

האם נדמה לך לפעמים שהקצב היומיומי שלך מסחרר? אני יודע שקשה אפילו להאט. הרי כל הזמן אנחנו מקבלים מידע נוסף בקצב שיכול להוציא אותנו מדעתנו. האינטרנט, הטלפונים הניידים, למהר לפה, למהר לשם... הידעת שמאז 1960 הצטבר ידע מדעי רב יותר משהצטבר במהלך 5000 שנות ההיסטוריה המתועדת? האם ידעת שכתבי הקודש מדברים על זה?

וּבְעֵת הַהִיא יַעֲמֵד מִיכָאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל, הָעֹמֵד עַל בְּנֵי עֲמֹה, וְהִיטָה עֵת צָרָה, אֲשֶׁר לֹא נִהְיֶה מִהֵימָּנָה גוֹי עַד הָעֵת הַהִיא; וּבְעֵת הַהִיא יִפְלֹט עֲמֹה, כָּל הַנְּמַצָּא כְּתוּב בַּסֵּפֶר. וְרַבִּים, מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עֶפְרָיִם וְקִיִּצִי; אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם, וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם. וְהַמְשַׁפְּלִים יִנְהָרוּ, כְּזֹהֶר הַרְקִיעַ; וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים, כְּכּוֹכְבִים, לְעוֹלָם וָעֶד. וְאַתָּה דְנִיָּאל, סֵתֶם הַדְּבָרִים נִחְתָּם הַסֵּפֶר עַד עֵת קֵץ; וְשִׁטְטוּ רַבִּים, וְתִרְבֶּה הַדְּעָת (דְנִיָּאל יב 1-4).

אתה חי בדור שיראה את שובו המובטח של משיח ישראל! האם תהיה מוכן? האם אתה מסכים עם תכנית הישועה של אלוהים? תכניתו תציל אותך מהחורבן וההרס העומדים לבוא. האם התכנית שלך תציל אותך? כשהוא ישוב כבר לא תהיה לך הזדמנות שנייה!

המשיח שלנו אמר:

כִּימֵי נֹחַ כֵּן יִהְיֶה בּוֹאוֹ שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם. כְּמוֹ שִׁבְעִימִים קָדָם לַמַּבּוּל הָיוּ אוֹכְלִים וְשׂוֹתִים וּמְתַחַתְּנִים עַד הַיּוֹם שֶׁנִּכְנַס נֹחַ לַתֵּבָה. וְכֵן יִבְרָא שֶׁבָא הַמַּבּוּל וְסָחַף אֶת הַכֹּל, כֹּף יִהְיֶה גַם בּוֹאוֹ שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם.

שוב, התקשיתי להאמין, ולכן המשכתי להעמיק...

המדע פיתח שיטה לחקור סיכויים. הוא נקרא מדע ההסתברות של אירוע מורכב, מחקר מתמטי של מצבים והסתברות של השלכותיהם האפשריות. את אחד המחקרים המדהימים ביותר שנערכו בשיטה זו תיאר פרופ' פיטר סטונר ב-Speaks Science ("המדע מדבר"). מטרת המחקר הייתה לחקור את מידת ההסתברות שמישהו בהיסטוריה יגשים את כל הנבואות בתנ"ך המצביעות על המשיח. כתבי הקודש כוללים למעלה מ-300 נבואות. סטונר בחר רק את הנבואות המוגדרות בבירור והמתאימות למחקר שלו. קודם כול, הוא בחר בשמונה נבואות על ישוע שהן מחוץ לשליטתם של בני אדם:

1. מקום הולדתו¹³ (מיכה ה 1)
2. מועד לידתו¹⁴ (דניאל ט 25)
3. אופן לידתו¹⁵ (ישעיה ז 14)
4. הבגידה¹⁶ (זכריה יא 12-13)

שִׁשְׁמֵעוּ בְּקוֹלִי. אָמַר הָאִישׁ, 'לֹא, אָבִי אֲבָרְקֶם; אִם יִלְךְ אֲלֵיכֶם אֶחָד מִן הַמְּתִים, יִקְרָוּ בְּתִשׁוּבָה'. אָמַר לוֹ אֲבָרְקֶם, 'אִם אֵינֶם שׁוֹמְעִים אֶל מֹשֶׁה נְאֻם הַנְּבִיאִים, לֹא יִשְׁתַּכְנְעוּ גַם אִם יָקוּם אֶחָד מֵעַם הַמְּתִים'.

שים לב לכמה מהפרטים: לאיש העשיר היה הכול עלי אדמות. אבל כאשר מת הקבצן העני, הוא הלך להיות בחיק אברהם (האיש שאלוהים אמר עליו שהוא ידידו). האם אנחנו יכולים להניח בוודאות שזהו גן עדן, מפני שהמלאכים נשאו אותו לשם? ...אבל כאשר מת העשיר הוא הגיע לשאול והתענה, סבל והתייסר בלהבות. לא הייתה לו אפשרות להחליף מקום או לחזור ולספר למשפחתו הלא מאמינה על קורותיו. כל מה שעלינו לעשות כדי לא להגיע לשם הוא להאמין בדבר אלוהים.

אולי שמעת אנשים אומרים: "אני מעדיף ללכת לגיהנום, מפני שכל החברים שלי חוגגים שם". אם יש שם חגיגות, הרי הן של השטן שחוגג נוכח מספר האנשים שהוא הצליח להטעות. זכור שאת הדיווח המפחיד הזה על גיהנום נתן ישוע בעצמו.

יש אנשים שמאמינים שהגיהנום הוא מקום של עונש, אבל הם מאמינים שהעונש הוא כמו הרחם - סוג של שינה. אם כן, האם העונש של אדולף היטלר איננו אלא שינה נצחית? האם שכרו על רשעותו העצומה היא שהוא אפילו איננו יודע שהוא נענש על כך? לא נראה לי!

כתבי הקודש מתארים מצב אחר. העשיר שמצא את עצמו בגיהנום היה בהכרח. הוא יכול היה לחוש בכאב ובצמא ולהתחרט. הוא לא ישן בקבר; הוא היה במקום שהיו בו ייסורים.

העובדה המצערת היא שהשטן ידריך בני אדם רבים היישר אל הגיהנום באמצעות תרמית מתוחכמת מאוד.

איזו תמונה מבין אלה שלעיל תתאר את השטן, אם בכלל ירשה למישהו לראות אותו? אף לא אחת מהן. השטן איננו מטומטם. הוא רוח שבדרך כלל מדברת אל תוך המחשבות, אבל אם הוא בוחר להיראות, הוא יתגלה בצורה שתמצא חן בעיניך. זכור, השטן הוא אבי השקר.

האם כתבי הקודש מדברים על השטן?

נִיאָמַר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן, מֵאִינִי תָבֵא; נִיעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה, נִיאָמַר, מִשׁוֹט בְּאָרְץ, וּמִהַתְּהַלֵּךְ בָּהּ (איוב א 7).

נִיאָרְאִי, אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, עֹמֵד, לִפְנֵי מְלֹאךְ יְהוָה; וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ, לְשֹׁטְנוֹ (זכריה ג 1).

נִיאָמַר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן, יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן, יִגְעַר יְהוָה בְּךָ, הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלַם (זכריה ג 2).

זכור שמתנת הישועה שנתן אלוהים בחינם היא חלק מגן עדן. בחירה קשה? מי מחליט אם אנחנו הולכים לגיהנום או לגן עדן? אנחנו מחליטים. משמעות שמו של ישוע היא "ישועה", ולכן מעשה הישועה כבר נעשה. כל שעלינו לעשות הוא לבחור בישועה (ישועה).

אלוהים נתן לנו מתנת חינם נוספת מלבד הישועה שלנו. היא נקראת "הבחירה החופשית" שלנו. אנחנו יכולים להשתמש בה לטוב ולרע, לאמת או לשקר, להשתמש בה כדי להגיע לדרכי אלוהים או לדרכי השטן וכדי לבחור בין גן עדן לגיהנום. עליך להבין שאם לא תבחר במחנהו של אלוהים, תגויס כברירת מחדל למחנהו של השטן.

הנה סיפור קטן שיעזור לך לזכור את העיקרון הזה:

תאר לך קבוצה גדולה של אנשים. בצדה האחד של הקבוצה עמד ישוע. בצדה השני עמד השטן. ביניהם ניצבה גדר שחצצה בין האנשים.

ישוע והשטן התחילו לקרוא לאנשים מהקבוצה. כל אחד מהאנשים החליט בעצמו אם ללכת לצדו של ישוע או של השטן. זמן מה אחר כך התאספו שתי קבוצות מתוך ההמון הגדול, אחת מכל צד, אחת סביב ישוע ואחת סביב השטן.

אבל איש אחד לא הצטרף לאף קבוצה. הוא טיפס על הגדר והתיישב עליה. ישוע ואנשיו הלכו ונעלמו. גם השטן ואנשיו הלכו משם. האיש ישב לבדו על הגדר. בשעה שישב שם, חזר השטן לחפש משהו שנדמה לו שאבד לו. "איבדת משהו?", שאל האיש. "לא", ענה השטן והישיר אליו מבט. "מצאתי אותך. בוא אתי". "אבל אני יושב על הגדר, לא בחרתי באיש מכם", ענה האיש. "זה בסדר", ענה השטן, "הגדר שלי".

האם אתה תוהה אם כל מה שקראת עד עכשיו באמת נכון?

האמת היא שאלוהים אוהב אותנו עד כדי כך שהוא ממשיך לעכב את שיבתו המובטחת כדי שאנשים רבים יותר יינצלו מאחיזתו של השטן. אבל הוא לא יתעכב לנצח...

זכור את מה שאמר אלוהים בתורתנו...

העזתי בכם היום, את השמים ואת הארץ החיים והמנות נתתי לפניך, הברכה והקללה; ובחרת, בחיים למען תחנה, אפה ונרעה (דברים ל 19).

הדברים שכתב אלוהים בדברו, נכתבו למען כל בני האדם בכל הזמנים. הם נכתבו למענך באופן אישי!

חשוב על חכמתו של הפילוסוף המבריק בלייז פסקל:

אם אלוהים איננו קיים, הרי שמתוקף העקרונות החיוביים, אינך מפסיד דבר אם אתה מאמין בו; אם אלוהים קיים ואתה מאמין בו, אתה זוכה בכל, בחיי נצח. כמובן שאם אלוהים קיים ואתה דוחה אותו, אתה מחמיץ את הכול. הדבר הגרוע ביותר עבור הלא מאמין הוא הגילוי שישוע הוא המשיח!

שים לב לאמת של כתבי הקודש...

ישוע אמר:

מי שדוחה אותי ואינו מקבל את דברי, יש השופט אותו. הדבר אשר דברתי הוא ישפט אותו ביום האחרון. באיגרתו השנייה של רבי שאול אל הקורינתים, פרק ה פס' 10, אמר שאול: כי פלנו חייבים להראות לפני פס המשפט של המשיח, למען יקבל כל אחד פני המעשים שעשה בעת היותו בגוף, אם טוב ואם רע.

יוחנן כתב בהתגלות כ 12-15:

נראיתי את המתים, הקטנים והגדולים, עומדים לפני הפסא וספרים נפתחו. גם ספר אחר נפתח, ספר החיים. והמתים נשפטו מתוך הדברים הכתובים בספרים, לפי מעשיהם... ומי שלא נמצא פתוח בספר החיים, השלך אל אגם האש.

הדברים הבאים נלקחו מכתבי הקודש ומוצגים כמכתב שחיברה ג'ניפר בירנבאום כשהייתה סטודנטית בת 16 באקדמיית Chalutzim ("חלוצים").

להלן דבריו של אלוהים אליך ישירות מהכתוב בברית החדשה...

ילדי היקר, כשהאמנת הושעתי אותך בחן וחסד מיוחדים. אינך יכול לזקוף זאת לזכותך. זוהי מתנה ממני. הישועה איננה גמול על הדברים הטובים שעשית, כך שאינך יכול להתרברב בה.

הכול חטאו ואיש איננו עומד באמות המידה הגבוהות שלי. אבל אני, בטוב לבי וחסדי, מכריז עליך כזכאי. עשיתי זאת באמצעות המשיח, ששחרר אותך ולקח את חטאיך. אם תאמר שאין בך חטא, אינך אלא משלה את עצמך ומסרב לקבל את האמת. אבל אם תתוודה בפניי על חטאיך, אני נאמן וצדיק לסלוח לך ולטהר אותך מכל עוולה.

הראיתי לך את אהבתי הגדולה כששלחתי את המשיח למות למענך כשעוד הייתה חוטא, ומאחר שהצדקתי אותך בדם המשיח, הוא בוודאי יושיע אותך מהמשפט שלי.

המשיח סבל כשמת על חטאיך אחת ולתמיד. הוא לא חטא מעולם, אבל הוא מת עבור חוטאים כדי שיוכל להביא אותך, אליי, הביתה בשלום. הוא סבל מוות גופני, אבל הוקם ברוח.

בני אמר לך שהוא הדרך, האמת והחיים. איש לא יבוא אליי אלא באמצעותו. הושעתי אותך, לא בגלל הדברים הטובים שעשית, אלא בגלל רחמי. טיהרתי אותך מחטאיך ונתתי לך חיים חדשים ברוח הקודש.

שכן לא עוד אתה חי, אלא המשיח חי בקרבך. לכן, חייה את חייך בגוף הזה עלי אדמות ובטח בבני שאהב אותך ונתן את עצמו בעדך. כי שכר החטא הוא מוות, אבל מתנת החיים שלי היא חי עולמים באמצעות המשיח ישוע אדוננו.

כי אין ישועה באחר! אין שם אחר תחת השמים שתוכל לקרוא בו כדי להיושע.

בני הבטיח לך שאם לא תיוולד מחדש, לעולם לא תראה את מלכותי.

אם תודה בפניך שישוע הוא האדון ותאמין בלבך שהקמתי אותו מן המתים, תיוושע. שכן אם תאמין בלבך תוצדק לפניי, ואם תודה בפניך תיוושע.

שמרתי לך נחלה שערכה לא יסולא בפז, ילדי. היא שמורה לך בשמים, טהורה ולא טמאה, מעבר להישג ידם של שינוי וריקבון. אינך עוד עבד אלא ילדי, ומאחר שאתה ילדי, כל מה ששייך לי שייך לך.

אלוהים איננו מכניס לגן עדן חוטאים שלא קיבלו סליחה על חטאיהם

אלוהים יכול לקבל לשמים רק את אלה שביקשו סליחה וקיבלו את ישוע ככפרה על חטאיהם. אולי נדמה לך שאתה בסדר ואינך צריך לבקש את סליחתו של אלוהים. למעשה, אולי אתה אפילו מאמין שאתה אדם "טוב", במיוחד כשאתה משווה את עצמך לאחרים. כתבי הקודש הם קנה המידה של אלוהים. לכן, הבה נבדוק את מצבך בבית המשפט של אלוהים. הדברים שאתה עומד לקרוא חשובים מאוד מכיוון שאתה כן תעמוד באותו אולם משפט, ומוטב שתיישר קו עם אלוהים, לא!?

עשרת הדיברות (ולא עשרת ההמלצות)

האם אלוהים הוא ראש וראשון בחיידך?
האם גידפת פעם?
האם עבדת פעם בשבת?
האם המרת את פיהם?
האם קיימת פעם יחסי מין מחוץ לנישואין?
האם גנבת פעם משהו?
שיקרת פעם?
האם רצית פעם משהו שהיה שייך למישהו אחר?

1. לא יהיה לך אלוהים אחרים על פניי
2. לא תעשה לך כל פסל ומסכה
3. לא תישא את שם ה' אלוהיך לשווא
4. זכור את יום השבת לקודשו
5. כבד את אביך ואת אמך
6. לא תרצח
7. לא תנאף
8. לא תגנוב
9. לא תישא ברעך עד שקר
10. לא תחמוד

אתה יכול לגחך כמה שתרצה, אבל אלוהים מדבר אליך ממש עכשיו, באמצעות הספרון הזה. אם אתה כן עם עצמך, אתה מבין שהפרת חלק מעשרת הדיברות. לכן, בהתאם לקנה המידה של אלוהים, האם תצא ממשפטו של אלוהים זכאי או אשם? האם זה מדאיג אותך? אם כן...

זוכר שישוע אמר את המילים הבאות?

פי זה אהב אלהים את העולם עד פי נתן את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא ינחל חיי עולם. הן האלהים לא שלח את בנו אל העולם לשפט את העולם, אלא כדי שינשע העולם על ידיו. המאמין בו איננו נדון. מי שאיננו מאמין בכך נדון, מפני שלא האמין בשם בן האלהים היחיד.

התפלל את התפילה הזו עכשיו...

אלוהים... אני יודע שחטאתי ושהפרתי את עשרת הדיברות שלך. אני מבין שחטאתי בעיניך, והיום, ממש עכשיו, אני רוצה להפוך לצדיק לפניך. אני מבקש שתסלח לי על חטאיי. אני חוזר בתשובה ומוסר את חיי לידך.

אני מקבל את בנך, ישוע המשיח, אל לבי וחי. אני מאמין שהוא קם מן המתים ככפרה נצחית על חטא. שנה אותי לאדם שתרצה שאהיה. חזק והדרך אותי בימין צדקך כדי שאחיה למענך בכל יום ויום. תודה לך, אלוהים, על מתנת הישועה הנפלאה ועלי חיי הנצח אתך!

אם אתה אומר "אני לא יכול; אני יהודי"...

...אז הנה חלק מהשאלות שהיו לי לפני שהסכמתי לקבל את ישוע המשיח אל לבי ונפשי ככפרה.

למה הרבנים אינם מאמינים בישוע הוא המשיח?

קודם כול, רבנים רבים שלמדו על ישוע באופן עצמאי קיבלו אותו אל לבם והאמינו בו. האם שמעת פעם על הרב דניאל ציון? אולי לא, אבל הוא היה הרב הראשי של בולגריה בזמן השואה. הוא הציל מאות יהודים בתקופה הקשה הזו בהיסטוריה. גיבור, נכון? למעשה, המנהיגים הדתיים בירושלים רחשו לו כבוד רב עד כדי כך שבשנת 1954 הציעו לו משרה בבית הדין הרבני בירושלים. אם כן, מדוע איננו שומעים עליו אף פעם? הוא לא התקבל למעמד הזה משום שהאמין בישוע וסירב לחזור בו מאמונתו. כמו כן, ראה בעמוד 79 וקרא מדוע גם הרב איזידור צווירן בחר להאמין בישוע לאחר מחקר מקיף שעשה.

כשתלמידי ישיבות לומדים להיות לרבנים, לא מרשים להם ללמוד את הנביאים ללא נוכחות של רב המסביר להם מה שהם קוראים. מעבר לזה, הלימוד שלהם מתרכז בפרשנויות הרבניות (תלמוד, משנה, תרגומים, מדרש). האמת העצובה היא שהם מאמינים שפרשנויות שכתבו רבנים (חכמת בני אדם ופרשנותם) חשובות יותר מדברו הכתוב של אלוהים. חוצפה! כמובן שהם מייחסים את הכבוד הרב ביותר לתורה, אבל הם אינם

מייחסים לנבואות את אותה חשיבות. עצוב! מה אפשר לרבנים, שבהם אנחנו תלויים כדי שילמדו אותנו, להתעות אותנו?

כמאה השנייה הציג אדם בשם עקילס תרגום מזויף של כתבי הקודש.²¹ הוא עשה זאת תחת הדרכתו של רבי עקיבא, שהיה רב מאוד אנטי-משיחי בימיו. זכור שכתבי הקודש שנקראים "תרגום השבעים" תורגמו על ידי 70 רבנים מובילים כ-200 שנים לפני ימיו של ישוע. ובכן, בימיו של ישוע דחו הרבנים את תרגום השבעים מפני שגם הגויים התייחסו אליו כאל דבר אלוהים שנכתב בהשראתו, והשתמשו בו כדי לאמת את האמונה בישוע. לכן, לא זו בלבד שהרבנים קידמו בברכה את תרגומו החדש והלא מאיים של עקילס, הם גם אימצו אותו כתרגום הנכון. פשוטי העם הניחו שאם הרבנים אומרים שזהו תרגום "כשר", הוא בסדר. נשמע מוכר? מתי הייתה הפעם האחרונה שבדקת מה מספרים לך?

באמצעות תרגום מחדש של מילים או השמטתן כליל ואחר כך הוצאה לאור של עותקים של כתבי הקודש שבהם המילה "עלמה" שונתה ל"נערה צעירה", הם הצליחו בסופו של דבר לשלול את אמינותם של אותם יהודים תלמידי ישוע.

מיהו העקילס הזה ומדוע הוא עשה את זה? עקילס נולד לעם גוי ועובד אלילים, אבל רצה שתלמידי ישוע היהודים בימיו, יקבלו אותו. הם קיבלו אותו, אבל הייתה בעיה אחת: הוא לא הצליח להיגמל מאסטרולוגיה, שאותה לגמרי שוללים כתבי הקודש. היהודים תלמידי ישוע לא הסכימו לקבל אותו מבלי שיפנה עורף לאסטרולוגיה, ולכן הוא נעלב, ביקש להתגייר ונימול. הוא התמסר ללימודי עברית במטרה להציג גרסה אנטי-משיחית של כתבי הקודש. חשוב על כך... למי עליך להאמין בנוגע לתרגום כתבי הקודש: לעובד אלילים עם מניע בעייתי, או ל-70 רבנים שנולדו לעם היהודי ונחשבו לחוקרים המובילים בימיהם?

רבנים רבים ואנשים מפשוטי העם האמינו בישוע. הברית החדשה הוכחה שוב ושוב כמדויקת מבחינה היסטורית. בספר מעשי השליחים ו 6 כתוב שמספר המאמינים היהודים בירושלים התרבה מאוד וגם כוהנים ולווים רבים צייתו לאמונה בישוע... ובפרק כא 20 כתוב:

רַבְבוֹת יְהוּדִים נָהְיוּ מְאֱמִינִים בְּיֵשׁוּעַ בְּנֵי יוֹסֵף הַצַּדִּיק!

עם השנים היו מספר מקרים שהביאו לקרע בין הרבנים לאלה ששמו את מבטחם במשיח, וכל אחד מהם משמעותי מאוד.

הפרושים (שפרשו, התבדלו) היו הפלג הדתי המחמיר והקפדן ביותר בימיהם. הם התפתחו בתגובה לפלג החילוני השולט באותם ימים, הצדוקים, והיהודים האורתודוקסים בני זמננו הם צאצאיהם הרוחניים. הם פירשו את הכתובים הלכה למעשה, ולכן היה עליהם להיות קרובים יותר לישוע מרוב הפלגים הדתיים. אבל למעשה, הם היו בין אויביו הגדולים ביותר. מידה רבה של אורח חייהם הדתי היה מבוסס על דברי התורה, אבל אלה זכו לפירושים ופרשנויות שונים של חז"ל ורבנים שונים במהלך השנים. ישוע עשה מאמצים כדי לקרוא עליהם תיגר, והוקיע את המסורות שהעיבו על כוונתו המקורית של דבר אלוהים בכתבי הקודש. הוא השיב להם (מרקוס ז 7-13) בציטוט מדברי הנביא ישעיהו (כט 13):

יען פי נגש העם הנה, בפיו ובשפתיו כפדוני, וְלִבּוֹ רִסַק מִמְּנֵי נִתְּהִי יְרָאֲתָם אֹתִי, מִצָּנַת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה.

בגלל הלך רוחם הבלתי מתפשר של הפרושים, הם לא פינו כל מקום לישוע! בסופו של דבר הם דחו אותו והסגירו אותו למשפט ככופר ומגדף. אחרי חורבן ירושלים הנהיגו הפרושים את היהדות.

ישוע הזהיר את תלמידיו, כשעוד היה עלי אדמות, שכאשר יראו את ירושלים מוקפת אויבים, ידעו שחורבנה קרב. הוא אמר להם לברוח להרים (לוקס כא 20-21). בשנת 70, צבאו על ירושלים טיטוס אספסיאנוס ולגיונותיו הרומים ולאחר תקופה של מצור, הפילו את החומות, הציטו את בית המקדש והחריבו את העיר. רבים מתלמידיו של ישוע נטשו את העיר תוך ציות למצוותו של ישוע וברחו להרים, ולכן לא הגנו עליה. גם עובדה זאת יצרה אווירה של עוינות כלפיהם.

החיים תחת מרותם של הרומים לבשו מציאות מתוחה במשך למעלה מ-60 שנה, עד ששמעון בר כוזיבא אסף את צבאו כדי לגרש את כובשיה השנואים. רבי עקיבא, אחד החכמים המכובדים ביותר בתולדות היהודים, שינה את שמו של בר כוזיבא לבר כוכבא והכריז עליו כמשיח, עוד לפני חורבן ירושלים. הוא קרא לכל יושבי יהודה להילחם תחתיו, אבל תלמידי ישוע סירבו לכבד אותו כמשיחם. כתוצאה מכך נחשבו שוב היהודים תלמידי ישוע כאויבי העדה המסורתית ונפוצו לכל עבר. בר כוכבא נחל תבוסה ניצחת, והרומים אסרו על היהודים לגור בירושלים. עם חלוף השנים יצר השילוב של חוקים אנטישמים עם התמסדות הנצרות, פער שנראה גדול מכדי שאפשר יהיה לגשר עליו. כיהודי אני מודע, לצערי הרב, לרדיפות הרבות שנעשו נגד עמי בשם המשיח, אבל משיחי אמתי לעולם לא יוכל לצדד בהתנהגות כזו או לתמוך בה. בניגוד לדעתם של רוב היהודים, משיחיות אמת איננה דת; היא מערכת יחסים עם אלוהים. לא כל מי שנחשב לנוצרי (קתולי, בפיטיסט, פרוטסטנט, לותרני וכו') הוא בהכרח מאמין משיחי. מפתיע אותך? אולי.

אלוהים הכריז באמצעות נביאי התנ"ך שהרבנים, מנהיגי העם והעם עצמו ידחו את המשיח, והעם עצמו ייכרת, כלומר, יומת. אלוהים גם אמר שרועי ישראל יטעו את הצאן (העם).

הנבואות האלה ניתנו מאות שנים לפני לידתו של ישוע. למה קשה לנו לקבל שהן אכן התגשמו?

האם הרבנים מסתירים את זה בכוונה תחילה?

החלק העצוב באמת הוא שהם עשו מאמצים אדירים כדי להסתיר מאתנו את האמת. האם הלכת פעם לבית הכנסת ושמת לב שקריאת ההפטרה בשבת מסתיימת בישעיה נב 12; באותו פסוק ממש שבו מתחיל הקטע על העבד הסובל... ואחר כך הם ממשיכים אחרי פרק נג (ראה עמודים 28-29).

המממ...

הרב רט לובה, מלומד בחשיבה יהודית מאוניברסיטת קיימברידג' ומחבר שותף עם קלוד מונטיפיורי של הספר Rabbinic Anthology ("אנתולוגיה רבנית" - אין מהדורה בעברית) אמר על הנושא את הדברים הבאים:

הספרות הרבנית מצטטת את פרק נג המפורסם בישעיה רק לעתים נדירות. הקטע הושמט מההפטרה של דברים ושבת בגלל הפרשנות המשיחית שמייחסים לו המשיחיים. ההשמטה מכוונת ובולטת.

מדוע בחרו הרבנים לדלג על ישעיה נג?

האם הם חושבים שאלוהים טעה כשכלל את מה שכלל בכתבי הקודש שלנו?

אולי נדמה להם שהם אינם יכולים להתמודד עם האמת?

אנא נסה להבין אותי...

אין לי שום כוונה לזלזל ברבנים של ימינו או מהעבר. אבל עליך לדעת שהרבנים החליטו שהפרשנויות והפירושים שלהם חשובים יותר מדברו הכתוב של אלוהים, וזה לא ראוי!

האם, בימינו, יש יהודים שמקבלים אותו?

כן, ובמספרי שיא. בהתאם למחקר מקיף שערכה בשנת 1990 מועצת הפדרציה היהודית בקהילה היהודית האמריקנית, למעלה ממיליון יהודים אמריקנים מאמינים בישוע! העיתון Post Evening Saturday ציטט במהדורת 26.10.1929 את אלברט איינשטיין אומר כלהלן: "כילד לימדו אותי גם את התנ"ך וגם את התלמוד. אני יהודי, אבל אני מוקסם מדמותו המאירה של הנצרות... איש איננו יכול לקרוא את הבשורות בלי לחוש בנוכחותו הממשית של ישוע. אישיותו מפעמת בכל מילה. אף מיתוס איננו שופע חיים כד".

יהודים מפורסמים כגון יוסף פוליצר, לואי פסטר, שרה ברנדוט והמלחין פליקס מנדלסון הכירו בגלוי בישוע כמשיח. מוזר שאי אפשר למצוא ספרים על גבי ספרים שמנסים להפריך את תקומתו של ישוע לתחייה, אבל, למעשה, תחייתו של ישוע היא העובדה הנחקרת והמאומתת ביותר אי פעם. אתה יכול להיות סמוך ובטוח שאילו הופרכה, היו כותבים על כך ספרים רבים.

חשוב לרגע... עצור לרגע וחשוב...

האם אדם רגיל יכול לקום לתחייה?

היהדות המשיחית (יהודים שמאמינים בישוע כמשיח היהודי) היא פלג ביהדות, כמו הקונסרבטיבים או הרפורמים. היהודים המשיחיים עובדים את אלוהים בבתי כנסת רבים בארה"ב, ישראל ורחבי העולם.

יהודים מכל זרמי החיים מקבלים את ישוע כמשיח

קרא את הספר "לחשוב בעצמך", מאת סיד רות (ראה ביבליוגרפיה) המתעד את סיפורם של ניצול שואה, גורו יהודי, יהודיה חרדית ויהודיה מסורתית וכו' שקיבלו את ישוע. האם אתה מופתע? הייתכן שפשוט לא סיפרו לך דבר בעניין?

אם ה' אחד, אז מה העניין עם הבן ורוח הקודש?

אם קשה לך להבין שיש אלוהים אחד עם שלוש פנים (אב, בן ורוח הקודש), אתה יהודי, או שהשמיעו לך כל חיך את תפילת ה"שמע", או שאתה סתם מנסה להתווכח איך שלושה יכולים להיות אחד. אם כך, אולי הדברים הבאים יעזרו קצת. באותו אופן שבו יש לך רוח, נפש וגוף, אבל אתה נחשב ל"אחד", כך גם אלוהים הוא "אחד". דוגמה נוספת למושג הזה היא מים. מים הם אחד, בין שהם בצורת נוזל, אדים או מוצק (קרח). היהודים יודעים את תפילת ה"שמע" משחר ילדותם. זה כמו (אבל לא) ההמנון של היהדות.

שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד

שמע ישראל; יהנה אלהינו יהנה אחד (דברים ו 4)

המילה "אחד" משמעותה כאן "מאוחד". הנה עוד מקרים בבראשית, שבהם מבנה המשפט זהה לזה שבדברים ו 4 ושמשמשים בו במילה "אחד":

על פן, יעזב איש, את אביו, ואת אמו; ונדבק באשתו, והיו לבשר אחד (בראשית ב 24).

המילה "יחיד", למשל, משמעותה פרט יחיד או מוחלט. אם אלוהים היה רוצה לומר שהוא יחיד, הוא היה אומר "ה' אלוהינו ה' יחיד", אבל הוא לא אמר את זה, הוא אמר "אחד", האיחוד לאחד.

אלוהים ממשיך להראות בתורה שהוא אחד, איחוד לאחד.

ניאמר אלהים, נעשה אדם בצלמנו כצורתנו (בראשית א 26).

ניאמר יהנה אלהים, הן האדם הנה כאחד ממנו, לדעת, טוב ורע (בראשית ג 22).

הבה, נרדה, ונבנה שם, שפתם אשר לא ישמעו, איש שפת רעהו (בראשית יא 7).

לכן, כשאנחנו מדברים על ישוע ועל רוח הקודש, אנחנו מדברים על אלוהים אבל מתייחסים אל היבטיו השונים (אוי ווי), באותו אופן שאם הייתי מדבר על הנפש או הרוח שלך, הייתי מדבר עליך.

עוד דבר אחד על הנושא הזה. שני הפסוקים הראשונים בתורה מתחילים כך:

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם, וְאֶת הָאָרֶץ. הֲיִתָּה תְהוֹ נִבְהוּ, וְחִשָּׁד, עַל פְּנֵי תְהוֹם; וְרוּחַ אֱלֹהִים, מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א 1-2).

שים לב לשני דברים: ראשית, המילה "אלוהים" היא בלשון רבים. שנית, רוח אלוהים ריחפה על פני המים. מה אלוהים אומר לנו ממש בפסוקים הראשונים של התורה?

למה הנביא ישעיהו אומר (מח 16-18) כך:

קָרְבוּ אֵלַי שְׁמְעוּ זֹאת, לֹא מְרֹאֵשׁ בְּסֵתֶר דְּבַרְתִּי מֵעַת הַיּוֹתָה, שֵׁם אֲנִי; וְעַתָּה, אֲדַנִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי וְרוּחוֹ. כֹּה אָמַר יְהוָה גְּאֻלָּה, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלֻמְדָה לְהוֹעִיל, מְדַרְיָכָה בְּדַרְךָ תִּלְךָ. לֹא הִקְשַׁבְתָּ, לְמַצּוֹתַי; נִיחָה כְּנֶהֱרָה שְׁלוֹמְךָ, וְצִדְקַתְךָ כְּגַלִּי הַיָּם.

מה אומר על ישוע ההיסטוריון היהודי

הדגול יוסף בן מתתיהו?

יוסף בן מתתיהו, פרוש ותושב הארץ, נפל בשבי הרומאים. הוא מצא חן בעיניהם וקיבל אזרחות רומית, והתמסר לכתיבת תולדות העם היהודי ומלחמתם ברומא. בכתביו המקיפים אפשר למצוא מה אמר על ישוע:

ובאותו זמן היה ישוע, איש חכם, אם אפשר לקרוא לו בשם איש, שכן היה עושה מעשה פלא והיה רבם של הבריות שקיבלו את האמת בהנאה והוא משך אחריו יהודים רבים וגם רבים מן ההלנים. הוא היה המשיח. וכשהוציא פילטוס את דינו לתלייה על פי מסורתם של האנשים הראשונים במעלה אצלנו, לא פסקו (מלאהוב אותו) אלה שאהבו אותו בתחילה שכן הופיע אליהם ביום השלישי והוא שוב חי לאחר שנביאי האלוהים ניבאו עליו דבר זה וגם רבבות נפלאות אחרות. ועד היום לא פס גזע המשיחיים הנקרא כך על שמו (קדמוניות היהודים יח 63-64).

תמיד חשבתי ש"רוח הקודש" הוא עניין קתולי...

ישעיהו, אחד מגדולי הנביאים היהודים, כתב (מב 1):

הֵן עֲבָדֵי אֱתֶמְךָ בּוֹ, בְּחִירֵי רִצְתָה נִפְשֵׁי; נְתַתִּי רוּחִי עֲלֵיו, מְשַׁפֵּט לְגוֹיִם יוֹצֵיא.

גם בתהילים (נא 13) כתוב:

אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ; וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ, אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי.

צריך להבין שבשעה שכתב משה את התורה, היו בני ישראל מוקפים בעמים שעבדו אלילים רבים. זוהי הסיבה שעשרת הדיברות מתחילים במצווה "לא יהיה לך אלוהים אחרים על פניי". המצווה בדברים ו 4 (תפילת ה"שמע") אומרת בעצם שאסור לנו לעבוד אף אל אחר. למעשה, החכם היהודי הגדול, אבן עזרא, תרגם את תפילת ה"שמע" כך: "שמע ישראל, ה' אלוהינו ה' לבדו".

בספר הזוהר הקדום (ב מג כב) שנכתב זמן קצר לאחר חורבן בית שני (שנת 70 לספירה) כתוב:

שמע ישראל יי' אלהינו יי' הא כלהו חד, ועל דא אקרי אחד, הא תלת שמהן אינון, היך אינון חד, ואף על גב דקרינון אחד היך אינון חד, אלא בחזיונא דרוח קדשא אתיידע.

רוח אלוהים היא חלק מאלוהים באותו אופן שבו הרוח שלך היא חלק ממך.

אלברט אינשטיין כתב:

כל מי שמתעניין ברצינות במדע משתכנע שהרוח באה לידי ביטוי בחוקי היקום - הרוח הנעלית מאוד על רוח האדם, זו שבפניה עלינו להרגיש ענווים ושפלי רוח בכוחנו הצנוע.

האם ידעת שמרכז המחקר של נאס"א בקליפורניה ניתח את המרכיבים שנמצאו בגוף האדם ואישרו שהכתוב בבראשית ב 7 מדויק?

נִיִּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, עֶפְרָר מִן הָאֲדָמָה, נִיִּפַח בְּאָפְיוֹ, וְנִשְׁמַת חַיִּים; נִיְהִי הָאָדָם, לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

לא זו בלבד שהם גילו שאנחנו מורכבים מאותם מרכיבים הנמצאים באדמה, אלא שאולי שמת לב שאלוהים כן הפיח בנו חיים...

האם יש הוכחה לכך שיש בנו רוח?

ד"ר דאנקן מק'דוגל דיווח ב-Medicine American (ירחון רפואי) על ניסוי שביצע בעזרת כלי מדידה מדויקים.²² בניסוי העבירו חולים לפני מותם למיטות מיוחדות שהותקנו בהן מאזניים רגישים מאוד. במהלך השעות המעטות לפני מותם איבדו החולים כחצי גרם בדקה ממשקלם בגלל התאדות זעה ובגלל הלחות שאיבדו עם נשימתם. משקל האוויר בריאותיהם היה קטן עד כדי כך שהיה זניח. ברגע מותם של כל אחד ואחד מהחולים הם איבדו, באופן פתאומי, בזה אחר זה, כ-22 גר' ממשקל גופם. בעקבות אבדן המשקל הפתאומי השמיעה המשקולת קול חבטה. אותו ניסוי נערך בכלבים, אבל במקרה זה לא נצפה אבדן פתאומי של משקל.

הייתי בהחלט טוב יותר מאנשים רבים אחרים... אין ספק שאלוהים יכיר בזה ושמי יירשם בספר החיים, נכון?

אלוהינו הקדוש, אומר כמה דברים ישירים מאוד עלינו ועל מקומנו בנצח. הוא מעמיד אותנו במקומנו:

יש דָּרָךְ יֵשֶׁר, לִפְנֵי אֵישׁ נְאֻתְרִיתָה, דָּרָכֵי מָוֶת (משלי יד 12).

נָהִי כִשְׂמָא פְּלָנוּ, וּכְכַגְד עֲדִים פֶּל צְדָקְתִּינוּ (ישעיהו סד 5).

ובפרק נט 1-2 בישעיה נאמר:

הֵן לֹא קִצְרָה יַד יְהוָה, מְהוֹשִׁיעַ; וְלֹא כִבְדָה אֲזָנוֹ, מְשֻׁמוֹעַ. כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם, הֵיוּ מִבְּדָלִים, בִּינְיָכֶם, לְבִין אֱלֹהֵיכֶם; וְחַטָּאוֹתֵיכֶם, הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מְשֻׁמוֹעַ.

אלוהים אומר לך ישירות שאינך יכול להושיע את נפשך בעזרת המאמצים שלך!

צר לי, אבל די בשם "ישוע המשיח"

כדי להרגיז אותי!

האם השם הזה מרגיז גם אותך? אני אמנם לא הייתי יהודי דתי, אבל סירבתי לקבל את ישוע כמשיח, מכיוון שחשבתי שאם אעשה כן אפנה את גבי ליהדות ולעמי. קודם כול, בניגוד לאמונה הרווחת, הברית החדשה נכתבה כמעט כולה באמצעות אחינו היהודים. רבי שאול (הידוע כפולוס), שהיה חבר בכת הפרושים המכובדת, התנגד לישוע נחרצות ורדף קשות את תלמידי ישוע היהודים. רק אלוהים יכול היה לחולל נס, לפקוח את עיניו ולרכך את לבו הקשה של רבי שאול כדי שיוודה שישוע הוא למעשה המשיח המובטח. האם אתה יכול לתאר לעצמך עם איזה לחץ קבוצתי קשה נאלץ להתמודד כשהכריז שישוע הוא המשיח? אחרי הכול, הוא למד לרגליו של רבן גמליאל הגדול והיה תלמידו המצטיין. הרב שאול כתב חלק ניכר מהברית החדשה. משמעות השם "ישוע" היא "ישועה" או "מושיע". השם "ישוע" בעברית תורגם ל-Iosous ביוונית, ומאוחר יותר ל-Jesus באנגלית. מלבד השם "ישוע" ישנו גם התואר "המשיח". שוב אנחנו רואים את אותו סוג של אבדן השורשים היהודיים ומשמעות שמו.

היהודים המשיחיים בימינו הם מהיהודים הנלהבים והאדוקים ביותר שפגשתי מעודי. יחד עם זה, איננו מקיימים מסורות דתיות ריקות מתוכן. אנחנו מאמינים שרק דבר אלוהים - גם התנ"ך וגם הברית החדשה - נכתבו בהשראת אלוהים ושאלוהים רוצה שנדבק בדברו. אשתי ואני שייכים לאגודה היהודית המשיחית שברשותה בתי כנסת בכל רחבי העולם, ובכלל זה גם בישראל. האספות שלנו בשבת הן חוויה. אנחנו שרים ורוקדים לאלוהים כפי שציווה עלינו דוד המלך לעשות, ויחד עם זה גם חווים את עצם נוכחות האלוהים. מקסים לראות יהודים אחרים, כמונו, שיש להם שלום ושמחה פנימיים הקורנים מעומק הווייתם.

מדוע שילבש אלוהים צורת אדם?

תאר לעצמך שאתה מנסה ללמד נמלים אינטליגנטיות ביותר על התנהגות, נימוסים, הזן שלך, העתיד וכו'. הנמלים יסתכלו עליך ביראת כבוד בגלל הגודל והיכולות הפלאיות שלך, אבל יתייחסו אליך רק בהתאם ליכולת שלהן לתפוס אותך. לעומת זאת, אם תהפוך לנמלה...

האם אלוהים התגלם אי פעם כאדם

לפני שבא המשיח?

כן! בתורה שלנו, בבראשית יח 1, הופיעו שלושה אנשים לפני אברהם ואשתו שרה באלוני ממרא. הם באו להודיע לאברהם ולשרה שני דברים. ראשית, שהבן שאלוהים הבטיח להם ייוולד כעבור שנה (הבטחה שהתקיימה). שנית, שהערים המרושעות סדום ועמורה, ייחרבו. אחד משלושת האורחים שנתנו להם את המידע הזה מתואר כאלוהים:

נִיבָא אֵלָיו יְהוָה, בְּאַלְנֵי מְמָרָא; וְהוּא יָשֵׁב פֶּתַח הָאֵקֶל, כְּהֵם הַיּוֹם.

הסיפור ממשיך בפס' 5, 8:

וְאַתָּה פֶתַח לְהֵם וְסַעְדוּ לְבָבְכֶם, אַחַר תַּעֲבְרוּ כִי עַל פֶּן עֲבַרְתֶּם, עַל עֲבָדְכֶם; וַיֹּאמְרוּ, כִּי תַעֲשֶׂה פֶאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ...

וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחֶלֶב, וַיִּבֶן הַבָּקָר אֶשֶׁר עָשָׂה, וַיִּתֵּן, לְפָנֵיהֶם; וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ (בראשית יח 1).

אלוהים ישב עם אברהם! האם שמת לב שאלוהים אכל בשר וחלב יחד? מאיפה הגיע הרעיון שאסור לעשות את זה? משמות כג:

לֹא תִבְשַׁל גְּדִי, בְּחֶלֶב אִמּוֹ.

אלוהים בסך הכול ניסה לומר לנו לא לחקות את מנהגי הקרבת הקרבנות של עובדי האלילים שסביבנו. היה עלינו להישאר עם נבדל ונפרד. אבל הרבנים המשיכו להוסיף פרשנות לפרשנות עד שהיום כבר אסור לאכול חלב ובשר יחד. אוי ויאי! גם בבראשית לב כתוב שיעקב נאבק עם איש כל הלילה, עד שיעקב צלע. בבוקר המחרת הבין יעקב שהוא נאבק עם אלוהים עצמו.

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם, פְּנִיאֵל: כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים, וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי (בראשית לב 31).

האם אתה חושב לעצמך: "חשבתי שהם היו מלאכים?". כתבי הקודש מדברים ברורות. אם תסתכל על הקטעים הבאים, תראה שכשאלוהים רצה לומר "מלאכים" או "מלאך ה'", זה מה שהוא אמר! עיין בבראשית טז 9-13, בראשית כב 4-11, שופטים ו 24-11. ודרך אגב, את מי בדיוק שמע אדם מתהלך בגן עדן, אם לא את אלוהים? (בראשית ג 8).

איך אדע שתלמידיו של ישוע לא סתם

המציאו עליו סיפורים גדולים?

להלן רק מעט מהדברים שעשה ישוע לעיני ההמונים. הוא ריפא אנשים שהיו עיוורים מלידה, פתח אוזני חירשים, טיהר מצורעים, ריפא רגלי פסחים, השיב מתים לחיים, פקד על סערה משתוללת לחדול והיא חדלה, הלך על המים, הפך את המים ליין משובח ועוד נסים רבים.

מעבר לזה, הוא אמר לכולם באיזה יום בדיוק ייצלב, באיזה יום יקום מן המתים, סיפר שאחד מתלמידיו יסגיר אותו בירושלים, ושהמנהיגים היהודיים ידונו אותו למוות ויסגירו אותו לידי הגויים. הוא צפה את חורבן בית המקדש היהודי העצום ואפילו אמר שלא תישאר בו אף אבן על אבן. (הרומאים הרסו את בית המקדש והציתו אותו באש. הזהב שציפה את הקירות נמס בין הסלעים, ולכן פירקו את הסלעים כדי לגרד מהם את הזהב.)

האם יש עוד מישהו בכל תולדות האדם שחולל נסים כאלה? מכאן אני שואל עוד שאלה: ישוע חולל את כל הנסים האלה לעיני ההמונים, שרבים מהם היו אויביו. האם לא יכלו אויביו פשוט להפריך את הסיפורים בקלות? שים לב לדברים הכתובים בברית החדשה, ביוחנן יא 45-50, ג 1-2:

רבים מאלה שָׂבְאוּ אֶל מְרִים הָאֵמִינוּ בּו כְּרֹאֲתָם אֶת אֶשֶׁר עָשָׂה. אִךְ מִקְצָתָם הִלְכוּ אֶל הַפְּרוּשִׁים וְסִפְרוּ לָהֶם מֵה שְׁעָשָׂה יֵשׁוּעַ. כִּנְסוּ רְאֵשֵׁי הַפְּהִיגִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת הַסֵּנְהֶדְרִין. אָמְרוּ: "מֵה נַעֲשֶׂה? הֲרֵי הָאִישׁ הִנֵּה עוֹשֶׂה אוֹתוֹת רְבִימִים! אִם נִנְיֵחַ לוֹ כֶּה, הֲכָל יֵאֱמִינוּ בּו וְהָרֹמָאִים יִבְאוּ וְיַחַרְיְבוּ אֶת מְקוֹמָנוּ וְאֶת אֲמָתָנוּ." קִיָּפְאוּ, שֶׁהִנֵּה אֶתְד מֵהֶם וְהוּא הִפְהֵן הַגְּדוֹל בְּאוֹתָהּ שָׁנָה, אָמַר לָהֶם: "אִין אַתֶּם יוֹדְעִים כְּלוֹם, אִף אֵינְכֶם מְבִינִים שְׂפָדָאֵי לָנוּ כִּי

איש אָקד זָמות בְּעַד הַעֵם וְלֹא תֹאבֵד כֹּל הָאֵמָה כְּלָהּ... אַחַד הַפְּרוּשִׁים מִמְּנֵהֵיגֵי הַיְהוּדִים, נִקְדִּימוֹן שְׁמוֹ, בָּא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלִילָה וְנָאֵר אֵלָיו: "רַבִּי, אֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לְהִיּוֹת מוֹרֶה, שֶׁהָרִי אֵין אִישׁ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת אֵת הָאוֹתוֹת שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֶלָּא אִם כֵּן אֱלֹהִים אַתָּה."

המנהיגים היהודים עצמם הודו בגלוי בנסים שחולל ישוע

האם כתוב בתנ"ך שהמשיח ייצלב?

בתהילים כב כתוב:

אֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ; חָרַפְתָּ אָדָם, וּבְזוּי עָם. כָּל רֹאֵי, יִלְעָגוּ לִי; יִפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ, יְנִיעוּ רֹאשׁ. גַּל אֶל יְהוָה יִפְלֹטְהוּ; יִצְלִיחוּ, כִּי חָפֵץ בּוֹ... כִּי סָבְבוּנִי, כְּלָבִים; עֲדַת מְרַעִים, הַקִּיפּוּנִי; כְּאָרִי, יְדִי נְרַגְלִי. אֲסַפֵּר כָּל עֲצֻמוֹתַי; הִמָּה יִבְיטוּ, יִרְאוּ בִי. יִחַלְקוּ בְּגִדֵי לָהֶם; וְעַל לְבוּשֵׁי, יִפְּלוּ גוֹרָל.

התיעוד ההיסטורי מצביע בבירור שבזמן שצלבנו את ישוע הפילו החיילים גורלות על בגדיו וההמון לעג ובז לו.

וּשְׁפָכְתִּי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם, רִיחַ חַן נִתְחַנְּנִים, וְהִבִּיטוּ אֵלַי, אֵת אֲשֶׁר דָּקְרוּ; וְסָפְדוּ עָלָיו, כְּמִסְפַּד עַל הַיָּחִיד, וְהִמָּר עָלָיו, כְּהִמָּר עַל הַבְּכוֹר (זכריה יב 10).

ההיבט המעניין בענייני בשתי הנבואות האלה הוא שלא ניתן לדקור את אלוהים הרוח בגופו, ולכן הנבואה הזו מתייחסת לאלוהים בבשר. דרך אגב, הנבואות האלה נכתבו מאות שנים לפני שהתקיימה הצליבה ולפני שאיש בכלל חשב עליה.

האם שפיכת דם היא הדרך היחידה לסליחה על חטאים?

הואיל ואין עוד ברשותנו בית מקדש, אומרים הרבנים בימינו שלא נדרשת עוד כפרת דם לכפרה על חטא. הם אומרים שדי במתן צדקה וקיום מצוות ומעשים טובים כדי להגיע לגן עדן. אבל בתלמוד זבחים ו א כתוב על ויקרא יז 11:

והלא אין כפרה אלא בדם שנאמר: 'כי הדם הוא בנפש יכפר'.

יש אנשים שטוענים שאפשר לכפר על חטא באמצעות קרבן סולת לה'. הם לוקחים את הרעיון מספר ויקרא ה 11:

וְאִם לֹא תִשָּׂיג יָדוֹ לְשִׁפְתֵי תְרִים, אוֹ לְשִׁנָּי בְּנֵי יוֹנָה וְהִבִּיא אֵת קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חֲטָא עֲשִׂירַת הָאֶפֶה סֹלֶת, לְחֻטָּאת; לֹא יִשִּׂים עָלֶיהָ שְׁמֹן, וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לֶבְנָה כִּי חֻטָּאת, הוּא.

אבל אסור להוציא פסוק מהקשרו כדי להוכיח עיקרון כלשהו. הקטע ממשיך בוויקרא ה 12-13:

וְהִבִּיאָהּ, אֶל הַכֹּהֵן, וְקִמֵּץ מִכֶּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֵת אֲזִכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר מִמֶּנְבֻחָהּ, עַל אִשֵּׁי יְהוָה; חֻטָּאת, הוּא. וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חֻטָּאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא, מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ; וְהִיָּתָה לִכְהֵן, כְּמִנְחָה.

כפי שאתה רואה, השימוש בקרבן הסולת לבדו לא הספיק לכפרה על חטא. הוא היה תקף רק כשהוסיפו אותו לקרבן הדם של העדה כולה. קרבן הסולת אפשר לעניים להצטרף אל קרבן העדה.

הרשה לי להציג שוב את העובדה הבאה:

תכניתו המקורית של אלוהים לכפר על חטאינו הייתה תמיד כרוכה בדמו של שה תמים. בנו עושה את זה היום אחת ולתמיד - עבור כולנו! להלן המשך השיחה בין הפרושים לבין ישוע, כפי שהיא מתועדת בברית החדשה ביוחנן ג 1-21:

אַחַד הַפְּרוּשִׁים מִמְּנֵהֵיגֵי הַיְהוּדִים, נִקְדִּימוֹן שְׁמוֹ, בָּא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלִילָה וְנָאֵר אֵלָיו: "רַבִּי, אֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לְהִיּוֹת מוֹרֶה, שֶׁהָרִי אֵין אִישׁ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת אֵת הָאוֹתוֹת שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֶלָּא אִם כֵּן אֱלֹהִים אַתָּה." הַשִּׁיב יֵשׁוּעַ וְנָאֵר אֵלָיו: "אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אִם לֹא יִנְלַד אָדָם מִלְּמַעְלָה, לֹא יוּכַל לְרְאוֹת אֵת מַלְכוּת אֱלֹהִים." שְׁאֵל נִקְדִּימוֹן: "אֵיךְ יְכוֹל אָדָם לְהִנְלַד בְּהִיּוֹתוֹ זָקֵן? הַאֵם הוּא יְכוֹל לְהַפְּנֵס שְׁנִית לְרִחְם אִמּוֹ וּלְהִנְלַד?" הַשִּׁיב יֵשׁוּעַ: "אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אִם לֹא יִנְלַד אִישׁ מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ לֹא יוּכַל לְהַפְּנֵס לְמַלְכוּת

הָאֱלֹהִים. הַנּוֹלֵד מִן הַבְּשָׁר בְּשָׁר הוּא וְהַנּוֹלֵד מִן הָרוּחַ הָרוּחַ הוּא. אֵל תְּתַמָּה עַל שְׂאוֹמֵר אֲנִי לָךְ כִּי עֲלִיכֶם לְהַנְלִיד מִלְמַעְלָה. הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת הֵיכָן שֶׁהִיא רוּחָה נְאֻת קוֹלָה אֶתָּה שׁוֹמֵעַ, אֲךָ אֵינְךָ יוֹדֵעַ מֵאַיִן הִיא בָּאָה וּלְאַן הִיא הוֹלֶכֶת. כָּךְ כָּל מִי שְׁנוֹלֵד מִן הָרוּחַ. "הַשֵּׁיב נִקְדִּימוֹן נְאֻמֵּר לוֹ: "כִּיצַד יִתְכַנְּנוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה?" עֲנֵה לְשׁוֹעַ נְאֻמֵּר אֵלָיו: "אֶתָּה מוֹרֶה בְּיִשְׂרָאֵל נְאֻינְךָ יוֹדֵעַ אֵת זֹאת? אֲמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אֵת אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעִים אֲנַחְנוּ מִדְּבָרִים נְאֻת אֲשֶׁר רְאִינוּ עַל זֶה אֲנַחְנוּ מְעִידִים, נְאֻת עֲדוּתְנוּ אֵינְכֶם מְקַבְּלִים. אִם בְּאֶמְרֵי לָכֶם דְּבָרִים מְעַנְיֵנִי הָאֶרֶץ אֵינְכֶם מְאֻמִּינִים, אִיךָ תִּאֻמְיֵנוּ אִם אִמֵּר לָכֶם דְּבָרִים מְעַנְיֵנִי הַשָּׁמַיִם? אִישׁ לֹא עָלָה הַשָּׁמַיִמָּה מִלְּבַד זֶה שְׂיָרֵד מִן הַשָּׁמַיִם בְּן הָאֲדָם. וְכִמוֹ שֶׁהַגְּבִיָּה מְשָׁה אֵת הַנְּחֹשׁ בַּמִּדְבָּר, כָּךְ צָרִיךְ שְׂיִוְרֵם בְּן הָאֲדָם לְמַעַן יִהְיֶה חַי עוֹלָם לְכָל הַמְּאֻמִּין בּוֹ; כִּי פֶה אֶהָב אֱלֹהִים אֵת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֵת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יֵאָבֵד כָּל הַמְּאֻמִּין בּוֹ, אֲלָא יִנְחַל חַי עוֹלָם. הֵן הָאֱלֹהִים לֹא שָׁלַח אֵת בְּנוֹ אֶל הָעוֹלָם לְשִׁפְטֵ אֵת הָעוֹלָם, אֲלָא כְּדֵי שְׂיִנְשַׁע הָעוֹלָם עַל יְדֵיו. הַמְּאֻמִּין בּוֹ אֵינְנוּ נִדּוּן. מִי שְׂאֵינְנוּ מְאֻמִּין כְּכֶר נִדּוּן, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָאֲמִין בְּשֵׁם בְּן הָאֱלֹהִים הִיְחִיד. וְנִהוּ הַדִּין: הָאוֹר בָּא אֶל הָעוֹלָם וּבְנֵי הָאֲדָם אֶהָבּוּ אֵת הַחֹשֶׁךְ יוֹמֵר מִן הָאוֹר, כִּי רְעִים הָיוּ מְעַשְׂיָהֶם. כָּל עוֹשֶׂה עֲוֹנָה שׁוֹנֵא אֵת הָאוֹר וְאֵינוּ בָּא אֶל הָאוֹר פֶּן יִוְכַחוּ מְעַשְׂיוֹ. אוֹלָם עוֹשֶׂה הָאֲמֵת בָּא אֶל הָאוֹר לְמַעַן יִגְלוּ מְעַשְׂיוֹ כִּי נַעֲשׂוּ בְּאֱלֹהִים.

איך נוכל לדעת שישוע באמת מת וקם לתחייה?

ראשית, הרשה לי לחזור ולומר שזוהי העובדה המתועדת ביותר בכל ההיסטוריה. אפילו אויביו הודו בה.

סיימון גרינליף, הפרופסור למשפטים שסייע בהעלאת הפקולטה למשפטים של הארווארד למקום של כבוד ונחשב לסמכות הגדולה ביותר בתחום ראיות החוקיות בתולדות העולם, נעשה מאמין לאחר שבדק את נושא התחייה. פראנק מוריסון, משפטן בריטי שהציב לעצמו למטרה לכתוב ספר היוצא נגד התחייה כתב בסופו של דבר את הספר "Stone the Moved Who" ("מי גלל את האבן?") ונעשה מאמין שמעיד בתוקף על תחייתו של המשיח.

להלן רשימה קצרה של חלק מהראיות:

הקבר שלו היה ריק. אילו יכלו הלא מאמינים להציג את גופתו לראווה הייתה זו ההגנה הטובה ביותר שלהם וכך היו יכולים לעצור את התפשטות היהדות המשיחית הקדומה. זכור, כל תלמידיו הראשונים היו יהודים. הרומאים היו מוציאים להורג את כל לגיון השומרים הרומיים אילו אפשרו השומרים לאיש לשבור את חותמת השלטון ולקחת את הגופה. אף תשלום איננו שווה מוות. לאחר שמת, הוא התגלה לעיניהם של למעלה מ-500 אנשים. תלמידיו נגעו בגופו וסעדו אתו. האם, לדעתך, אחד עשר תלמידיו הנותרים הקריבו את חייהם למען שקר? הוא מת בהחלט. בנוסף למסמרים שהיו בידיו ורגליו, החייל הרומי הטיל חנית בצדו ויצאו דם ומים. המים נפרדים ויוצאים מהדם אחרי המוות. הוא היה עטוף מכף רגל ועד ראש בתכריכים במשך שלושה ימים, כולל הכיסוי שעל פיו ואפו, כמו מומיה. מחברי הברית החדשה כתבו אותה שנים ספורות לאחר מותו ותחייתו של ישוע. לכן, אויביו היו עוד בחיים בזמן הכתיבה ויכלו לכתוב ספרים שמתנגדים לה ומפריכים אותה, אבל הם לא עשו זאת כי ידעו שזוהי האמת. כעת, ערוך מחקר משלך וגם אתה תשתכנע לחלוטין שלא זו בלבד שישוע מת, אלא שקם מן המתים. מי עוד עשה כזה דבר?

למה יש כל כך הרבה סבל בעולם?

למה אלוהים מאפשר את זה?

אנשים סובלים מכל סוגי המחלות, הכאב, הסבל והמוות האפשריים. מהכול... מסרטן, אלצהיימר, מחלות לב, אימפזימה (נפחת) ועד פרקינסון וכו'. חשוב על כל המוני בני האדם שנולדו עם מחלות קשות או ליקויים נפשיים. העובדות האלה צריכות לשכנע אותך שדבר מה איננו כשורה. אם אלוהים הוא באמת כולו אהבה, כפי שאומרים לנו, הרי שיש כמה אפשרויות:

אלוהים טעה טעות קשה כשברא את העולם (הוא איננו כול-יכול);

אלוהים הוא טיפוס חולני שנהנה לראות ילדים מתים מלוקמיה;

משהו השתבש בין אלוהים לאדם.

אלה האפשרויות שלנו... כתבי הקודש מלמדים שהאפשרויות הראשונה והשנייה שגויות בתכלית, ולכן דבר מה בין אלוהים לבין האדם השתבש מאוד וכתבי הקודש אומרים לנו בדיוק מה. האדם מבצע זוועות ללא הרף. למרבה הצער, אנשים רבים משתמשים בכאב ובסבל כתירוץ לדחות את אלוהים, שדווקא עצם קיומו של הסבל הוא הסיבה לכך שבני האדם צריכים לקבל את אלוהים.

מה? מה אתה מנסה להגיד... השתגעת? על מה אתה מדבר בכלל? אני מנסה לומר שכתבי הקודש מסבירים לנו את הדברים המאוד לא נעימים האלה.

כתבי הקודש מלמדים שאלוהים קילל את האדמה כולה ואת כל אשר עליה בגלל חטאו של אדם. אי אפשר להפריד בין חטא לסבל. בראשית, ברא אלוהים אדם ואישה מושלמים שחיו בעולם מושלם בלי כל סבל. היה זה גן עדן עלי אדמות. הם קיבלו כלל אחד פשוט: "אל תאכלו מעץ הדעת טוב ורע". אבל כשהם החליטו להמרות את פי אלוהים, נכנס החטא לעולם והביא אתו מוות וסבל. כעת נהיה כנים: החטא מפתה ומהנה, נכון? אבל הנאות רבות של העולם הזה הן בעצם מקור הסבל הנוכחי, נכון? למשל, מזון מהיר. יש לו טעם נהדר; הוא ממכר; הוא קל ומאוד פופולרי. אבל מה קרה אחרי שנמשנו את התפריט שאלוהים תכנן עבורנו והתחלנו לאכול מזונות מעובדים עתירי קלוריות, שומן, סוכר, מלח וכו'? אנחנו שמנים, חלשים, עייפים כל הזמן וסובלים ממחלות של תזונה לקויה. זוהי הסיבה שתרבויות שעדיין אוכלות מזון מהטבע הן בריאות וחזקות יותר. אבל... אם אתם אנשים יעזבו את המולדת ה"נחשלת" שלהם ויתחילו לאכול אוכל מודרני ומעובד הם יהיו שמנים, חלשים, עייפים וגם הם יתחילו לסבול ממגפות מודרניות כמו סרטן, מחלות לב, דלקות פרקים וכו'.

אם כן, מקור התענוגות שלנו הוא בעצם הגורם לסבל שלנו, אבל במקום לציית לחוקי התזונה של אלוהים ולבקש ממנו לשנות את התיאבון שלנו, אנחנו מעדיפים הנאות זמניות ובכך מגבירים את הכאב והסבל שלנו.

נושא הכאב והסבל ומיתות נוראות הוא ראייה בולטת לכך שדחה האדם את אלוהים - ושהמצב עלי אדמות איננו כשורה. כל הדברים האלה צריכים לגרום לאדם הגיוני לחקור את טענות כתבי הקודש, שהם דברי אלוהים אלינו.

אבל אולי אתה עדיין חושב מחשבות שאותן ניסח היטב גם ק. ס. לואיס:

אם אלוהים היה טוב, הוא היה רוצה לעשות את כל יציריו מאושרים כליל, ואם אלוהים היה כול יכול, הוא יכול היה לעשות את מה שרצה. אבל יציריו אינם מאושרים, ולכן, או שאלוהים איננו טוב, או שהוא איננו כול יכול, או שניהם.

אם כן, שוב נשאלת השאלה מדוע אלוהים מאפשר לכל כך הרבה סבל מחריד ולכאורה, לא מכוון, להימשך?

בעיה זו דורשת בדיקה מזוויות שונות. ראשית, סבל איננו חלק מהתכנית המקורית שתכנן אלוהים לבריאתו. ראה בראשית פרקים א-ב. אבל אחרי שהאדם חטא בפעם הראשונה, המצב הפך לגיהנום, פשוט כך! דבר זה מעורר את השאלה הבאה: אם אלוהים הוא כול יכול, מדוע בכלל הרשה לאדם לחטוא בפעם הראשונה? שוב, אנחנו, היהודים אוהבים לענות על שאלות קשות באמצעות שאלות משלנו. ובכן, הנה: כיצד היית מרגיש אילו רצית לחטוא ואלוהים לא היה מניח לך לעשות את זה? האם היית מתרגז בפעם הראשונה? האם היית כועס באמת בפעם החמישית? האם היית מתוכח עם אלוהים שזה לא עניין כזה גדול, וחץ מזה, כולם עושים את זה? האם לדעתך תאהב את אלוהים או תשנא אותו אחרי כל זה? אהבתו האמתית של אלוהים כלפינו באה לידי ביטוי בבחירה החופשית, ברצון החופשי שנתן לנו, אפילו כשהבחירה שלנו שגויה. כעת, בהתחשב בבחירה הזו, בחרנו בביור להפר את מצוות אלוהים, אבל המצוות האלה מעולם לא נועדו כדי לדכא אותנו, אלא לשמור עלינו מפגיעה. התוצאה של חוסר הצייות שלנו היא סבל. שוב, הבהיר לנו ק. ס. לואיס:

אין ספק שאלוהים היה יכול לסלק באורח נס את השלכות החטא הראשון שעשו בני האדם, אבל לא הייתה בזה כל תועלת אלא אם הוא היה מוכן לסלק את השלכותיו של החטא השני, השלישי וכך הלאה לעולם ועד. במצב שבו הנסים פסקו, הרי שבמוקדם או במאוחר, היינו מגיעים למצבנו העגום הנוכחי; ואם לא, הרי שהעולם, שמתוקן ומותאם כל העת באמצעות התערבות אלוהית, היה עולם שבו לא היה דבר בעל חשיבות שהוא תלוי בבחירה אנושית. עולם שבו הבחירה עצמה לא הייתה יודעת בוודאות מה יהיו החלופות, אותן חלופות שלא יניבו דבר ולכן הן אינן חלופות מלכתחילה.

אני לא יודע מה אתך, אבל אני זוכר את הפעם הראשונה שבה חשבתי על אלוהים ועל משמעות החיים. היה זה כשאמי מתה. היא הייתה צעירה מדי (בת 52) ועוד הייתי זקוק לה. כעסתי על אלוהים מאוד. אחרי הכול, אמי הייתה פעילה מאוד בעזרה לאנשים אחרים בקהילה, היא הייתה בשיא חייה והוכתה בסרטן ארוך ומייסר. למרות זה, האירוע גרם לי להרהר בפעם הראשונה במשמעות החיים. כאבה וסבלה אילצו אותי, האגנוסט המושבע, לחשוב על אלוהים.

הבה נהיה כנים: אם אלוהים תמיד עשה את הכול טוב, האם לא היינו רוצים עוד? האם לא היינו מתלוננים שלאחרים טוב יותר? אלוהים חייב לאפשר לנו, השוגים, לסבול את השלכות ההתנהגות שלנו. הסתכל על אלה שמעולם לא למדו משמעת, שמעולם

הוריהם לא אכפו עליהם משמעת, שמעולם לא ריתקו אותם לבית... האנשים האלה מרוכזים בעצמם וסוררים עד כדי כך שכמעט אי אפשר להתמודד אתם. האם שמחת כשהוריהם הענישו אותך? גם אני לא, אבל בסופו של דבר זה היה לטובתי. ישוע השתמש בדוגמה של הכורם המסיר את השריגים שאינם עושים פרי. סילוק השריגים היבשים מחזק את הגפן. כריסטופר קומפסטון, עורך דין ושוטפ, כתב בספרו Divorce From Recovering ("התאוששות מגירושין") את הדברים הבאים:

לפני למעלה מ-25 שנים מת בני הבכור, הארי, שלושים ושש שעות בלבד אחרי לידתו. מותו נראה אז כבלתי הוגן באופן מפלצתי ובמובן מסוים כזה הוא היה. היום, במבט לאחור, אני בטוח למדיי שמותו היה אחד הדברים הטובים ביותר שקרו לי. הוא החל את תהליך השבירה שלי, כדי שבחסד אלוהים אוכל להתחיל להבין כיצד אנשים אחרים הרגישו וסבלו.

אלוהים משתמש תכופות בסבל כדי להפיק את רצונו הטוב והמושלם ואת מטרותיו. אם אתה מכיר את סיפורו של יוסף מבראשית לז-נ, אתה יודע שאחיו של יוסף רדפו אותו, השליכו אותו אל הבור ומכרו אותו לעבדות. אחר כך הוא הושלך לכלא על לא עוול בכפו וכו'. אבל כשהגיע לגיל 30, הוא הועלה למעמד של שליט מצרים, משנה לפרעה. כך התאפשר לו להציל לא רק את בני משפחתו, אלא את עמו של אלוהים.

אולי אתה זוכר את הדברים שאמר יוסף לאחיו כשהתגלה להם בבראשית נ 20:

נַאֲתָם, תִּשְׁבְּתֶם עָלַי רַעְוָה; אֱלֹהִים, תִּשְׁבְּקָה לְטִבָּה, לְמַעַן עֲשֶׂה פְּיוֹם הַזֶּה, לְהַחֲיִית עִם רַב.

האם אתה חושב שכשהכו את יוסף בבית הכלא הוא הבין מדוע הוא סובל? הוא לא עשה דבר שהוא היה ראוי בגינו לעונש הזה, ולכן אתה יכול להיות סמוך ובטוח שלא היה לו כל מושג. אבל הייתה ליוסף מערכת יחסים אישית עם אלוהים והוא האמין שאלוהים שולט, ולא זו בלבד, אלא שחייבת להיות סיבה טובה לסבלו.

פרעה ראה בחייו של יוסף את הראיות לפעולת אלוהים, למרות הסבל שלו, ולכן הציב אותו בסופו של דבר מעל כל מצרים. האם אתה יכול לתאר לעצמך את פרעה בוחר עבד יהודי מתא בכלא כדי שינהל לו את המדינה? אלוהים שולט, ואם נבחר להשלים עם תכניתו המושלמת, חיינו יפעלו בסופו של דבר לטובתנו המרבית. הרבי שאול אמר באיגרתו לרומים:

אֲנִי יוֹדְעִים כִּי אֱלֹהִים גֹּרֵם לְכָף שֹׁפֵל הַדְּבָרִים חוֹבְרִים יַחַד לְטוֹבַת אוֹהְבָיו, הַקְּרוֹאִים עַל פִּי תִּכְנִיתו (רומים ח 28).

אולי תשאל: למה אני צריך לסבול, כשאנשים אחרים עושים דברים גרועים הרבה יותר, ולהם יש הכול? החיים שלנו הם כמו תצרף (פאזל). כל חלק מסמל יום. אנחנו יכולים לראות רק את החלקים שכבר חיינו אותם, אבל אלוהים רואה את התמונה השלמה. אחרי הכול, מכסה הקופסה עם התמונה נמצא אצלו. אבל, על אף שאיננו יכולים לראות את התמונה השלמה, אנחנו יכולים להמשיך ולנסות לארגן את חלקי התצרף, אפילו לאלץ אותם להתאים, על אף שאיננו אוהבים את השתלשלות העניינים בגלל הראייה המוגבלת שלנו. כשתבחר לאפשר לאלוהים לעזור לך, הוא יכניס אל חייך סדר מופתי. אני יכול לומר מניסיון שגם אני ניהלתי את חיי בעצמי וגם אפשרתי לאלוהים לנהל אותם בדרכו... ואני מודה שדרכו של אלוהים טובה לאין ערוך! שים לב אילו הבטחות מחכות לנו אם אנחנו מוכנים לסבול עכשיו ולאפשר לרצונו הטוב לבוא לידי ביטוי: הבריאה כולה תשוקם; ישוע ישוב לעולם כדי לעשות שמים חדשים וארץ חדשה; לא יהיו עוד בכי, כאב או סבל; לא נהיה חולים עוד; נבלה את הנצח כולו בנוכחות אלוהינו האוהב. אנחנו חיים בעולם חומרני שאיבד את ההיבט הנצחי כמעט כליל. אנחנו, אתה ואני, צריכים לחשוב לטווח הארוך ולראות את הסבל שלנו בהקשר הנכון של הנצח.

אלוהים אף פעם איננו מבקש מאתנו להבין אותו, אלא רק לבטוח בו. כשאנחנו לוקחים את הילדים שלנו לקבל חיסון, אנחנו מבקשים מהם לבטוח בנו, למרות הכאב. אנחנו עושים את זה משום שאנחנו אוהבים אותם ורואים את התמונה הגדולה יותר, ויודעים שהחיסון יגן על בריאותם. אבל מזווית הראייה של הילד, הם לא מרגישים אהבה כשהמחט חודרת אליהם, נכון?

אבל מה בנוגע לשישה מיליון היהודים?

איך אני יכול לומר שיש לנו אלוהים אוהב שאפשר ל-12 מיליון גברים, נשים וילדים חפים מפשע למות בשואה (שמתוכם שישה מיליון יהודים)? כולנו יודעים בלבנו שהיה זה הטירוף של היטלר שהרג כל כך הרבה יהודים ואנשים אחרים, אבל אם נדבר בגלוי, הלב של רובנו זועק: "אלוהים, למה?!?! למה לא עצרת את זה? מה אתה בכלל יודע על סבל?" הדרך הטובה ביותר שבה אני יכול להשיב על השאלה הלגיטימית הזו היא לאפשר לך לקרוא מערכון שחיבר מחבר אנונימי בשם Silence Long The ("השתיקה הארוכה") שדן בסוגיה באופן נוקב:

בקץ הימים מיליארדי בני אדם התאספו על מישור ענק לפני כס אלוהים. רובם נרתעו מהאור הבהק שלפניהם, אבל היו קבוצות מלפנים שדיברו בלהט - לא בבושה וברתיעה, אלא בתוקפנות. 'איך אלוהים יכול לשפוט אותנו? מה הוא בכלל יודע על סבל?', אמרה צעירה עם שער חום כהה. היא קרעה את שרוולה וחשפה מספר מקועקע ממחנה ריכוז נאצי. 'סבלנו אימה... מכות... עינויים... מוות!'. בקבוצה אחרת פתח בחור צעיר את צווארוננו. 'מה עם זה?', תבע לדעת, כשהוא מראה צלקת מכוערת מחבל שקשרו לצווארו. 'עשו בי לינץ', כשכל פשעי הוא צבע עורי השחור!'. בקבוצה אחרת אמרה תלמידת ביה"ס בהיריון, 'למה שאסבול? זה לא קרה באשמת'. על כל רחבי המישור היו מאות קבוצות כאלה. בכל אחת מהן הייתה תלונה על הרוע והסבל שאלוהים הרשה שיהיו בעולם הזה. כמה טוב לאלוהים שהוא חי בשמים, היכן שהכול מתיקת ואור, היכן שאין בכי או פחד, לא רעב ושנאה. מה אלוהים יודע על כל מה שהאדם סובל בעולם הזה? 'אלוהים חי בחממה', כך אמרו.

כל אחת מהקבוצות האלה שלחה מנהיג מטעמה שנבחר משום שסבל יותר מכולם. יהודי, כושי צעיר, ניצול מהירושימה, אדם מעוות להחריד מדלקת פרקים, תינוק מכור לסמים מרחם אמו. הם עמדו במרכז המישור והתייעצו זה עם זה. לבסוף הם היו מוכנים להציג את הטענה שלהם. היא הייתה מתוחכמת למדי. אלוהים חייב לסבול את כל מה שהם סבלו כדי שיוכל להיות שופט. הם החליטו שיש לגזור על אלוהים לחיות עלי אדמות - כאדם!

'שייוולד יהודי. שיפקקו בחוקיות הלידה שלו. תנו לו משימה קשה עד כדי כך שאפילו משפחתו תחשוב שהוא יצא מדעתו כשינסה לבצעה. תנו שהחברים הכי טובים שלו יגדו בו. שיאשימו אותו בהאשמות שווא, יעמידו אותו לדין בפני חבר שופטים משוחזדים ושירשע על ידי שופט פחדן. שייענו אותו. בסופו של דבר, שיראה כמה נורא שהוא לבד. אחר כך, תנו לו למות. תנו לו למות מוות כזה שלא יהיה כל ספק שהוא מת. שיהיה שם קהל עדים עצום שיאמת את מותו'. כל מנהיג תרם את חלקו להצעה לקול תשואות ההסכמה שעלו מההמון העצום שהתקהל. וכשהאחרון סיים לומר את דברו, נפלה שתיקה ארוכה. איש לא הוסיף דבר. איש לא זע. מכיוון שכולם הבינו פתאום שאלוהים כבר ריצה את הדין.

חשוב לדעת: כשאתה סובל, אלוהים סובל יחד אתך! אבל דע גם שהתגובה שלך במהלך הסבל חשובה מאוד. עלינו לשאול את עצמנו אם הסבל שלנו הוא תוצר של החטא שלנו וההשלכות הנלוות אליו. אם כן, עלינו לבקש מאלוהים שיסלח לנו ויטהר אותנו, ועלינו לפנות עורף (לחזור בתשובה) מאותו חטא.

עלינו גם לשאול מה הוא רוצה שנעשה. אני יודע שיייתכן שמעולם לא דיברת עם אלוהים ואולי רק נקבת בשמו בשעה שקיללת. אבל הוא יסלח לך אם תבקש ממנו סליחה. הוא מלא חמלה ורחמים ושופע חסד.

באותו אופן, אלוהים מצווה עלינו לחמול על הסובלים. בדרך כלל, הדבר הטוב ביותר שאפשר לעשות הוא לחבק את האדם הסובל. כפי שאמר רבי שאול ברית החדשה, ברומים יב 5:

פָּד אֶנְתָּנוּ הַרְבֵּים מִהוּיִם גּוֹף אֶקְד בְּמִשִּׁיחַ נְכֵל אֶקְד אֵיבָר לְתַבְרוּ.

לבסוף, האם נתן לנו אלוהים דוגמה לסבל ותקווה שבכל זאת נוכל להיאחז בה? הסתכל על סוף חייו של ישוע. אלוהים אפשר לנו חופש כבני אדם, אבל הוא שילם את המחיר המלא. אלוהים הרשה לבנו יחידו למות מכיוון שניצלנו לרעה את החופש שנתן לנו. אנחנו רואים שמי שהתכוון לרעה כשהצמיד את המשיח לצלב במסמרים בעצם הגשים את תכניתו המושלמת של אלוהים לגאול את האנושות. הוא אפשר לנו להרוג את בנו המושלם כדי לכפר על חטאינו. אם רק תקבל את ישוע, הסבל שלו יטהר אותך עכשיו ולנצח.

אספר לך את הסיפור שלי...

בשנת 1984, כשהייתי בן 30, פנו אליי זוג נוצרים והציעו לי לקרוא את התנ"ך. הם אמרו שישוע הוא המשיח של היהודים בראשונה, ואחר כך גם של הגויים. אבל כולנו יודעים שאנחנו, היהודים, לא מאמינים שישוע הוא המשיח! אוף!!!

בקיצור, אחרי שחקרתי בעצמי את התנ"ך שלי, הגעתי למסקנה שהם צדקו. כשנתיים לאחר מכן, לאחר שניסיתי ללא הצלחה לספר לידידי ומשפחתי היהודיים על אמונתי החדשה, אלוהים הדריך אותי לכתוב את הספרון הזה, כדי לענות על השאלות שהעליתי כאן.

אני עומד לספר לך דבר מה מוזר, אבל הוא נכון. הספרון הקטן הזה מאוד מרגיז את השטן! למה? מפני שאחרי שקראו אותו יהודים וגויים רבים הם החליטו שישוע הוא באמת מי שהוא אמר שהוא - המשיח. מה הדבר המוזר שקרה? שב. החלק הזה קצת מפחיד, אבל הוא אמת. בהתחלה הדפסנו 1000 עותקים. עד כה... הכול טוב. למרבה השמחה, השטן לא ידע מה צופן בתוכו העתיד ולכן הספרון הזה לא היווה לגביו איום. ובכן, כשערכנו את המהדורה המעודכנת להדפסה שנייה של 3000 עותקים, צפו באזורינו לסופת רעמים עזה. לכן, עשיתי את מה שאנחנו תמיד עושים. ניתקתי את המחשב והמדפסת מהחשמל וגם את כבל האינטרנט. במילים אחרות, המחשב היה מנותק כליל ולא מחובר לדבר.

כשנכנסתי למשרד למחרת היה ריח נורא. חיברתי את המחשב שוב וניסיתי להפעיל אותו, אבל הוא לא הגיב. שום תגובה. בסוף לקחתי אותו לתיקון. הטכנאי אמר לי שהמחשב ספג מכת ברק. כל החלק הפנימי של המחשב היה מותך וחרוך. לא האמנתי לו. המחשב היה, כרגיל, במרתף חסר חלונות עם קירות בטון יצוק. השטן הכה בפעם הראשונה.

לאחר כמה שנים הייתי בשלבי הסיום של עריכה סופית להדפסה נוספת, וספגתי התקפה אישית. סיימתי את העדכון ביום שישי בצהריים. באותו ערב הלכנו לקבלת שבת. התחלתי להרגיש חולה. למחרת היה לי כאב בטן. לא הייתי רגיל לזה כי תמיד הייתה לי קיבה חזקה. נטלתי תרופות להקלה ושכחתי מזה, אבל ביום ראשון מצבי החמיר ולקחתי תרופות אחרות להקלה. הן לא הועילו. ביום ראשון בערב כבר היו לי כאבים קשים ובשלוש לפנות בוקר ניגשתי לחדר המיון. בהתחלה חשבו שזה התוספתן, אבל מאחר שכל גופי כאב, הם ביטלו את האפשרות הזו. רק בשעה חמש לפנות בוקר ביום שני הם החליטו שאולי, בכל זאת, יש לי אפנדיציט וקבעו לי מועד לניתוח. אמרו לאשתי שאצא תוך שעה, מכיוון שהתוספתן לא התפוצץ. המנתח יצא כעבור כמה שעות ואמר לה שהתוספתן כן התפוצץ, כנראה שכבר ביום שישי, ולא נראה לו שאשורד בגלל כמות הרעל שזרמה בגופי. הרופאים אמרו לאשתי שהם עשו ככל יכולתם, ושהתוצאה בידי אלוהים. הייתי בבית החולים 13 ימים בסך הכול. הייתי חלש מאוד, מלא באנטיביוטיקה ונדרשו לי חודשיים להתאושש. זו הייתה הפעם הראשונה שניסה השטן להרוג אותי.

זמן קצר לאחר מכן היה עלינו להדפיס 7000 עותקים. שוב, ממש בזמן העריכה הסופית, היה לי התקף לב קשה ואמרו לי שלא אחיה. הם כינו את ההתקף "מאלמן" ואמרו לאשתי ולי להיפרד זה מזה. בחסד אלוהים שרדתי בעזרת טיסת מסוק קצרה ושלושה צינורות שהוחדרו לגופי (סטנטיים). חשוב להבין שאלפי אנשים התפללו עבורי, שכן אלוהים כבר השתמש בספרון כדי להשפיע והייתי מפורסם ברחבי העולם. זו הייתה הפעם השנייה שהשטן ניסה להרוג אותי. אבל מתוך המתקפה הנוראה הזו נולד הרצון לעזור לאנשים להחלים ולהוריד את לחץ הדם ורמת הכולסטרול שלהם בלי תרופות או כדורים ובלי השפעות הלוואי שלהם. היום יש לנו עסק למשקה טבעי לגמרי שעושה בדיוק את הפעולה הזו, ואלוהים סיפק אלפי צרכנים מרוצים.

כשהגעתי לגיל 50, אשתי ואני יצאנו לשיט כדי לחגוג. ממש לפני היציאה לשיט היה עלינו להדפיס עותקים נוספים. מה עבר לי בראש? "אוי, לא!". כן, ומיחרתי עם הספרון לדפוס. תגמור עם זה מהר, חשבתי לעצמי. ומה קרה? התקליטור ששלחתי לבית הדפוס לא היה תקין. המדפיס השתמש בתקליטור ששמר מההדפסה הקודמת, אבל העותק המוגן שלהם נפגע והיה לא קריא. הם לא האמינו - זה לא קרה להם מעולם.

בערך באותה שעה התחלתי לחוש עייפות רבה והתקשיתי לחשוב. חשבתי שאני סתם עייף ובאמת הגיע הזמן לקצת חופשה. סידרתי את נושא הספרון, שלחתי את החומר לדפוס ויצאנו לדרך. ביום השני של השיט חליתי וסבלתי מחום מאוד גבוה. ביום החמישי לחופשה ישבתי כבר בכיסא גלגלים עם אנמיה קשה ואמרו לי שעליי לעזוב את הספינה ולגשת לבית חולים מיד. גילו אצלי לוקמיה מיאלואידיה חריפה ונתנו לי שבועיים לחיות. 90% ממוח העצם שלי היה סרטני. מתי חליתי באמת? ביום שבו הגיעו לביתנו 8000 עותקים.

בבית החולים אמרו לי שאם אשרוד, שאאר שם שישע עד שמונה שבועות אחרי השלמת הסבב הראשון של הטיפול הכימותרפי, והם יערכו ביופסיה של מוח עצם כדי לבדוק ולהחליט לגבי הסבב הבא. אמרו לי שהמטרה שלהם היא להוריד את רמת התאים הסרטניים ל-75%-70%, אחרת לא ימשיכו בטיפול וישלחו אותי הביתה למות.

בזמן ששכבתי על השולחן וחיכיתי שיבואו ויעשו לי את הביופסיה, התפללתי לאלוהים תפילה פשוטה: "אלוהים, אתה יודע שאם לא תעשה נס, אמות. אבל אני לא רוצה נס רגיל, אלא נס שידברו עליו בבית החולים שנים רבות. אלוהים, בבקשה גלה לי עד מחר מה כוונתך לעשות, ג'קי (אשתי) סובלת מאוד". כשהפסקתי לדבר הרגשתי שעובר בי זרם חשמלי... הזרם התחיל מהמצח וירד עד לאצבעות רגליי. הוא היה עצום עד כדי כך שגופי עף ונפל מהשולחן, לא הייתי מחובר לדבר ולא נטלתי סמים כלשהם!

הרופאה שביצעה את הביופסיה התפרצה למחרת אל החדר כשהיא חסרת נשימה. היא אמרה שהיא לא מוצאת שום סרטן! היא לא האמינה, מכיוון שלכל אדם הרי יש תאים סרטניים. שחררו אותי הביתה לאחר שלושה וחצי שבועות בלבד, בלי שום זיהומים ובהפוגה מלאה של המחלה. אחרי שזה קרה, בית החולים לסרטן התעקש שאעבור עוד ארבעה סבבים של כימותרפיה חזקה הרבה יותר, מכיוון שסוג זה של לוקמיה תמיד חוזר. לכן, הם אפשרו לגופי להתאושש במשך חודש וחצי ואחר כך ביצעו ביופסיה נוספת כדי לוודא שאני עדיין בהפוגה, לפני שהתחילו בסבב הכימותרפיה השני (עדיין לא היו לי תאי סרטן). לא ידעתי מה

לעשות. כל החומר שקראתי על מצבי וכל רופא ששוחחתי אתו הבהירו לי שאני עומד לפני המאבק הקשה ביותר על חיי, ושאי יכול לצפות שהסרטן ישוב בצורה קשה יותר ואולי גם בצורה בלתי ניתנת לטיפול ושעליי לסיים את כל ארבעת סבבי הכימותרפיה. נתוני ההישרדות היה נוראיים גם עם הכימותרפיה, אבל סיכויי בלעדיה שאפו לאפס.

בנוסף לזה, עמד בננו להתחתן בתוך ארבעה חודשים, ומאוד רציתי להיות בחתונה. אלוהים אמנם נגע בי על אותו שולחן... אבל למרות שאני ורבים אחרים חושבים שאני חזק מאוד באמונתי, הייתי חלש מכדי לאפשר לאלוהים להיות אלוהים... ולכן עברתי את סבב הכימותרפיה הבא.

במילים עדינות, זה היה נורא. הוא היה חזק פי 30 מהסבב הקודם. היו לי תקופות של עיוורון ולפעמים לא יכולתי לחבר משפטים הגיוניים. זו הייתה טעות! בינתיים, אחד מידידי שהיה מנהל בית חולים אחר עקב אחר המקרה שלי. בהתבסס על בדיקות הדם ועל העובדה הברורה שאני מחלים, הוא החליט שאולי בית החולים טעה באבחנה, מכיוון שידע שאיש איננו מחלים מלוקמיה מהסוג הזה. הוא המליץ שעורך דין מטעמי ישיג את הרישום הרפואי מהיום שהגעתי לבית החולים ועד הטיפול. עשינו את זה, והרופא מטעם עורך הדין אישר שאכן הייתה לי לוקמיה מיאלואידית חריפה. כשנה וחצי אחרי כן, וללא שלושת הסבבים הנוספים של הכימותרפיה, בדיקת מוח העצם האחרונה הראתה שלא היו לי שום תאים סרטניים! מה זה קשור אליך ולמה זה צריך לעניין אותך בכלל? זה צריך לתת לך תקווה! יש אלוהים בשמים שאוהב אותך, דואג לך באופן אישי ויודע מה טוב לא רק עבורך, אלא גם עבור אלה שאתה משפיע על חייהם. הוא רוצה לנהל אתך מערכת יחסים אישית. הוא ברא אותך והוא מחכה שתבוא אליו. כך, שוב, אלוהים הפך לטובה את מה שנועד לרעה.

הקשב, כשתמות - אולי היום, אולי מחר ואולי בעוד 50 שנה - תצטרך לעמוד לפני אלוהים והוא ישאל אותך שאלה מאוד חשובה זו...

"למה שאכניס אותך לשמים?"

מה תהיה התשובה שלך לשאלה הזאת?

רמז: גם אם תספר לאלוהים על כל המעשים הטובים שעשית בחיך, לא תקבל אישור כניסה לשמים. המעשים הטובים שלך יקבעו את המעמד שלך, רק אם תקבל אישור כניסה.

לפני שתמשיך לקרוא...

שוב, מה תהיה התשובה שלך לשאלה הזאת?

(אל תמשיך הלאה לפני שתענה...)

אלוהינו הוא אלוהים צדיק. הוא הבורא שלך והוא גם יהיה השופט הסופי שלך. לכן, כשתבוא אל שערי שמים, הוא ימדוד אותך לפי קנה מידה פשוט ביותר... האם קיבלת את ישוע? אם לא, הבה נבדוק שוב ונראה אם אתה יכול לקבל "כרטיס כניסה" בתנאים שלך, או אם תישלח למקום שנקרא בכתבי הקודש "דיראון עולם"... כלומר, הגיהנום.

האם אי פעם שיקרת, מכל סיבה שהיא (כולל חצאי אמיתות ושקרנים לבנים)?

האם גנבת משהו פעם... בלי שום קשר לערך הגנבה... אפילו לפני שנים רבות?

האם חמדת פעם משהו ששייך למישהו אחר?

האם נשאת פעם את שם ה' לשווא (נקבת בשם ה' כשקיללת)?

האם קיימת יחסי מין מחוץ לנישואין?

אם כן... הפרת חלק ממצוות אלוהים. בהתאם לקנה המידה של אלוהים, האם הוא יכריז עליך במשפט כזכאי או אשם? שוב, האם זה בכלל מעניין אותך? הרשה לי לשאול אותך שאלה. האם אתה כבר מצטדק במחשבותיך שאתה טוב יותר מרוב בני האדם; אולי אתה משכנע את עצמך שאתה בסך הכול אנושי, או שבסך הכול גנבת משהו קטן מאוד כשהיית ילד; אולי אתה טוען שכולם כמוך ולכן נדמה לך שאיש לא ייכנס לגן עדן?

אולי החזרת את הגנבה לבעליה והתנצלת, ואפילו ביקשת מאלוהים שיסלח לך. או ששיקרת שקר "לבן" מפני שלא רצית לפגוע ברגשותיהם של אנשים אחרים או שרצית "לעזור". לכן, כשתעמוד לפני אלוהים, כמו שיעמוד לפניו כל אדם בעולם אחרי המוות, האם תקווה שהוא יהיה שופט טוב ויקשיב לסיבות שלך וינזוף בך? בוא ניכנס לאולם המשפט וננסה. "תבין, אדוני השופט, הייתי רעב מאוד, והייתי חייב להאכיל את הילדים שלי. אני מאוד מצטער, ואתה יודע שבסוף שילמתי לאיש... ומלבד זה, זה היה מזמן ואני כבר לא גונב...".

אם השופט הוא שופט "טוב", האם הוא ישחרר אותך? או האם הוא יכריז עליך כאשם בהתאם לחוק? האם משנה אם תגיד שאתה מצטער, או האם החוק עדיין ידרוש שתשלם את הקנס? אם השופט מקל הוא עשוי לומר לך שאתה יכול לשלם חצי מיליון דולר ערבות, או שתלך לכלא.

ממש ברגע שבו מניחים עליך שלשלאות מגיע בריצה לאולם המשפט מישו שאינך מכיר ומשלם את הקנס שלך. האם תשמח מאוד או תעצור בעדו? או האם תאמר: "אינני מכיר אותך או מאמין לך ואני מעדיף ללכת לכלא ולעולם לא לראות את משפחתי שוב מאשר לקבל את מתנת החינם שלך?". כמובן שלא. אתה תכיר לו תודה לנצח. זה בדיוק מה שעשה ישוע למענך! הוא מציל אותך מנצח במקום רע מאוד. בכתבי הקודש, בדניאל יב 1-2, כתוב:

וּבְעֵת הַהִיא יַעֲמֹד מִיְקַאֵל הַשָּׂר הַגָּדוֹל, הַעֹמֵד עַל בְּנֵי עַמָּךְ, וְהִיָּתָה עֵת צָרָה, אֲשֶׁר לֹא נִהְיֶתָה מִקִּיּוֹת גּוֹי עַד הַעֵת הַהִיא; וּבְעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמָּךְ, כָּל הַנִּמְצָא כְּטוֹב בַּסֶּפֶר. וְרַבִּים, מִיְשָׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם; אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם, וְאֵלֶּה לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם.

ובכן, שופט היקום, אלוהים, שברא ואוהב אותך, הוא גם השופט הצדיק שחייב להרשיע אותך... הוא הידיד הנדיב והאוהב שמציע לשלם את הקנס שלך. אבל... אם אתה רוצה שהוא ישלם את הקנס על כל המצוות שהפרת, עליך לפנות אליו לפני שתמות (לפני שתיגיע למשפט) ולומר מעומק לבך:

אלוהים, הפרתי את מצוותיך, אני מצטער. אנא קבל את התנצלותי. אנסה כמיטב יכולתי להפסיק לחטוא, ואני מבקש ממך לסלוח לי ולפתוח עבורי דף חדש. אני מקבל את העובדה שכבר שלחת את ישוע המשיח אל בית המשפט עבור כל אלה ששמם נכתב בספר החיים והקנס שלהם שולם במלואו. אני מודה לך שפתחת בפניי אפשרות לא ללכת לכלא (גיהינום) ושאתה מבטיח לי שכשפניתי אליך וקיבלתי את בנך ישוע כמשיח (מושיע), הקנס שלי שולם במלואו ושמי נכתב בספר החיים. תודה!

האם התפללת את התפילה הזו?

אם לא, שאל את עצמך את השאלה הבאה...

האם הגעתי לשלב בחיי הרוחניים שבו אני יודע לבטח שאם אמות היום, אגיע לגן עדן?

אם ענית לעצמך שלא, מה אתה מתכוון לעשות בנדון?

תפנה עורף לאלוהים ותלך לגיהינום?

תפנה אליו ותקבל את ברכותיו הנצחיות?

אם תבקש מאלוהים להיכנס אל חייך...

הוא ישפיע על כל שאר חייך. תזכה בשלום ושמחה פנימיים אמתיים. לא אמרתי שכל דבר יהיה גן של שושנים, מכיוון שזה לא יהיה תמיד כך, אבל תמיד אלוהי היקום שברא אותך באופן אישי, יעזור לך ויתן משמעות לחייך. הושט את ידך לאלוהים עכשיו. הזמן אותו אל חייך. אל תחשוב שקודם כול עליך לפתור את הבעיות. לעולם לא תצליח בלעדיו! זוהי הסיבה שהוא שלח את המשיח. הרגע הזה ממש הוא רגע מכריע מאוד בחייך. אלוהים צופה בך ומחכה באהבה. אל תאפשר לתירוצים, אדישות או שקרים לגזול ממך את האהבה הגדולה ביותר שתדע מעודך.

התפלל את התפילה הבאה ממש עכשיו והיה צדיק בעיני אלוהים, לפני שיהיה מאוחר מדי!

אלוהי אברהם, יצחק ויעקב, אני יודע שחטאתי. אני מבין שעשיתי רע בעיניך, והיום, ממש עכשיו, אני רוצה להיות צדיק לפניך. אני מבקש ממך לסלוח לי על חטאיי. אני מבקש סליחה, חוזר בתשובה מלפניך ומוסר את חיי לידיך. אני מקבל את בנך, ישוע המשיח, אל לבי וחי. אני מאמין שהוא קם מן המתים ככפרה הנצחית על חטאיי. עזור לי והפוך אותי לאדם שאתה רוצה שאהיה. חזק אותי, הדרך אותי ועזור לי בימין צדקך כדי להיות למענך בכל יום ויום. תודה לך, אלוהים, על מתנת הישועה המופלאה הזו שהבטחת לי ושקיבלתי עכשיו במשיח.

אוי ויי! לחץ חברתי...

הסוגיה הפשוטה אבל הסבוכה הזו הייתה קשה עבורי ועבור אשתי מפני שפחדנו ממה שכולם יגידו ויחשבו. ההחלטה הזו היא בינך לבין אלוהים! אל תצפה לשום מכת ברק או רעם משמים, אבל שלומו של אלוהים ייכנס אל רוחך, גם כאשר יתקוף אותך השטן. כשמערכת היחסים שלך עם אלוהים תתחזק, ישכון בך קול מעורר יראה, אבל עדין. זהו קולה של רוח הקודש החוברת אליך כדי להדריך אותך ולעזור לך בכל רגע של כל יום. וההיבט הנפלא הוא שאם תקשיב באמת למה שאומרת לך רוח הקודש, לעולם לא תטעה!

כגבר עצמאי והישגי שרגיל לבצע דברים בעצמו, באמת נחמד לי הרבה יותר לעבור למושב האחורי, להירגע ולדעת שמישהו חזק הרבה יותר ממני שולט בעניינים. אלוהים תמיד דואג לטובתי המרבית, ולכן התוצאה הסופית תמיד הרבה יותר טובה משאני מסוגל להעלות על דעתי! כל שעליך לעשות הוא לשמוע ולציית.

מה אתה יכול לעשות עכשיו?

התחל לקרוא בדבר אלוהים, כתבי הקודש. אני זוכר שכשהתחלתי לקרוא את הברית החדשה חשבתי שהיא תהיה נוצרית. נדהמתי! היא נכתבה כמעט כולה על ידי יהודים (בעיקר על ידי רב ורופא)! אתה עומד בפני הרפתקה עצומה ומרגשת! ברוך הבא למשפחה הגדלה של מאמינים שעשו את המעשה החשוב ביותר שאפשר לעשות... קיבלו את ישוע המשיח!

חשוב על כך:

למה אנחנו בקלות קוראים ספרים להעצמה אישית, רומנים, פילוסופיה וספרים שנכתבו על ידי אנשים מפורסמים, ובה בעת מתקשים מאוד לקרוא את ספר ההוראות שנתן לנו אלוהים? קרא, ותוכה בתדהמה!

רב חרדי מוצא את המשיח

מאת רבי איזידור צוירן עם בוב אואן
(ברשות Vision Messianic, "החזון המשיחי").

אילו היה עליי לזקוף לזכותו (או לחובתו) של איש את אחד הרגעים העצומים ביותר בחיי, הייתי זוקף אותו לרב שלימד בשיעורים שהשתתפתי בהם. הוא אמר לתלמידים לעולם לא ללמוד את הנבואות הציוניות העוסקות בביאת המשיח, אלא בנוכחותו של רב אחר שיכול לפרש לנו את הכתוב. זה הספיק לי. אם מישהו אומר לי לא לקרוא ספר בלי שיהיה לי פרשן שיגיד לי את האמת על מה שאני קורא, אני מספיק מרדן כדי דווקא לעשות את זה. לימדו אותי לקרוא ולחשוב בעצמי. כיהודי לימדו אותי לדרוש בתורה. נולדתי לשושלת ארוכה של יהודים חרדים. אבי רצה שאהיה רב, כפי שרצו כל האבות החרדים. כל יהודי חרדי ב-200 השנים האחרונות שרצה שבנו יהפוך לרב, שלח את בנו לישיבה או לבית מדרש. לפני שילד מתקבל בגיל שש לישיבה, עליו כבר לדעת כיצד להתפלל בעברית ולהבין את מה שהוא אומר. כדי שאגיע לרמה המתקדמת הזו בגיל שש, החל אבי - כפי שעשו כל שאר האבות שרצו שבניהם ילמדו בישיבת רבי יעקב יוסף בניו יורק - ללמד אותי להתפלל מסידורי התפילה עוד מאז שהייתי בן שלוש או ארבע שנים בלבד. ספר הלימוד שלנו מיום הלימודים הראשון בישיבה היה התורה. כל תלמיד נקרא בתורו לקרוא פסוק ולפרש אותו, או במילים אחרות - להסביר מה הוא אומר.

אחר כך הציג הרב שלימד הסברים של רבנים אחרים לאותו פסוק, ועודד את כל התלמידים להשתתף בשיחה שהתפתחה. לפעמים עסקה השיחה במשמעותה של מילה אחת בלבד בפסוק. דיונים כאלה הם הסיבה לבדיחה

הרווחת שהיכן ששני יהודים משוחחים ביניהם אפשר לצפות לשלוש או ארבע דעות שונות.

באופן בסיסי, כך למדנו, גם בישיבה וגם בבתיים. השיטה הזו לימדה אותנו לאהוב ולכבד את דעותיו הכנות של הזולת, למרות שהדעות שלו שונות משלנו או סותרות אותו. רחשנו את אותו כבוד לזולת גם כשהתחלנו לחקור את התלמוד וחומרים דתיים אחרים.

כשבגרתי והייתי לבחור יהודי צעיר, למדתי בבית מדרש שדגל בגישה הומניסטית ושכלתנית. למדתי תורה, שפינוזה וקבלה בהדרכתו של הארי ואטון. הוא לא היה רב מוסמך, אבל רבים הכירו בו כאחד ממורי התורה הדגולים של המאה ה-20.

שנים ספורות לאחר שנישאתי עברתי עם אשתי ושני ילדיי לקליפורניה, בגלל אסטמה שהתפתחה אצלי כשהייתי בנוי יורק. בקליפורניה התחברתי לבית כנסת אורתודוקסי ומינו אותי לרב ציוני, והמטלות העיקריות שלי היו לחקור את היהדות הציונית ולהכין תלמידים לבר וכת מצווה. אהבתי לחקור את התורה עבור אותם צעירים, דבר שהוביל אותי להתחיל לשאול שאלות... שהתשובות עליהן שינו באופן קיצוני ובלתי הפיך את מהלך חיי.

בתפקידי הכפול כרב ומורה ציוני, התחלתי לחקור למעלה מ-150 נבואות הנוגעות לציונות. לתדהמתי גיליתי שלמעלה מ-90% מהנבואות הציוניות היו קשורות במשיח או בעידן המשיחי ובדרך לשלום. המחקר שלי עימת אותי תוך זמן קצר עם שאלות שלא יכולתי להימנע מהן: "האם ישוע באמת הגשים את כל הנבואות על בואו, כפי שטוענים הנוצרים?" "למה אף פעם לא שמעתי דיונים על הקטעים האלה בכתבי הקודש?" "לא הייתה לי שום בררה אלא לחפש את התשובות, ואת זה התכוונתי לעשות."

שמעתי שהגויים מקבלים את משיחיותו של ישוע באמונה, ולא יכולתי להבין את זה. אני יהודי. החינוך שלי דרש שאחקור את הכתובים כפי שתמיד לימדו אותי ותמיד עשיתי. היה צריך לחקור ולבדוק באופן יסודי את הטענות שישוע הוא המשיח המובטח. רציתי לעשות את זה ולראות בעצמי אם ישוע של הברית החדשה של הגויים, הוא אותו משיח של התורה.

מעולם לא קראתי את הברית החדשה "של הגויים" ואף נוצרי לא ניסה מעולם להזמין אותי לכנסייה או לשכנע אותי להאמין באמונה שלו. לא הייתי חולה ולא עמדתי מול אסון קשה. הייתי בריא ושפוי. לכן, כפי שעושה תלמיד ישיבה, שמתני פני אל הספר והתחלתי לבדוק כל נבואה הנוגעת לביאת המשיח. רציתי לבדוק אותן ביושר ובכנות, אחת אחת. ידעתי שזוהי הדרך היחידה להכיר את ה', שגם נקרא "בני" (תהילים ב 7), "בן אלוהים" (דניאל ג 25, בראשית 22), ו"בן האדם" (דניאל ז 13, בראשית 22). כשהתחלתי לחקור התחלתי להבין שהדמות האלוהית הזו היא ודאי אותו "ילד" שעליו דיבר ישעיהו:

כִּי יֵלֵד יֶלֶד לְנוֹ, בֶּן גִּתּוֹן לְנוֹ... תְּהִי הַמְּשֻׁרָה, עַל שְׂכָמוֹ; נִקְרָא שְׁמוֹ פְּלֵא יוֹעֵץ, אֵל גִּבּוֹר, אָבִי עַד, שֶׁר שְׁלוֹם (ישעיה ט 5).

אינני זוכר כמה זמן בדיוק ארך המחקר שלי, מכיוון שעדיין הייתי עסוק בעבודתי בבית הכנסת. הייתי להוט למצוא את התשובה, אבל לא מיהרתי. אני מניח שהמחקר המקיף שלי ערך כשישה חודשים, שבמהלכם בדקתי וחזרתי וחקרתי בקפדנות כל נבואה וערכתי את ממצאיי בטבלה. כשקראתי את הפרקים הראשונים בישעיה באמת התחלתי לראות איך פעל אלוהים כאשר קיבץ את עמו יחד. למשיח המיוחל יהיה בזה חלק. העניין גבר כשעברתי לפרקים ז-י בישעיה וקראתי אותם בהתרגשות הולכת וגוברת. ישעיה יא (זכור, ערכתי את המחקר שלי בעברית) פתח בהודעה מדהימה בהחלט, עוד מהפסוק הראשון - שיצא חוטר מגזע ישי (אביו של דוד המלך) ונצר (נוצר, שומר) משורשיו יפרה - ילבלב ויניב פרי - וכן הלאה לאורך הפרק. מאחר שכבר קראתי את הפרקים הראשונים בישעיה, שנתנו לי את הרקע הדרוש, המתח הפנימי שלי גבר כשהבנתי שהנצר הזה, או החוטר (הענף) שתיאר ישעיהו בפסוק הראשון איננו יכול להיות איש מלבד המשיח המובטח!

עברתי לפסוק הבא כמו בלש שעומד לפענח מקרה, וקראתי:

נִקְחָה עֲלָיו, רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, נְיָרָא יְהוָה... נְקָה, בְּיוֹם הַהוּא, שְׂרָשׁ יְשִׁי אֲשֶׁר עָמַד לְנֶס עַמִּים, אֲלֵיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ; נְקָתָה מִנְחָתוֹ, כְּבוֹד (פס' 2, 10).

הבנתי שהגויים חיפשו אחר המשיח, ושהם כיבדו את מקום מנוחתו, הצלב. נדהמתי שמעולם לא ראיתי את זה קודם. שאלתי את עצמי: "האם החוטר מגזע ישי באמת הגשים את נבואת ישעיהו? האם הגזע הגדוע הפך באביב לגפן פוריה, ששריגיה כיסו את החומה?". עוד לא ידעתי את התשובה לשאלות אלה.

הנבואה השנייה שגרמה לי לעצור ולהרהר נמצאת בספר ירמיה לא. אלוהים דיבר שם על "עם שרידי חרב". חוקרי התנ"ך מסכימים שהנבואה מתייחסת לשיקומה המובטח של הממלכה הצפונית ועשרת השבטים (האבודים) ו/או ניצולי אותה ה"שואה" שפקדה את השבטים הצפוניים, ממלכת אפרים.

כשקראתי את המילים האלה ואת אלה שאחריהן, הבנתי שהן יכולות להתייחס לעם אחד בלבד:

נאֶהֱבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתֶיךָ, עַל כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֶסֶד. עוֹד אֶבְנֶה וְנִבְנֶינִי, בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל... עוֹד תִּשְׁעֵי כְרָמִים, בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן.

הפסוקים הבאים ריתקו אותי:

כִּי יֵשׁ יוֹם, קָרָאוּ נְצָרִים (שומרים, נוטרים, מגנים) בְּהַר אֶפְרַיִם; קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן, אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. (והם יבואו בהמוניהם), רְנוּ לַיַּעֲקֹב שְׁמֵחָה, (ויצעקו): צִהְלוּ, בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם; הִשְׁמִיעוּ הַלְלוּ, נְאֻמָּרוּ, הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת עַמּוֹ (גם אפרים, הממלכה הצפונית, וגם יהודה, הממלכה הדרומית ישובו), אֶת שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל. ואלוהים אמר: הֲנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן, וְקַבְּצֹתִים מִיַּרְקְתֵי אֶרֶץ (פס' 5-7).

התחלתי להבין למה אלוהים חותר בפס' 22-23 כשהבטיח:

בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוֹתָם... וַיֵּשְׁבוּ בְּהַיְוֵדָה וְכָל עָרָיו, וַיְחַדְּדוּ.

הדברים שקראתי אתגרו אותי מאוד. אמנם עבר זמן עד שהבנתי את משמעות הדברים שגיליתי, אבל יכולתי לראות לראשונה שאלוהים תמיד רצה שעמו יהיה אחד ושכולם יהיו מאוחדים תחת דגלו של חוטר ישי. המשכתי לחקור, קטע אחר קטע, נבואה אחר נבואה.

הכתוב בתהילים פרק קי הכה בי:

נָאֵם יְהוָה, לֹאֲדַנִּי שָׁב לִימִינִי (מי מלבד המשיח יושב לימינו?); עַד אֲשִׁית אֵיבִיךָ, הָדָם לְרִגְלֶיךָ (פס' 1).

פסוק זה לכשעצמו (כולל שאר המזמור) הוא רב עצמה; אבל יחד עם הנבואות האחרות הוא היה דומה לחומר נפץ! פניתי לישעיה נב וחקרתי אותו מילה במילה; אחר כך את תהילים יט... דברים לב... ישעיה סה... ישעיה כט וישעיה נט, בסדר הזה. במשך חודשים ארוכים ראיתי את הראיות מצטברות... בסופו של דבר, כפי שעושה כל חוקר האמת, בין שמדען, חוקר לוגי או תיאולוג, הגעתי לשלב שבו כל מאמץ נוסף איננו אלא גורע. כעת היה עליי לאסוף את העובדות שמצאתי ולסנן אותן.

פתחתי את המחברת עבת הכרס שלי וקראתי את הערותי בעיון. כולן היו נכונות. לא מצאתי פגם בהיגיון שלי. כל מה שנותר לעשות הוא להצביע על הממצאים ולנסח אותם. נשמתי נשימה עמוקה וכתבתי: "כל נבואה לגבי ביאתו של ישוע נכונה והיא התגשמה בדיוק כפי שחזו נביאי ישראל". בשלב זה עצרתי, והבנתי את משמעות מעשיי. כל חי הייתי יהודי גאה. לעולם לא אוכל לשנות את זה. אפילו לא הצעד שעמדתי לעשות. מפני ש... כל נביאי ישראל היו יהודים. התורה יהודית וכל התנ"ך יהודי. כל המחקר שלי היה מבוסס על התנ"ך, אבל השתכנעתי שהמסקנות שלי מדויקות. וכעת שהראיות הצטברו והמסקנות הוסקו, מה נותר לי לעשות? עשיתי את מה שעושה כל אדם שמחפש בכנות אחר האמת ומגלה אותה: קיבלתי אותה. כמו שפתיי אמרתי: "ישוע המשיח" ... ובמילים אלה, בהודאה, אני, הרב הדתי איזידור צוורן, הפכתי לתלמיד המשיח.

תכופות קראתי את הבטחתם של הנביאים לגבי הברית החדשה שאלוהים יכרות עם עמו.

הִנֵּה יָמִים בָּאִים, נָאֵם יְהוָה; וְנִכְרַתִּי, אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת בֵּית יְהוּדָה בְּרִית הַדָּשָׁה. לֹא כִבְרִית, אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבוֹתָם, בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם, לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲשֶׁר הִקְהָה הִפְרוּ אֶת בְּרִיתִי... כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵרֵי הַיָּמִים הֵהֵם, נָאֵם יְהוָה, נְתַתִּי אֶת תּוֹרַתִּי בְּקַרְבָּם, וְעַל לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה; וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים, וְהִקְהָה יְהוָה לִי לְעָם (ירמיה לא 30-32).

אחזתי את הברית החדשה בידי והבנתי שאני מסתכל על ההוכחה המוחלטת של האמת, ההתגשמות הלכה למעשה של מילות הנביאים. זוהי ברית אלוהים עם עמו. המשיח המיוחל הגיע. וכשעשה כן, הוא פתח עידן חדש. אני, שתכופות נשאתי את עיני למשיח שיבוא, פגשתי אותו, והייתי לאחד מתלמידיו! אפילו עכשיו אני מתרגש נוכח האמת שבדבריי.

אני רוצה בכל לבי להיות עד לכך שכל בני משפחתי היהודיים יחקרו את כתבי הקודש כמונו, וייווכחו בעצמם לגבי האמיתות שנוכחתי בהן בעצמי. מהיום שבו הבנתי שהמשיח היהודי כבר בא, דבר לא השתנה, אבל הכול השתנה. אני עדיין יהודי כתמיד. לא דחיתי לא את עמי ולא את תרבותי. פשוט הכרתי מעל דפי כתבי הקודש את המשיח היהודי, והלכתי אחריו ברצון.

הערות

Science of G-d, Gerald Schroeder, Broadway Books, 130 Avenue of the Americas, New York, NY 10020 1

Signature Of G-d, Grant R. Jeffrey, Frontier Research Publications, nc., P.O. Box 129, Station "U", Toronto, Ontario M8Z5M4 2

Scientific Analysis of Genesis, Dr. Bruce F. Blick, Ph.D, Hearthstone 73101

3 Publishing, P.O.Box 815, Oklahoma City, OK

Scientific Analysis of Genesis, Dr. Bruce F. Blick, Ph.D, Hearthstone 73101

4 Publishing, P.O. Box 815, Oklahoma City, OK

In Search of The Mountain of G-d, Robert Cornuke and David Halbrook,

5 Broadman and Holman Publishers, Nashville, TN

6 התגשם ביוחנן א 11: הוא בא אל שלו נאלה אָשָׁר לוֹ לֹא קָבְלוּ אוֹתוֹ.

7 התגשם במתי כז 12-14: לא ענה דָּבָר פֶּאֶשֶׁר הָאֲשִׁימוּהוּ רֵאשִׁי הַפְּתָנִים וְהַזְקֵנִים. אָמַר אֵלָיו פִּילְטוֹס: "אֵינְךָ שׁוֹמֵעַ כְּמָה הֵם מְעִידִים נְגִדְךָ?" אָדָּה הוּא לֹא הָשִׁיב לוֹ גַּם לֹא עַל טַעֲנָה אַחַת, לְתַמְהוֹנוֹ הָרַב שֶׁל הַנְּצִיב.

8 התגשם בלוקס כג 33: כְּשֶׁבָּאוּ אֶל הַמְּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגַּתָּא צָלְבוּ אוֹתוֹ שֵׁם עִם הַפּוֹשְׁעִים, אָחָד מִיַּמִּינוֹ וְאָחָד מִשְׂמָאלוֹ.

9 התגשם במתי כז 57: לַעַת עָרַב בָּא אִישׁ עֲשִׂיר תוֹשֵׁב רְמַתִּים, יוֹסֵף שְׂמוֹ, שָׁגַם הוּא נַעֲשֶׂה לְתַלְמִיד שֶׁל יֵשׁוּעַ.

10 התגשם בלוקס כג 13-15: פִּילְטוֹס קָרָא אֵלָיו אֶת רֵאשִׁי הַפְּתָנִים וְהַזְקֵנִים וְהָעָם, וְאָמַר לָהֶם: "הֲבֵאתֶם אֵלַי אֶת הָאִישׁ הַזֶּה כְּמַדִּיחַ אֶת הָעָם, וְהִנֵּה אֲנִי חֹקֵרְתִי אוֹתוֹ לַעֲיִנְיָכֶם וְלֹא מִצְאָתִי בְּאִישׁ הַזֶּה כָּל אֲשֶׁמָּה מִן הַדְּבָרִים שֶׁאַתֶּם מְאֲשִׁימִים אוֹתוֹ. גַּם הוֹרְדוֹס לֹא מָצָא כְּלוּם, שֶׁהָרִי שָׁלַח אוֹתוֹ בַּחֲזָרָה אֵלָיו. רְאוּ, הָאִישׁ אֵף לֹא עָשָׂה דָּבָר אָחָד הַמְּחַיֵּב מְנַת.

11 התגשם בלוקס כד 1-8: בְּרֵאשׁוֹן בְּשַׁבּוּעַ, לְפָנֵי עֲלוֹת הַשֶּׁחַר, נִשְׂאוּ אֶת הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הִכִּינוּ וּבָאוּ אֶל הַקְּבָר. הֵן רָאוּ שֶׁהָאֲבָן קָבַר נִגְלָה מִן הַקְּבָר וְנִכְנְסוּ לְתוֹכוֹ, אָדָּה לֹא מָצְאוּ אֶת גּוֹפַת הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ. עוֹדֵן נְבוֹכוֹת עַל הַדְּבָר הַזֶּה וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּבִגְדִים מְכֻרָקִים נִצְבּוּ עַל-יָדוֹ. הֵן נִתְמַלְאוּ פֶחַד וְהִרְפִּינוּ פְּנֵיהֶן אַרְצָה. "לְמָה אֲתֵּן מַחְפְּשׁוֹת אֶת הַחַי בֵּין הַמֵּתִים?" שָׁאֵלוּ הַשְּׁנַיִם. "הוּא אֵינְנוּ פֹה, הוּא קָם לְתַחֲיָהּ. זְכַרְנָה מַה שֶׁאַמַּר לָכֵן עוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בְּגָלִיל. הוּא אָמַר כִּי 'בֶּן-הָאֲדָם צָרִיךְ לְהִמָּסֵר לְיַדֵּי אַנְשִׁים חוֹטְאִים וְלְהִצָּלֵב, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָקוּם.' " וְאַמְנָם הֵן נִזְכְּרוּ בַּדְּבָרִיו.

Cosmic Codes, Chuck Missler, Koinonia House, P.O. Box D, Coeur

12 d'Alene, ID 83816. <http://www.khouse.org>

13 נִתְמַתָּה בֵּית לְחֵם אֶפְרַתָּה, צַעִיר לְהִיּוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה מִמָּדָה לִי נִצָּא, לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל; וּמוֹצְאָתוֹ מִקְדָּם, מִיַּמֵּי עוֹלָם.

14 וְתַדַּע וְתִשְׁכַּח מִן מִצְרַיִם דְּבָר, לְהָשִׁיב וּלְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד מְשִׁיחַ נְגִיד שְׁבַעִים, שְׁבַעֲהָ; וְשְׁבַעִים שְׁשִׁים וּשְׁנַיִם.

15 לָכֵן יִתֵּן אֲדוֹנֵי הוּא, לְכֵם אוֹת: הִנֵּה הָעֵלְמָה, הָרָה וְיִלְדֶת בּוֹ, וְקָרָאת שְׂמוֹ, עֲמֻנוֹ אֵל.

16 וְנִאֲמַר אֵלֵיהֶם, אִם טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הִבּוּ שְׂכָרִי וְאִם לֹא חֲדָלוּ; וְנִשְׁקְלוּ אֶת שְׂכָרִי, שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, הַשְׁלִיכֵהוּ אֶל הַיּוֹצֵר, אֲדָר הַיָּקָר, אֲשֶׁר יִקְרָתִי מֵעֲלֵיהֶם; וְאֶקְחָה שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף, וְאֶשְׁלִיף אוֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל הַיּוֹצֵר.

17 כִּי סִבְבוּנִי, כְּלָבִים: עֲדַת מְרַעִים, הַקִּיפּוּנִי; כְּאָרִי, יְדֵי נְרָגְלִי. אֲסַפֵּר כָּל עֲצוּמוֹתַי; הֵמָּה יְבִיטוּ, וַיֵּרְאוּ בִּי. יִחַלְקוּ בְּגְדֵי לָהֶם; וְעַל לְבוּשִׁי, יַפִּילוּ גוֹרְלִי.

18 וְנִשְׁכַּחְתִּי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם, רוּחַ הַזֵּן וְתַחֲנוּגֵי, וְהִבִּיטוּ אֵלַי, אֶת אֲשֶׁר דָּקְרוּ; וְסִפְדוּ עָלַי, כְּמִסְפַּד עַל הַיָּחִיד, וְהִמְר עָלַי, כְּהִמְר עַל הַבְּכוֹר.

19 כָּל רֵאִי, יִלְעָגוּ לִי; וְיִפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ, יְנִיעוּ רֹאשׁ. גַּל אֵל יְהוָה יִפְלְטֵהוּ; יִצִּילֵהוּ, כִּי חָפֵץ בּוֹ.

20 וַיִּתֵּן אֶת רְשָׁעִים קְבָרוֹ, וְנָאֵת עֲשִׂיר בְּמַתְיוֹ; עַל לֹא חָמַס עָשָׂה, וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו.

The End of History Messiah Conspiracy, Philip N. Moore, The

21 Conspiracy Inc., P.O. Box 12227, Atlanta, GA 30355,

Journey Into Eternity, Grant R. Jeffrey, Frontier Research Publications,

22 Inc., P.O. Box "129Station" U, "Toronto , Ontario M8Z5M4

תודה מיוחדת:

לידידיי ריי קאמפורט וקירק קאמרון על שנות העבודה הרבות שהשקיעו בתכניתם Master the of Way ("דרך המורה") שממנה שאבתי את ההשראה למושגים רבים בספרון הזה. שאלוהים יברך את שניכם!

מקורות יהודים משיחיים ברשת:

<http://www.xn----5hccemhdbba3bfi8m.co.il/>

<http://www.mjai.org/HEBREW/index.php>

<http://www.igod.co.il/>

<http://www.igod.co.il/messianic-jews>

ספרים מומלצים:

"לחשוב בעצמך" מאת ישראל (סיד) רוט, www.Sidroth.org
"עדות המחכה לפסיקתך" מאת ג'וש מקדואל. הוצאת "מעוז"
ישראל צור, תל אביב, 2005
"ישעיהו נג" מאת מיטש גלזר. הוצאת "הגפן", ראשון לציון
את הספרון הזה ניתן להשיג חינם בכתובת הבאה:
com.prophecyrevealed.www